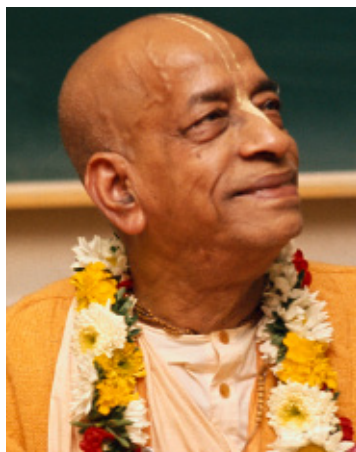

ISKCON Revival Movement
(Hnutí za obnovu původního ISKCON-u)

POSLEDNÍ POKYN

**Dokazuje, že Šríla Prabhupád je zasvěcujícím guruem
ISKCON-u**

*Od: **Kršnakanta***

Předmluva od Dr. Kima Knotta
profesora náboženských studií, Leeds University, U.K.

Původně předloženo na základě zadání vybrané komise
ISKCON-ských GBC v říjnu 1996.

Přeloženo z anglického originálu

The Final Order

Publikovaného hnutím ISKCON Revival Movement (IRM)

Velikost stran : 110mm x 175mm

ISBN : 81-283-0049-2

Pro více informací prosím, pište na:

Back to Prabhupada

PO BOX 1056

Bushey

GREAT BRITAIN

WD23 3XH

E-mail na autora je:

irm@iskconirm.com; Web: www.iskconirm.com;

www.iskconirm.com/cz.htm

© 1996 všechna práva vyhrazena

Kroužková vazba : 1997 2000 výtisků

Kroužková vazba : 1998 3000 výtisků

První vydání : listopad 2001 2000 výtisků

Druhé vydání : červenec 2002 3000 výtisků

Třetí vydání : září 2004 1000 výtisků

Čtvrté vydání : březen 2006 2000 výtisků

(pouze anglická verze)

česká verze : 2006 1000 výtisků

Obsah

Předmluva od Dr. Kim Knotta -----	v
Předmluva ke čtvrtému vydání-----	vii
Úvod-----	xiii
Důkazy-----	1
Námítky vztahující se přímo k formě a okolnostem Posledního pokynu Šríly Prabhupády -----	7
„Nahrávka jmenování“ -----	33
Ostatní související námítky -----	45
Závěr -----	87
Co je <i>Ritvik</i> ? -----	89
Diagramy -----	91
Důležité - související citace z učení Šríly Prabhupády	
• <i>Je nutné, aby byl guru fyzicky přítomen?</i> -----	93
• <i>Následujte pokyn ne tělo</i> -----	96
• <i>Knihy jsou dostačující</i> -----	98
• <i>Šríla Prabhupáda je naším věčným guruem</i> -----	100
 <u>Přílohy</u>	
Dopis z 9. července 1977: „Všem GBC a chrámovým prezidentům“ -	105
Dopis z 10. července 1977 -----	107
Dopis z 11. července 1977 -----	109
Dopis z 21. července 1977 -----	111
Dopis z 31. července 1977 -----	113
Vyjádření Poslední vůle Šríly Prabhupády (4. července 1977) a dovětek (5. listopad 1977) -----	117
Související konverzace -----	122
Doznání Tamála Kršny v Pyramidovém Domě -----	128

Jeho božská milost A.Č.Bhaktivedanta Swami Prabhupad
Zakladatel – *Áčárja* Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny

Předmluva k Poslednímu pokynu

Kim Knott, hlavní přednášející náboženských studií, Universita v Leeds, UK.

Když jsem sbíral materiály k novému článku „Prabhupáda očima členů a nečlenů“, snažil jsem se stručně ospravedlnit různé názory na funkci žákovské posloupnosti a roli guruů v ISKCONU po Prabhupádově odchodu v roce 1977. Přirozeně mi přišly na mysl krizová období, která následovala po každém odchodu nějakého guru, což pokaždé vneslo vlnu smutku a šoku mezi jeho zasvěcené žáky, duchovní bratry a duchovní sestry. Tak jako mnoho ostatních jsem doufal, že guruovstvím se zabývající reformy, které proběhly na konci osmdesátých let, tyto problémy s vedením a zasvěcováním vyřeší. Když jsem se tímto tématem začal znovu zabývat, zatímco jsem pracoval na svém článku, pročítal jsem některé argumenty pro a proti současnému systému a stejně tak práce jiných učenců na téma guru a posloupnost. Zcela evidentně to představuje stále živé téma. V jedné z posledních prací na „Instituci Paramparý“ z pátého čísla *Časopisu Vaišnavských Studií*, probírá Jan Brzezinski jeho různé aspekty a zdůrazňuje důležitost kvalifikovaného, charismatického vedení pro budoucnost ISKCON-u. Byl to jen jeden jeho názor, nicméně ukazuje, jak silnou reakci toto téma vyvolává v lidech uvnitř i mimo hnutí.

Ke konci roku 1996 jsem byl požádán, abych si *Poslední pokyn* přečetl a reagoval na otázky, které předkládal. Zatímco jsem ho pročítal, nic mě nenechávalo na pochybách, že právě toto je téma, které je pro oddané v ISKCON-u důležité a mnoha z nich se hluboce dotýká. Zdálo se mi, že vznáší důležité theologické otázky týkající se duchovní autority a jejího předávání; vztahu mezi žákem a Kršnovým reprezentantem, guru a správných objektů oddaného uctívání. Vzhledem k tomu, že nejsem členem, nemohu se k tomuto dost dobře vyjadřovat (stejně tak jako k předkládaným důkazům, svědčícím proti současnému zavedenému učitelskému systému). Přesto bych to, co je zde předkládáno, okomentoval jako seriózní pokus dokázat, že Šríla Prabhupáda zavedl systém *ritvik*-guruů, od kterého očekával, že bude žáky zasvěcovat na jeho účet. Doufám, že tato publikace bude čtena pozorně a široce diskutována ne proto, že bych souhlasil nebo nesouhlasil s jejími závěry, ale proto, že hluboká témata, která předkládá, vyžadují pozornost všech. Každý oddaný k nim má, co říci.

Nepochybuji, že není moudré, aby se kdokoli zvencil psaním těchto slov vměšoval, mým motivem však zůstává zájem o hnutí a přátelství ke všem oddaným.

Kim Knott, únor 1997

Předmluva ke čtvrtému vydání

Je tomu právě deset let, od doby kdy bylo vytištěno první vydání *Posledního pokynu* v roce 1996. Původně jsem napsal *Poslední pokyn* jako „diskusní publikace o pokynech Šríly Prabhupády ohledně zasvěcování uvnitř ISKCON-u“. Nikdo, kdo zná hnutí, nemůže popřít, že tato publikace způsobila pěkně velkou diskusi a tím naplnila svůj cíl a vnesla toto téma do centra pozornosti.

Pro vedoucí představitele ISKCON-u bude nyní obtížné důvěryhodně proklamovat opomíjení úředních dokumentů, osobně podepsaných Šrílou Prabhupádou, které jasně vyjadřují jeho záměr zůstat jediným zasvěcujícím (*dikša*) guruem pro duchovní hnutí, které založil. Tyto oficiální dokumenty tvoří základ publikace *Poslední pokyn*, která je nyní celosvětově distribuována a je také dostupná na internetových world wide web stránkách. Přesto jsou stále země, kde *Poslední pokyn* ještě teprve čeká na své přeložení (nyní v únoru 2006 je k dispozici v následujících jazykových verzích: Francouzky, Španělsky, Německy, Rusky, Čínsky a v jazycích Hindi, Bengali a Kanada; překlady do Češtiny, Holandštiny, Italštiny a Tamilštiny jsou před dokončením); navíc představitelé ISKCON-u zakazují jeho distribuci ve všech ISKCON-ských centrech. Z těchto důvodů zůstává stále mnoho členů ISKCONSK-é skupiny, kteří navzdory silné medializaci a polemice, kterou vyvolala, tuto publikaci ještě neměli možnost číst. Ale při nejmenším pro výkonné představitele a guruy ISKCON-u je ignorování pokynu Šríly Prabhupády o duchovním zasvěcení nadále neomluvitelné. V úvodu *Posledního pokynu* uvádíme že:

„Považujeme za velmi nepravděpodobné, že by kdokoliv záměrně porušoval nebo vedl ostatní k porušování přímého pokynu našeho Zakladatele-Áčárji.“ (Úvod str.xiv)

S přihlédnutím k výmluvám, zatemňování, násilnému potlačování a vyložení nečestnému přístupu GBC k *Poslednímu pokynu*, zřejmě výše uvedený bod potřebuje opravit.

V současnosti existuje tedy celosvětová organizace s názvem **ISKCON Revival Movement (IRM)**, která bere *Poslední pokyn* jako svůj základ, a která vznikla specificky k prosazování jeho závěrů. Dalších téměř 100 dokumentů od autora *Posledního pokynu* lze nalézt na (www.iskconirm.com). Dále IRM vydává plno barevný čtvrtletník s názvem *Back to Prabhupada* (Zpět k Pra-

bhupádovi), který je zdarma distribuován tisícům odběratelů po celém světě. Světová média sledovala aktivity IRM v mnoha novinových člancích a také vstupech na BBC. IRM se také prezentovalo na hlavních akademických konferencích, včetně Mezinárodní asociace pro studium kultů – CESNUR a Americké Akademie Náboženství. Navíc autor *Posledního pokynu* publikoval v různých akademických a naučných vydavatelstvích včetně Columbia University Press, Martin-Luther-Universität, Continuum International Publishing a Facts on File. Prostřednictvím těchto médií bylo IRM široce přijato mezi komunitou učenců, jako silný reformní proud uvnitř ISKCON-u. Od vzniku IRM narůstá množství ISKCON-ských oddaných a center po celém světě, která nyní přijímají závěry *Posledního pokynu*.

Často pokládané otázky o ISKCON Revival Movement (IRM)

1. Co je IRM?

IRM se skládá z ISKCON-ských oddaných z celého světa, kteří chtějí vidět jak se Hnutí dostává zpět na cestu, kterou vytyčil svými nařízeními jeho zakladatel Šríla Prabhupád.

2. Proč IRM existuje?

Duchovní čistota ISKCON-u a všeobecná prestiž masivně poklesla po fyzickém odchodu jeho zakladatele 14. listopadu 1977. Šríla Prabhupáda vlastním úsilím ustanovil v roce 1966 ISKCON jako velký dar světu a opouštěl ho jako dynamicky se expandující těleso, maják světla pro světovou humanitu. Dnes je bohužel v rozkladu, skutečnost přiznaná v oběžníku rozeslaném v březnu 2000 tehdejší předsedou GBC Ravindra Svarúpou dásem:

„Otázkou proto zůstává: Co teď budeme dělat? Jak chceme jednat s naší polarizovanou a rozpadající se společností?“

Příčinu tohoto úpadku nacházíme v mnoha odchýleních od instrukcí a standardů daných Šrílou Prabhupádou, což korunuje jeho popření jako jediného *dikša* gurua ISKCON-u. Snahou IRM je znovu obnovit dřívější slávu ISKCON-u spolu s jeho čistotou a filozofickou střízlivostí a to skrze znovupřijetí všech instrukcí a standardů stanovených Šrílou Prabhupádou, počínaje jeho úlohou jediné autority a *dikša* gurua ISKCON-u. Oficiální postoj IRM je předložen v publikacích *Poslední pokyn* a *Žádná změna v ISKCON-ském paradigmatu*. Obě tyto publikace jsou též k dispozici na našich internetových stránkách:

www.iskconirm.com

3. Je IRM oddělen od ISKCON-u?

Je to hnutí uvnitř hnutí a skládá se ze členů ISKCON-u, kteří usilují o reformu a oživení Společnosti.

4. Má za cíl vytvořit nové hnutí?

Ne. Jeho cílem je znovu-ustanovení původního ISKCON-u, jak nám jej zanechal Šríla Prabhupád. Po dosažení tohoto stavu bude IRM rozpuštěno.

5. Jaký rozdíl přinese znovunastolení Šríly Prabhupády jako jediného *dikša* gurua?

Nejprve si uvědomme, že nezákladnějším axiomem duchovního života je, že pokroku dosahujeme pouze důsledným následováním pokynů gurua. Jestliže nás guru požádá o mléko a my mu místo toho doneseme vodu, můžeme ho uspokojit? A jestliže guru není uspokojen, jak se můžeme jakkoliv přiblížit ke Kršnovi?

Bezmála po třicet let ISKCON nenásledoval pokyny Šríly Prabhupády. Od doby, kdy nás Šríla Prabhupáda fyzicky opustil, jsme mu nedovolili zasvětit ani jednoho člověka jeho reprezentačním neboli *ritvik* systémem. Což je jediný systém zasvěcování, který autorizoval pro budoucí fungování Společnosti. Jakmile členové ISKCON-u začnou více následovat jeho pokyn, potěší Pána Kršnu a všechen duchovní úspěch bude přirozeně následovat. Také rozvrstvení bude zrušeno, protože všichni budou navzájem ve stejném přímém vztahu jako žáci Šríly Prabhupády. Poprvé po třiceti letech dojde ke sjednocení týmového ducha, kdy budeme pracovat se stejným cílem - služba a glorifikace Šríly Prabhupády a Šrí Kršny. Mnoho ISKCON-ských „guruů“ padlo za obět' hrubým hříšným aktivitám a při svém odchodu s sebou často odnášeli stovky tisíc dolarů a mnoho svých následovníků. Tomuto trvalému odlivu vlastnictví, víry a osob bude zabráněno, jakmile svou víru svěříme do rukou Šríly Prabhupády a ne klamných náhradníků. Peníze, které v současnosti vysává 80 tzv. „guruů“ ze svých „žáků“ jako *dakšinu* (peněžní dotace), půjdou místo toho na chrámy a učiní je zdravé a silné.

6. Jak si může být IRM tak jisté, že jeho pozice je správná a pozice GBC není?

IRM považuje svou pozici za správnou, jelikož je založena na podepsaných,

oficiálních dokumentech, které byly určeny celému Hnutí. Na druhou stranu GBC komise předložila nejméně tři, zcela protikladná, oficiální prohlášení (a žádné z nich není podpořeno oficiálními dokumenty), tudíž nelze technicky hovořit o jeho pozici a už vůbec ne jako o oprávněné. Měli bychom dodat, že tato prohlášení si často protiřečila i navzájem. Tak například, když vneseme jednoduchou otázku, na kdy že Šríla Prabhupáda autorizoval své vystředání ve funkci *dikša* guru pro ISKCON, dostaneme z jednotlivých GBC prohlášení tyto odpovědi:

a) Porozumění mému pokynu (GBC, 1995): Šríla Prabhupáda dal všem guruům a zároveň oddaným pokyn, aby jednali v jeho zájmu a toto bylo zaznamenáno **7. července 1977** (str.28 publikace *Guruové a zasvěcování v ISKCON-u*, GBC 1995).

b) Žák mého žáka (H.H.Umapati Swami, 1997): Všech jedenáct guruů bylo vybráno a připraveno **28. května 1977**, poněvadž „*ritvik*“ znamená „úřadující áčárja“ a to znamená „*dikša* guru“.

c) Prabhupádův příkaz (Badrinarayan das, 1998): **9. července 1977** těch jedenáct guruů plně zastávalo svou funkci, ale v přítomnosti Prabhupády pouze dodržovali etiku.

Zde GBC uvádí dokonce tři různá data, kdy měl Šríla Prabhupáda schválit své vystředání. **a)** se vztahuje k rozhovoru v zahradě, **b)** se vztahuje ke schůzce Šríly Prabhupády s některými ze starších oddaných, kdežto **c)** pochází z podepsané stanovky o zasvěcování, po které se tato publikace jmenuje. Prohlášení GBC tedy vypráví velice odlišné příběhy. Navíc situaci ještě zhoršuje skutečnost, že:

V březnu 2004 na svém výročním zasedání GBC oficiálně stáhla pojednání Porozumění mému pokynu a soukromě přiznala, že obsahuje „lži“ a „převrací pravdu“. Jedná se o ten samý dokument, který původně měl Poslední pokyn konfrontovat (viz úvod) a skutečnost, že byl teď odvolán ještě více ospravedlňuje pozici IRM.

GBC je zcela jasně zmateno v otázce kdy byli nástupci *dikša* guruové autorizováni. IRM argumentuje, že to je nevyhnutelné, protože Šríla Prabhupáda *nikdy* neustanovil žádné *dikša* guruy, pouze *ritviky*; a tento *ritvik* systém byl uveden do praxe bez příkazu k jeho zrušení. Na základě těchto faktů argumentujeme, že GBC si musí nejprve vyjasnit své stanovisko a jen poté budeme schopni

posoudit jeho účinnost.

Je smutné, že když se dokonce i dnes někdo zeptá na odporující si tvrzení GBC, je ze Společnosti nemilosrdně vyhnán.

Kršnakant

Únor 2006

Pokud máte zájem o další informace o IRM, včetně pravidelně vycházejícího periodika a nebo máte jakékoliv otázky týkající se *Posledního pokynu*, napište prosím autorovi na: **irm@iskconirm.com**

a nebo navštivte naši webovou stránku: **www.iskconirm.com**.

Úvod

Tato publikace je pokorným pokusem prezentovat instrukce, které Šríla Prabhupáda zanechal GBC, na téma, jak pokračovat se zasvěcováním v Mezinárodní společnosti pro uvědomování si Kršny (ISKCON). Ačkoliv se budeme zmiňovat o několika článcích a pojednáních, publikovaných na toto téma staršími představenými ISKCON-u, hlavní citace se budou vztahovat na nejnovější oficiální knihu GBC o zasvěcení, nazvanou *Guruové a zasvěcování v ISKCON-u* (dále jen GII) a na spis *Porozumění mému pokynu*, který je zmiňován v oddílu 1.1. „ISKCON-ského zákoníku“:

„GBC schvaluje publikaci nazvanou „Porozumění mému pokynu“, kterou ustanovuje jako ISKCON-ský zákon a konečnou *siddhantu* k přání Šríly Prabhupády pokračovat v žákovské poslušnosti po odchodu Jeho Božské Milosti. (GII, str.1)

V GII se setkáváme s jasným plánem GBC odstranit nesoudržnost a protiklady v ISKCON-ských kodexech a zákonících, týkajících se guruů, žáků a *guru-tattvy* všeobecně, a takto ustanovit konečnou *siddhantu* (filozofický závěr). Upřímně se modlíme, aby publikace kterou nyní čtete naplnila přesně ty stejné cíle.

Máme pocit, že se tu nachází ještě jedna nebo dvě nejasnosti, které nebyly plně projednány v GII a kterým by prospěl větší průzkum a diskuze, za účelem větší soudržnosti a filozofické vytříbenosti. Ačkoliv se někomu může projednávání některých z těchto témat zdát velmi radikální a dokonce i bolestné, máme za to, že pro zamezení zmatenosti a odchylek v budoucnosti, je jejich vyřešení nezbytné. Není to poprvé, co učitelský systém v ISKCON-u prochází velmi radikálním přezkoumáním. Mnoho symbolů a obřadů bylo v minulosti oklestěno, postoje změněny a to vše se obešlo bez déletrvajících rozkolů.

Z celkového pohledu je ISKCON zcela jistě nejdůležitějším společenstvím na světě. Je proto nezbytné stále udržovat bdělost a nedovolit odklon od filozofických a manažerských parametrů, stanovených našim zakladatelem-*áčárjou*, ani o jednu milióntinu šířky jeho vlasu. Šríla Prabhupáda neustále zdůrazňoval, že nic nemáme měnit, zavádět a vymýšlet; chtěl abychom jednoduše rozšiřovali to, co s takovou pečlivostí a úsilím vytvořil. Není snad tento jubilejní rok 1996 nejlepší příležitostí k bližšímu zhodnocení toho, jak pokračujeme v jeho misi?

Jsmo pevně přesvědčeni o nutnosti převést současný guru systém v ISKCON-u do souladu s posledním podepsaným nařízením Šríly Prabhupády na toto téma; jeho posledním pokynem k zasvěcování, který vydal **9. července 1977** (prosím, podívejte se do přílohy na str.111). Někdy se nás lidé ptají, proč zdůrazňujeme tento dopis více než jiné dopisy a učení. Jako odpověď jednoduše citujeme axiom GBC, který uvedlo v příručce *GII*:

„V logice převyšují pozdější výroky svoji důležitostí ty dřívější.“

(GII, str.25)

A protože dopis z 9. července 1977 je doopravdy *posledním* nařízením týkajícím se zsvěcování v ISKCON-u, a byl adresován celému Hnutí, je třeba mu přiznat mimořádnou důležitost. Tato kniha ukazuje, že plné přijetí a implementace tohoto pokynu neodporuje ničemu z toho, co nás Šríla Prabhupád učil.

Nemáme žádný zájem na konspiračním teoretizování, ani nechceme předkládat krvavé detaily duchovních obtíží politováníhodných jednotlivců. Co se stalo, stalo se. Chceme se přirozeně poučit z předchozích omylů, ale soustředíme se při tom na vytváření cesty k pozitivní budoucnosti, sjednocení a odpouštění.

Není třeba se zabývat dřívějšími skandály déle než je třeba.

Autor je přesvědčen, že drtivá většina oddaných v ISKCON-u se upřímně snaží potěšit Šrílu Prabhupádu a tak považuje za velmi nepravděpodobné, že by kdokoliv záměrně porušoval nebo vedl ostatní k porušování přímého pokynu našeho *Zakladatele-Áčárji*.

Ať už je to jakkoli, určité odchylky ve filozofické podstatě a detailech vedení si přesto za posledních devatenáct let do ISKCON-u přece jen našly svou cestu. Při identifikaci těchto tmavých míst se modlíme o vaši podporu při vykořeňování těchto zbytečných překážek v naší oddanosti Šrílovi Prabhupádovi a Kršnovi.

V této publikaci předkládáme Šrílou Prabhupádou osobně vytvořené a podepsané dokumenty a přepisy rozhovorů, které GBC přijímá všechny jako autentické. Budeme se zabývat jak jejich obsahem, tak souvislostmi, abychom pochopili, jestli je máme brát doslovně a nebo existují jiné pokyny, jejichž existence rozumně mění význam původních pokynů nebo jejich praktickou aplikaci. Také probereme všechna filozofická hlediska, která v této souvislosti vyvstanou a zodpovíme většinu základních námitek, předkládaných v reakci na doslovné přijímání zsvěcovacího systému, popsanému v dokumentu z 9. července. A nakonec se podíváme na to, jak by tento systém popsaný v pokynu z 9.července, mohl být implementován s co nejmenším znepokojením.

Všechny naše argumenty jsou založeny pouze na filozofii a instrukcích Šríly Prabhupády z jeho knih, přednášek, dopisů a rozhovorů. Pokorně tedy žádáme o milost všech Vaišnavů jelikož nechceme proti nikomu učinit přestupek a v žádném směru narušit živoucí misi Jeho Božské Milosti A.Č. Bhatkivédanty Swamiho Prabhupády.

Důkazy

Každý, kdo znal Šrílu Prabhupádu, si často všiml jeho pečlivé povahy. Jeho maximální pozornost pro každý detail jeho oddané služby byla jednou z nejtypičtějších charakteristik Šríly Prabhupády a pro ty, kteří mu pozorně sloužili, byla důkazem jeho hluboké lásky a oddanosti k Pánu Šrí Kršnovi. Celý jeho život byl odevzdán naplnění pokynu jeho duchovního mistra, Šríly Bhaktisiddhánty a v následování této své povinnosti byl až podivuhodně ostražitý. Neponechával nic náhodě, vždy opravoval, vedl a káral svoje žáky při svém úsilí ustanovit ISCKON. Jeho mise byla jeho životem a duší.

Takže by bylo zcela otevřeně proti povaze Šríly Prabhupády zanechat důležitou otázku, jakou je budoucnost zasvěcování v jeho opečováné Společnosti, jen tak ve vzduchu, nejasnou, nebo jakýmkoliv způsobem otevřenou pro dohady a spekulace. Toto je velmi významné zejména ve světle toho, co se stalo v misi jeho vlastního duchovního učitele, která, jak často zdůrazňoval, byla z velké části zničena právě vlivem působení neautorizovaného guruovského systému. Majíce toto na mysli, můžeme otevřít fakta, která nikdo nezpochybňuje:

9.července 1977, čtyři měsíce před svým fyzickým odchodem, Šríla Prabhupád ustanovuje zasvěcovací systém využívající použití „*ritviků*“, neboli reprezentantů *áčárjů*. Šríla Prabhupád nařídil, že tento systém „reprezentantů *áčárjů*“ bude zaveden okamžitě a používán od nynějška do budoucnosti neboli „nadále“ (prosím, podívejte se do Příloh, str. 105). Tento organizační příkaz, zasláný všem členům GBC a chrámovým prezidentům Mezinárodní společnosti pro uvědomování si Kršny nařídil, že od této chvíle budou noví žáci dostávat svá duchovní jména a *gayátrí mantry* od 11, zde vyjmenovaných *ritviků*. *Ritvici* jednali v zastoupení Šríly Prabhupády a všichni noví zasvěcení se stávali žáky Šríly Prabhupády. Takto dal Šríla Prabhupád *ritvikům* naprostou plnou moc nad tím, komu bude zasvěcení uděleno a dal jasně najevo, že si nepřeje, co se týče výběru žáků, být již konsultován (pro více podrobností o povinnostech *ritviků* se, prosím, podívejte do sekce nazvané „Co je *ritvik*?“ na str.89).

GBC zrušilo tento systém okamžitě po fyzickém odchodu Šríly Prabhupády 14. listopadu 1977. Od Gaura Purnimy 1978 11 *ritviků* převzalo role regionálních *áčárjů* *dikša* guruů a začali přijímat žáky svým vlastním jménem. Jejich mandát pro to, aby mohli takto jednat, ospravedlňovali údajným pokynem Šríly Prabhupády, že oni se mají stát jeho nástupci-zasvěčujícími *áčárjů*. O několik let později byl tento systém zonálních *áčárjů* zpochybněn a nahrazen, ale ne znovuoobením *ritvik* systému, ale přidáním tuctů nových guruů, spolu s propracovaným systémem kontroly a vypořádáváním se s těmi, kteří se odchýlili.

Racionalizace pro tuto novou změnu zněla následovně – pokyn stát se guruem

nebyl, jak jsme původně říkali, použitelný *pouze* pro těch 11, ale byl to všeobecný pokyn pro kohokoliv kdo striktně následuje, a získá při volbě dvou-třetinovou většinu členů GBC.

Výše zmíněný popis není politický názor, je to historický fakt přijímaný všemi, včetně GBC.

Tak, jak jsem zmínil už výše, dopis z 9. července 1977 byl zaslán všem členům GBC a všem chrámovým prezidentům a zůstává do dnešního dne *jediným* podepsaným dokumentem, který Šríla Prabhupád na toto téma adresoval celé Společnosti. Komentující pokyn z 9.července HH Jayadvaita Swami zcela nedávno napsal:

„Jeho autorita je nezpochybnitelná (...) Tento dopis očividně zavádí systém *ritvik-guruů*.” (Jayadvaita Swami, *Kde se ritvici mýlí*, 1996)

Zdrojem rozporů jsou tyto dvě dodatečně přidané úpravy, k tomuto jinak velice jasnému a autoritativnímu nařízení:

Úprava a): Ustanovení representantů neboli *ritviků* bylo jen dočasné, konkrétně do okamžiku fyzického odchodu Šríly Prabhupády.

Úprava b): S ukončením jejich reprezentační funkce by se z *ritviků* měli stát automaticky *dikša* guruové, zasvěcující osoby jako své vlastní žáky a ne Šríly Prabhupády.

Reformy systému regionálních *áčárjů*, ke kterým došlo kolem roku 1987, nechali tyto dva předpoklady nedotčeny. I když tyto předpoklady ve skutečnosti podepíraly systém, který byl již nahrazen. O a) a b) mluvíme jako o úpravách, protože ani jeden z těchto výroků není obsažen v dopisu z 9. července a ani v žádném jiném oficiálním dokumentu vydaném Šrílou Prabhupádou, který by následoval po tomto pokynu.

Publikace GBC, *GII*, výše zmíněné úpravy evidentně podporuje:

„Když byl Šríla Prabhupád dotázán, kdo bude zasvěcovat po jeho fyzickém odchodu, řekl, že „doporučí“ a dá jeho „pokyn“ některým ze svých žáků a ti budou zasvěcovat jeho jménem po dobu jeho života a poté jako „regulérní guruové“ a jejich žáci budou žáky-vnuky Šríly Prabhupády.“ (*GII*, str.14)

Během let se zvyšoval počet oddaných, kteří se začali dotazovat na oprávněnost těchto základních předpokladů. Jelikož pro mnohé nebyly řádně podloženy a z toho důvodu ve Společnosti i mimo ni narůstaly pochybnosti a nedůvěra.

V současnosti, knihy, novinové články, e-maily a webové stránky takřka denně

referují o ISKCON-u a jeho údajně odchýleném guru systému. Cokoliv může přinést nějaký druh řešení tohoto rozporu, musí být pozitivní pro každého kdo má starost o Hnutí Šríly Prabhupády.

V jednom bodě se shodují všichni. Šríla Prabhupád představuje konečnou autoritu pro všechny členy ISKCON-u, takže ať zamýšlel svým pokynem cokoliv, je naší povinností to naplnit. Dalším bodem shody je, že jediným podepsaným oficiálním výrokem k budoucnosti zasvěcování, který byl rozeslán všem vedoucím představitelům Společnosti, byl pokyn z 9.července.

Je důležité říci, že v *GII* není existence dopisu z 9. července dokonce ani brána na vědomí, ačkoliv je jediným místem, kde je oněch původních 11 „účárjů“ skutečně uvedeno. Toto opomenutí je záhadné, zvláště z toho důvodu, že *GII* je prezentována jako domnělá „konečná *siddhanta*“ na toto téma.

Podívejme se nyní tedy blíže na tento pokyn z 9.července, abychom zjistili, jestli obsahuje něco, co podporuje výše uvedené úpravy a) a b).

Pokyn sám o sobě:

Jak bylo již dříve uvedeno, dopis z 9. července uvádí, že *ritvik* systém se měl následovat „nadále“ (henceforward). Toto konkrétní, zde použité slovo, „nadále“, má pouze jediný význam, tedy „od nynějška do budoucnosti“. To je význam, ve kterém toto slovo Šríla Prabhupád používal, a je to také význam, který je tomuto slovu přikládán v anglickém jazyce. Na rozdíl od jiných slov, je slovo „nadále“ jednoznačné, jelikož má ve slovníku jedinou definici. Ve Foliu, obsahujícím veškeré učení Šríly Prabhupády, zjišťujeme, že toto slovo použil při 86-ti příležitostech a nikoho nikdy ani nenapadlo, že by mohlo znamenat něco jiného než „od nynějška do budoucnosti“. „Od nynějška do budoucnosti“ neznamená „od nynějška dokud neodejdu“. Znamená jednoduše „od nynějška do budoucnosti“. V dopise *není* žádná zmínka, že by systém měl přestat být prováděn s odchodem Šríly Prabhupády a taktéž se zde neuvádí, že by tento systém měl fungovat *jen* po dobu jeho přítomnosti. Navíc argument, že platnost celého *ritvik* systému „závisí“ jen na jediném slovu- „nadále“ je také neudržitelný, protože dokonce i když toto slovo z dopisu *vyjmeme*, jeho obsah zůstane nezměněn. Stále nám zůstává systém, ustanovený Šrílou Prabhupádou čtyři měsíce před jeho odchodem, bez jakéhokoliv dalšího pokynu k jeho ukončení. Bez takového opačného pokynu musíme na tento dopis nahlížet jako na poslední pokyn Šríly Prabhupády týkající se zasvěcení a měl by být proto následován.

Podpurná nařízení

Existuje několik dalších výroků od Šríly Prabhupády a jeho sekretáře z

následujících dnů po vytvoření dopisu z 9. července, které jasně dosvědčují, že tento *ritvik* systém byl určen pro pokračování bez přerušení:

„... proces pro zasvěcování, který bude následován v budoucnosti.“ (11. července 1977)

„...pokračuj jako *ritvik* a jednej na základě mého pověření“ (19.července 1977)

„...pokračuj jako *ritvik* a jednej v mém zastoupení“ (31.července 1977)

(prosím podívejte se do příloh)

V těchto dokumentech narážíme na slova jako „pokračuj“ a „v budoucnosti“, které spolu se slovem „nadále“ všechny poukazují na trvanlivost *ritvik* systému. Neexistuje žádný výrok Šríly Prabhupády, který by byl jen naznačoval, že tento systém měl být po jeho odchodu zrušen.

Pozdější nařízení

Jakmile byl *ritvik* systém zaveden a fungoval v praxi, nevydal Šríla Prabhupád nikdy následující pokyn na jeho zastavení, a také nikdy neřekl, že by se měl rozpustit po jeho odchodu. Možná proto, že si uvědomoval, že k takovéto chybě může omylem nebo jinak dojít, zahrnul na začátku své Poslední vůle poznámku o tom, že „systém managementu“ v ISKCON-u musí pokračovat tak jak je nyní a nemůže být změněn. Toto nařízení zůstalo nedotčeno dodatkem přidaným k Poslední vůli pouze devět dní před jeho odchodem. Toto by definitivně byla ideální příležitost zrušit *ritvik* systém, kdyby to měl v úmyslu. Že použití *ritviků* pro udílení zasvěčujících jmen byl „systém managementu“ může být doloženo následovně:

V roce 1975 schválila jedna z předběžných rezolucí GBC, že „GBC bude mít pravomoc rozhodovat v manažerských otázkách“. Zde uvádíme některé z manažerských záležitostí, které GBC ten rok projednávala:

„Aby mohl někdo obdržet první zasvěcení, musí být plným členem po šest měsíců. Druhé zasvěcení může obdržet nejdříve po jednom roce od toho prvního.“ (Rezoluce GBC č. 9, 25. března 1975)

„Metoda zasvěcování *sanjásínů*.“ (Rezoluce GBC č.2, 27/3/75)

Tyto rezoluce byly osobně schváleny Šrílou Prabhupádou. A přesvědčivě demonstrovají, že metodika provádění zasvěcení byla považována za „systém managementu“. Jestliže tedy byla *celá* metodika poskytování zasvěcení považována Šrílou Prabhupádou za „systém managementu“, pak i jeden aspekt zasvěcení, tedy použití *ritviků* pro udílení duchovních jmen, spadá do toho

samého pole působnosti.

Tudíž změna *ritvik* systému zasvěcování, byla přímým porušením Poslední vůle Šríly Prabhupády.

Další instrukce v Poslední vůli Šríly Prabhupády, která naznačuje zamýšlené dlouhé trvání *ritvik* systému, uvádí, že výkonní ředitelé jeho trvalých vlastnictví v Indii mohou být vybíráni pouze mezi „zasvěcenými žáky“ Šríly Prabhupády:

„...následující ředitel nebo ředitelé mohou být jmenováni zbylými řediteli, za předpokladu, že nový ředitel je mým zasvěceným žákem...“

(Vyjádření vůle Šríly Prabhupády; 4.července 1977)

Což je něco, k čemuž mohlo dojít pouze za předpokladu, že *ritvik* systém bude fungovat i po odchodu Šríly Prabhupády, protože jinak by rezervoár potenciálních ředitelů postupně vyschl.

Navíc pokaždé, když Šríla Prabhupád mluvil o zasvěcování v období po 9. červenci, jednoduše tento *ritvik* systém potvrdil. Nikdy nenaznačil, že by měl být po jeho odchodu zrušen, a nebo že by tu byli guruové, čekající stranou, připraveni na převzetí úlohy *dikša*. Co se týče přímých důkazů tudíž nic nenasvědčuje správnosti výše předložených verzí a) a b). Jak již bylo řečeno, tyto předpoklady - že *ritvik* systém měl být po odchodu zrušen a že *ritvici* se potom tedy museli stát *dikša* guruy - tvoří základní předpoklad současného ISKCON-ského systému gurů. Jestliže se prokáže, že je neplatný, potom je zajisté nutné, aby ze strany GBC došlo k radikální změně.

Takže výše jsme viděli celou situaci. Nařízení samotné, pokyny, které ho podporují a doplňují, vše pouze podporuje pokračování *ritvik* systému. Všichni zúčastnění přiznávají, že Šríla Prabhupád *nevydal* žádné nařízení pro ukončení *ritvik* systému po jeho fyzickém odchodu. Dále je také přijato všemi zúčastněnými, že Šríla Prabhupád tento systém ustanovil s platností od 9. července dále. A tak máme situaci, v které *áčárja*:

- 1) dal jasný pokyn následovat *ritvik* systém;
- 2) nevydal žádný pokyn pro zastavení následování *ritvik* systému po jeho fyzickém odchodu.

Tudíž, aby žák zastavil následování tohoto pokynu, který má všechny úrovně legitimacy, potřebuje pro to nějaký závažný důvod. Jediná věc, o kterou nás Šríla Prabhupád opravdu požádal, abychom dělali, bylo následovat *ritvik* systém. Nikdy nám neřekl, abychom zastavili jeho následování, nebo ho následovali jen za jeho fyzické přítomnosti. Břímě viny padá přirozeně na ty, kteří si přejí

ukončit jakýkoliv systém ustanovený naším *áčárjou*, který má pokračovat nadále. Toto je jasný bod; nikdo nemůže jen tak přestat následovat pokyn duchovního učitele:

„...proces se zakládá na tom, že nemůžete změnit pokyn duchovního učitele.“ (Č.č. *Adi.7.76-81*, přednáška z 2/2/67, San Francisco)

Žák nepotřebuje odůvodnění k následování přímého pokynu duchovního učitele zejména tehdy, když je mu řečeno, aby pokračoval v jeho následování. To je zásada, to je samotný význam slova „žák“:

„Když se někdo stane žákem, jednoduše nemůže neuposlechnout pokyn duchovního učitele.“

(Šríla Prabhupád přednáška z Bg., 11/2/75, Mexiko)

Protože neexistují žádné přímé důkazy o tom, že si Šríla Prabhupád přál, aby *ritvik* systém byl po jeho odchodu ukončen, může se jeho přerušení opírat pouze o důkazy nepřímé. Nepřímé důkazy mohou vzejít ze zvláštních okolností doprovázejících přímé písemné pokyny. Tyto zlehčující okolnosti, pokud existují, mohly být použity, aby poskytly základ pro interpretaci písemných pokynů. Nyní tedy prozkoumáme okolnosti, které provázely sepsání pokynu z 9. července, abychom viděli, zda takovéto pozměňující okolnosti byly skutečně přítomny a zdali z nich vyplývá cokoliv, co by mohlo podpořit předpoklady a) a b).

Námitky vztahující se přímo k formě a okolnostem posledního pokynu Šríly Prabhupády

1. „Dopis z 9. července jasně naznačuje, že byl vydán pouze pro dobu fyzické přítomnosti Šríly Prabhupády.“

V dopise není nic, co by říkalo, že je zamýšlen jen pro dobu fyzické přítomnosti Šríly Prabhupády. Ve skutečnosti jedinou informací, kterou podporuje, je pokračování *ritvik* systému po odchodu Šríly Prabhupády. **Je důležité uvést, že v dopise z 9.července je na třech místech řečeno, že ti, kdo budou zasvěceni se stanou žáky Šríly Prabhupády.** Když GBC předkládala podklady pro svůj současný učitelský systém, rázně argumentovala tím, že Šríla Prabhupáda již přeci dal jasně najevo, že dokud je přítomen, je nedotknutelným zákonem, že nikdo nesmí zasvěcovat v jeho přítomnosti. **Takže nezbytnost zdůraznit vlastnictví Šríly Prabhupády nad žáky zasvěcenými v budoucnu, jistě indikuje, že bylo zamýšleno aby nařízení fungovalo v době, ve které vyvstane otázka o vlastnictví žáků, tudíž po jeho odchodu.**

Šríla Prabhupáda již po několik let používal representanty pro zpívání na rúženci, provádění ohňové *yajni*, předávání *gayatri mantry* atd. A nikdo nikdy nezpochybňoval, komu tito noví zasvěcení patřili. Rovnou na začátku dopisu z 9. července je prozíravě uvedeno, že tito jmenovaní jsou „reprezentanté“ Šríly Prabhupády. Jediná inovace, kterou tento dopis obsahoval, bylo formální ustanovení funkce representantů; což je těžko něco, co bychom si mohli splést s přímým pokynem pro ně, aby se stali plnohodnotnými *dikša* guruy. Zdůraznění vlastnictví nových žáků Šrílou Prabhupádou by bylo proto zcela zbytečné, pokud by tento systém fungoval pouze v jeho přítomnosti i z toho důvodu, že dokud byl přítomen, mohl osobně zajistit, aby nikdo neproklamoval falešné vlastnictví žáků. Jak bylo uvedeno výše, tento bod je v poměrně krátkém dopise silně zdůrazněn třikrát. A tedy:

„Jakmile je jedna věc řečena třikrát, myslí se tím, že je konečná.“

(Šríla Prabhupád přednáška z Bg., 27/11/68, Los Angeles)

V dopisu z 9. července je uvedeno, že jména nově zasvěcených žáků by měla být zasilána „Šrílovi Prabhupádovi“. Naznačuje tento výrok, že systém může pokračovat pouze po dobu fyzické přítomnosti Šríly Prabhupády? Někteří oddaní totiž použili argument, že jelikož již není možné Šrílovi Prabhupádovi jména zasílat, musí být proto *ritvik* systém zrušen.

První bod, v této souvislosti, se týká toho, proč měla být jména nově zasvěcených

posílána Šrílovi Prabhupádovi. Bylo to proto, aby mohla být zařazena do jeho knihy „Zasvěcení žáci“. Z rozhovoru, který proběhl 7. července (viz přílohy) víme, že Šríla Prabhupáda neměl se zapisováním nových jmen do knihy nic společného; vykonával to jeho tajemník. Další důkaz o tom, že jména měla být zaslána za účelem knižního zápisu a ne speciálně Šrílovi Prabhupádovi, je dán v dopise napsaném Hamsaduttovi, hned následujícího dne, ve kterém mu Tamála Kršna Goswámí vysvětluje jeho nové povinnosti *ritvika*.

„...měl bys zasílat jejich jména, aby byla zahrnuta do knihy Šríly Prabhupády „Zasvěcení žáci.“ (Dopis Tamála Kršny Goswámího Hamsaduttovi, 10/7/77)

Není zde zmíněno, že je potřeba zasílat jména Šrílovi Prabhupádovi. Apo fyzickém odchodu Šríly Prabhupády tento systém mohl bez problémů pokračovat. Nikde není zmínka o tom, že jestli dojde k fyzickému oddělení Šríly Prabhupády a knihy „Zasvěcení žáci“, musí být všechna zasvěcení zastavena.

Dalším bodem je, že proces zasílání jmen nově zasvěcených žáků Šrílovi Prabhupádovi je v každém případě činnost probíhající *po zasvěcení*. Jména mohla být zaslána pouze *poté*, co byli žáci již zasvěceni. Takže nařízení týkající se toho, co se má dělat *po zasvěcení*, nemohou být používána pro pozměnění zasvěcovacích postupů před zasvěcením, nebo je jakýmkoliv způsobem rušit či ovlivňovat (role *ritvika* je naplněna již před tím, než začne skutečný zasvěcovací obřad). Takže otázka toho, zda mají či nemají být jména zaslána Šrílovi Prabhupádovi nemá spojitost se zasvěcovacím systémem, jelikož v okamžiku, kdy jsou nová jména připravena k zaslání, zasvěcovací obřad již proběhl.

Posledním bodem je fakt, že pokud bychom brali posílání jmen přímo Šrílovi Prabhupádovi za zásadní pro fungování obřadu, byl by tento systém neplatný již před odchodem Šríly Prabhupády a nebo by zde přinejmenším byl neustálý risk jeho neplatnosti. Všeobecně bylo chápáno, že Šríla Prabhupád je připraven kdykoliv odejít, a tak by se tu prakticky ode dne sepsání Pokynu vyskytovalo neustálé nebezpečí, že by nová jména nemusela k Šrílovi Prabhupádovi dorazit včas. Jinými slovy, představme si možný scénář, kdy Šríla Prabhupáda opouští planetu den poté, co byl zasvěcen nový žák prostřednictvím *ritvik* systému, podle výše uvedeného tvrzení by tento žák tedy ve skutečnosti zasvěcen vůbec nebyl a to jednoduše díky rychlosti, jakou byla zpráva doručena. V knihách Šríly Prabhupády nenacházíme žádnou informaci o tom, že by transcendentálnímu procesu *dikša*, jehož završení může přesáhnout několik životů, mohla činit překážky nejistota rychlosti a doručení poštovní služby. Zapisování jmen nově zasvěcených osob do knihy Jeho Božské Milosti „Zasvěcení žáci“, by zcela jistě nic nebránilo ani nyní. Tato kniha by poté byla při vhodné příležitosti nabídnuta Šrílovi Prabhupádovi.

2. „Dopis specificky neříká, „tento *ritvik* systém bude pokračovat po odchodu Šríly Prabhupády“; proto bylo správné zastavit *ritvik* systém po odchodu Šríly Prabhupády“.

Prosím, zvažte následující body:

1. Dopis z 9. července též specificky neuvádí: „*Ritvik* systém by měl být ukončen s odchodem Šríly Prabhupády.“ A přesto byl ukončen okamžitě po jeho odchodu.
2. Dopis též neuvádí: „*Ritvik* systém bude fungovat, dokud je Šríla Prabhupáda stále přítomen.“ A přesto dokud přítomen byl, tak fungoval.
3. Dopis též neuvádí: „*Ritvik* systém bude fungovat pouze do odchodu Šríly Prabhupády.“ A přesto bylo dovoleno, aby fungoval pouze do jeho odchodu.
4. Dopis též neuvádí: „*Ritvik* systém musí být zastaven“. A přesto zastaven byl.

V souhrnu, GBC vyžaduje následující:

- *Ritvik* systém musel být ukončen.
- *Ritvik* systém musel být ukončen po odchodu Šríly Prabhupády.

Žádná z těchto výhrad se nevyskytuje v dopise z 9. července, ani v žádném jiném podepsaném pokynu; a přesto tvoří skutečný základ „Systému zonálních *áčárjů*“ i současného „Systému mnoha následníků, *áčárjů*“ (Multiple *Acarya* Successor System) neboli M.A.S.S. jak se na něj budeme odkazovat. (V tomto kontextu používáme slovo *áčárja* v jeho nejsilnějším významu, označujícím zasvěcujícího duchovního mistra neboli *dikša* gurua).

Argument, že jelikož dopis není konkrétní ohledně časového období, po který má být v platnosti a musí proto pozbýt platnost při odchodu Šríly Prabhupády, postrádá jakoukoliv logiku. Vždyť můžeme také říci, že dopis také neuvádí, že má být následován 9. července, takže podle této logiky by neměl být následován nikdy. Dokonce i přijetí myšlenky, že slovo „nadále“ (henceforward) může rozšířit platnost pokynu do konce dne sepsání, nikde není řečeno, že by měl být následován ještě 10. července, takže by měl asi být zastaven.

Požadavku, aby *ritvik* systém fungoval pouze po předem vymezené časové období, protirečí akceptování jeho fungování po 126 dvaceti čtyř hodinových časových period (tj. čtyři měsíce), jelikož žádná z těchto 126 jednotlivých časových period není v dopise specifikována, a přesto se zdá, že všichni byli rádi, že systém v tomto časovém období fungoval.

Pokud nepřijmeme význam slova „nadále“ doslovně, což jest „naneurčito,

neomezeně“, můžeme tento systémem zastavit kdykoliv po 9. červenci, takže proč si vybrat odchod Šríly Prabhupády? Ve všech 86-ti zaznamenaných použitích tohoto slova Šrílou Prabhupádou, i v celé historii anglického jazyka, neexistuje příklad toho, že by skutečný význam slova „nadále“ někdy znamenal:

„Každé časové období, až do doby fyzického odchodu toho, kdo nařízení vydal.“

A přesto podle současného uvažování je právě toto význam, který musí slovo mít, když bylo v dopise z 9. července použito. Dopis jednoduše říká, že *ritvik* systém má být následován „nadále“. Tak proč byl zastaven?

3. „Některé pokyny zcela zjevně nemohly pokračovat po odchodu Šríly Prabhupády a tak je chápáno, že jejich provádění bylo zamýšleno jen po dobu přítomnosti Šríly Prabhupády; např. někomu bylo nařízeno, aby „nadále“ pravidelně dával Šrílovi Prabhupádovi masáž. Možná je *ritvik* pokynem tohoto typu?“

Jestliže je nemožné provádět nějaké nařízení, tak jako například dávat Šrílovi Prabhupádovi pravidelnou denní masáž po jeho fyzickém odchodu, pak samozřejmě jeho vykonávání nemůže být bráno v úvahu. Úkolem žáka je jednoduše následovat pokyn, dokud je to jen možné a nebo dokud ho duchovní učitel nezmění. Otázkou tedy je, zdali je pokračování v systému *ritvik* proveditelné bez fyzické přítomnosti osoby, která ho zavedla.

Ve skutečnosti byl *ritvik* systém určen *konkrétně* pro použití, nevyžadující *žádné* fyzické vměšování Šríly Prabhupády. Pokud by *ritvik* systém pokračoval po jeho odchodu, bylo by jeho provádění ve všech ohledech naprosto totožné s tím, jak byl praktikován v přítomnosti Šríly Prabhupády. Po 9. červenci nepřišel žádný zásah Šríly Prabhupády, takže dokonce i v tom období to fungovalo tak, jako kdyby již odešel. Z tohoto důvodu nemůžeme označit *ritvik* systém jako nefunkční, nebo neproduktivní na základě odchodu Šríly Prabhupády, jelikož jeho odchod žádným způsobem neovlivnil činnost systému. **Jinými slovy, jelikož byl tento systém vytvořen tak, aby fungoval jako kdyby Šríla Prabhupád již nebyl na planetě, jeho opuštění planety nemůže samo o sobě učinit systém nefunkční.**

4. „Fakt, že pokyn byl zaznamenán „pouze“ v dopise a ne v knize, nám dává oprávnění interpretovat ho nepřímou.“

V tomto případě se nejedná o obyčejný dopis, a proto se na něj argument typu „knížka proti dopisu“ nevztahuje. Všeobecně psal Šríla Prabhupáda dopisy jako

reakci na konkrétní dotaz od jednotlivého žáka nebo tímto způsobem poskytoval individuální vedení nebo pokárání. Je přirozené, že tyto případy jednotlivých oddaných, dotazů, situací nebo odchýlení mohou dávat základ pro interpretace. Ne vše z dopisů Šríly Prabhupády lze universálně aplikovat (např. v jednom dopise poradil oddanému, který špatně snášel koření, aby vařil pouze s trochou soli a kurkumy, což jednoznačně nebylo míněno pro celé Hnutí). Nicméně, poslední pokyn týkající se zasvěcování není otevřen pro jakékoliv takovéto interpretace, jelikož nebyl napsán jako odpověď na konkrétní dotaz určitého jednotlivce a ani se netýká něčí konkrétní situace nebo chování. **Dopis z 9. července byl procedurálním nařízením neboli ustanovením organizačního charakteru, které bylo zasláno všem vedoucím v Hnutí.**

Dopis je sepsán tak, jako každé jiné důležité nařízení, které Šríla Prabhupád vydal a chtěl, aby bylo následováno bez interpretace. Uvedl ho do psané formy, schválil a poté ho rozeslal všem svým vedoucím v Hnutí. Jedno takové nařízení například rozeslal 22. dubna 1972, adresováno „VŠEM CHRÁMOVÝM PREZIDENTŮM“:

„Povinností zonálního sekretáře je dohlížet na to, aby byly velice pěkně dodržovány duchovní principy ve všech chrámech jeho zóny. Avšak každý chrám bude jinak nezávislý a soběstačný.“

(Dopis ŠP Všem chrámovým prezidentům, 22/4/72)

Šríla Prabhupáda nepublikoval novou knihu pokaždé, když vydal nějaké důležité nařízení, bez ohledu na to, zdali nařízení má pokračovat po jeho odchodu. Takže způsob, jakým bylo nařízení vydáno z něj nedělá oběť nepřímých výkladů a ani jakýmkoliv způsobem nesnižuje jeho platnost.

5. „Je možné, že tento pokyn byl vydán na pozadí nějakých zvláštních souvislostí, které vylučují jeho aplikaci po odchodu Šríly Prabhupády?“

Pokud by takové okolnosti existovaly, zmínil by je Šríla Prabhupáda v dopise a nebo v přiloženém dokumentu. Šríla Prabhupáda vždy umožňoval správné vykonávání svých pokynů zahrnutím dostatečného množství informací. Zajisté nespolehal na to, že všichni jeho chrámoví prezidenti jsou mystičtí jasnovidci, kterým stačí částečné a neúplné pokyny, jejichž smysl by snad později dotvářeli telepaticky. Pokud by například měl Šríla Prabhupád v úmyslu *ritvik* systém ukončit po svém odchodu, stačilo by mu přidat do dopisu z 9. července následujících sedm slov: „Tento systém bude ukončen po mém odchodu“. Letmý pohled do dopisu, nám říká, že chtěl, aby to pokračovalo „nadále“. (viz Přílohy, str.104)

Někdy se argumentuje tím, že *ritvik* systém byl zaveden pouze kvůli tomu, že Šríla Prabhupád byl nemocný.

Oddaní si mohli nebo nemuseli být vědomi rozsahu nemoci Šríly Prabhupády, ale jak by mohlo být možné očekávat, že oni vyvodí z dopisu, který neříká nic o zdravotním stavu Šríly Prabhupády, že to byl jediný důvod pro který byl dopis vydán? Kdy Šríla Prabhupád řekl, že všechny nařízení, která vydal, musí být vždy interpretována v souvislosti s jeho poslední lékařskou zprávou? Proč by příjemci jeho posledního pokynu k zasvěcování *nemohli* přijmout, že tento dopis byl všeobecným nařízením, které má být následováno bez interpretací?

Šríla Prabhupáda již oznámil, že do Vrindávanu přijel opustit své tělo. Jako *tri-kala-jna* (vědomý si minulosti, přítomnosti i budoucnosti) si s největší pravděpodobností uvědomoval, že za čtyři měsíce odejde. Vydal tedy poslední pokyny, podle kterých se mělo Hnutí dále ubírat.

Již sepsal svou *Závěť* a další dokumenty vztahující se k BBT (Bhaktivedanta Book Trust) a GBC, konkrétně určené k tomu aby poskytl vedení po svém nastávajícím odchodu. Jediné téma, které ještě pevně neustanovil, byl proces zasvěcování po jeho odchodu. Stále ještě nebylo ujasněno, jak má být do budoucna prováděn. A byl to právě pokyn z 9. července, který toto definoval a každému detailně vysvětloval, jak má v jeho nepřítomnosti zasvěcování pokračovat.

V souhrnu, nemůžeš upravovat nějaký pokyn na základě informací, které, když bylo nařízení vydáno, nebyly přístupné. Proč by Šríla Prabhupád cíleně vydal nařízení, o němž by dopředu věděl, že ho nikdo nemůže následovat správně, protože v nařízení chybí důležité informace? Kdyby byl *ritvik* systém zaveden pouze kvůli jeho nemoci, řekl by to Šríly Prabhupád v samotné dopise nebo v nějakém doprovodném dokumentu. Neexistuje záznam toho, že by se někdy Šríla Prabhupáda choval tímto cíleně záhadným a neinformativním způsobem a to zvláště, když bylo nařízení určeno celému Hnutí. Šríla Prabhupáda nikdy nic nepodepsal „jen tak“ a když si uvědomíme závažnost tohoto nařízení, je nepředstavitelné, že by vynechal *jakoukoli* důležitou informaci.

6. „Nenachází se snad na nahrávce z 28. května nějaké důležité informace, které by jasně vymezily aplikovatelnost dopisu z 9. července pouze na dobu přítomnosti Šríly Prabhupády na této planetě?“

V příručce GBC – *GII* je jediná nabízená dokumentace pro podporu modifikací a) a b) vytažena z konverzace, která proběhla 28.května 1977. Tento spis obsahuje přiznání toho, že neexistuje jiné dokumentované nařízení, které by přímo souviselo s funkcí *ritviků* po odchodu Šríly Prabhupády:

„Přestože Šríla Prabhupáda již nezopakoval své předchozí výroky, má se za to, že od těchto žáků očekával, aby v budoucnu zasvěcovali.“

(GII, str. 35)

Jelikož je tedy rozhovor z 28. května *jedinou* dokumentací, kterou používá GBC pro podporu svého stanoviska, je tomuto rozhovoru věnována celá kapitola od strany 33. Zde stačí říci, že se dopis z 9. července o tomto rozhovoru nezmiňoval (jak uvádí předchozí citát GBC) a Šríla Prabhupáda také nevyžadoval, aby kopie nahraného rozhovoru byla rozeslána s posledním pokynem. Z výše uvedeného můžeme s absolutní jistotou usoudit, že rozhovor z 28. května neobsahuje ani trochu pozměňujících informací, které by byly důležité pro porozumění poslednímu pokynu. Je také důležité uvědomit si fakt, že rozhovor z 28. května byl zveřejněn až několik let *po* odchodu Šríly Prabhupády. Tudíž zde opět znovu pocítujeme snahu pozměnit jasný napsaný příkaz informacemi, které nebyly ve skutečnosti lidem, kterých se nařízení týkalo, přístupné. Jak bude ukázáno později, květnová konverzace neobsahovala nic, co by si s posledním pokynem odporovalo.

Všeobecně se přijímá, že pozdější guruovy pokyny vždy převyšují svou důležitostí pokyny předchozí; poslední pokyn je poslední pokyn a jako takový musí být tedy následován:

„Mohu ti říci mnoho věcí, ale když něco řeknu přímo tobě, tak to uděleš. Tvoji první povinností je udělat to takto, nemůžeš argumentovat - ‚Ale pane, dříve jste mi řekl, abych to dělal takhle‘, ne, to už není tvoje povinnost, dělej to, co ti říkám nyní, to je poslušnost - nemůžeš argumentovat.“

(Šríla Prabhupáda, přednáška ze Š.B., 14/4/75, Hyderabad)

Právě tak jako v *Bagavadgítě*, kde Pán Kršna dává Ardžunovi mnoho pokynů a mluví o všech typech jógy, od *Dhyany* až po *Jnanu*, ale všechny je nahradil svým posledním pokynem:

„Vždy na mě myslí a staň se mým oddaným“, tento výrok by měl být přijat jako poslední pokyn Pána a měl by být následován.

(Zlatý avatár, kapitola 11.)

A také poslední pokyn daný Šankaráčárjou „*bhaja govinda*“ byl také určen pro to aby nahradil mnohá z jeho předchozí výroky – ve skutečnosti všechny. Jak je uvedeno v úvodu této publikace, samotné GBC uznává tuto zásadu jako samozřejmý logický princip:

„V logice, pozdější výroky nahrazují díky své důležitosti ty předchozí.“

(GII, str. 25)

Neexistuje pozdější výrok, než ten *poslední*. Proto i podle logiky GBC musíme

následovat *ritvik* systém.

7. „Šríla Prabhupáda řekl mnohokrát, že všichni jeho žáci se musí stát guruy. Toto přece jistě dokazuje, že Šríla Prabhupád neměl v úmyslu, aby *ritvik* systém pokračoval na trvalo?“

Šríla Prabhupáda nikdy nikoho neurčil ani nikomu nenařídil stát se *dikša* guruem po jeho odchodu. Dokumentace pro toto tvrzení nebyla nikdy vytvořena a mnoho starších vedoucích v ISKCONu tento bod uznává:

„A faktem je, že Šríla Prabhupád nikdy neřekl „Ano zde je následující *áčárja*, nebo zde je následujících jedenáct *áčárjů* a ti jsou autorizovanými guruy pro Hnutí a pro celý svět“. On nic takového neudělal.“ (Ravindra Svarúpa dás, debata ze San Diego, 1990)

Šríla Prabhupáda jasně prohlásil, že *dikša* guru musí být *mahábhágavata* (nejpokročilejší stádium realizace Boha) a je nutné, aby byl konkrétně *autorizován* svým vlastním duchovním učitelem. Vždy tvrdě odsuzoval přisvojování si guruovského statutu lidmi nekvalifikovanými a neautorizovanými. Kvality *dikša* gurma jsou níže vyčteny ve výňatku z knih Šríly Prabhupády:

*Maha-bhagavata-srestho brahmano vai gurur nrnam
sarvesam eva lokanam asau pujyo yatha harih
maha-kula-prasuto 'pi sarva-yajnesu diksitah
sahasra-sakhadhya yi ca na guruh syad avaisnavah*

„Guru musí být situován na nejvyšší úrovni oddané služby. Existují tři kategorie oddaných a guru má být přijat z té nejvyšší.“

(Č.č. *Madhya*, 24.330, výklad)

„Pokud někdo dosáhl nejvyšší pozice *mahá-bhágavaty*, bývá přijímán jako guru a uctíván stejně tak jako Hari, Osobnost Božství. Pouze taková osoba je vhodná, aby obsadila post gurma.“

(Č.č. *Madhya*, 24.330, výklad)

Šríla Prabhupád nás také učí, že mimo kvalifikaci je také nezbytná konkrétní autorizace od předchozího *áčárji* dříve než kdokoliv může jednat jako *dikša* guru:

„Měl bys vědět, že on z celkového pohledu není osvobozenou bytostí, a proto nemůže nikoho zasvěcovat do Kršna vědomí. To vyžaduje specifické duchovní požehnání od vyšších autorit.“

(Dopis Šríly Prabhupády Janardanovi, 26/4/68)

„Člověk by měl přijmout zasvěcení od duchovního učitele přicházejícího v učitelské posloupnosti, který je autorizován svým předchozím duchovním učitelem. Tomu se říká *dikša-vidhana*.“
(Š.B. 4.8.54, výklad)

Ind: Kdy jste se stal duchovním vůdcem Kršna vědomí?

Šrīla Prabhupád: Co je to?

Brahmananda: Ptá se, kdy jste se stal duchovním vůdcem Kršna vědomí?

Šrīla Prabhupád: Když mi můj Guru Mahárádž dal pokyn. To je *guru-parampara*.

Ind: Udělal to...

Šrīla Prabhupád: Snažte se tomu porozumět. Nespěchejte. Guru se může stát guruem, když je mu to nařízeno jeho guruem. To je vše. Jinak se nikdo stát guruem nemůže.

(Šrīla Prabhupád, přednáška z Bg., 28/10/75)

Tudíž, podle Šrīly Prabhupády, se člověk může stát *dikša* guruem pouze, pokud má zároveň *kvalifikaci* a *autorizaci*. Šrīla Prabhupáda žádné takové gury neautorizoval a ani žádné ze svých žáků neoznačil za kvalifikované pro zasvěcování. Spíše naopak, ještě před 9. červencem, souhlasil že jsou stále „podmíněné duše“, a varoval nás abychom zůstali na pozoru před osobami prezentujícími se jako guru. (viz Přílohy, rozhovor z 22/4/77)

Dokumentace používaná pro podporu jakékoliv alternativy k *ritvik* systému se dá shrnout do tří základních kategorií:

1. Časté výzvy Šrīly Prabhupády, že každý by se měl stát guruem, často dávané do souvislosti s veršem z *Čaitanja-čaritámrti* „*amara ajnaya guru hana*“.
2. Asi půl tuctu dopisů, kde se Šrīla Prabhupáda zmiňuje o svých žácích, jednajících jako *dikša* guruové po jeho odchodu.
3. Další výroky v knihách a přednáškách Šrīly Prabhupády, kde je uveden princip, podle kterého se žáci stávají *dikša* gury.

Nejprve se podívejme na kategorii 1):

Instrukce, že každý by se měl stát guruem, je založena na následujícím verši z *Čaitanja-čaritámrti*, který byl často citován Šrīlou Prabhupádou:

„Pouč všechny, aby následovali pokyny Šrī Kršny tak, jak jsou dány v *Bhagavad-gītě* a *Šrīmad-Bhágavátamu*. Tímto způsobem se staň duchovním učitelem a snaž se vysvobodit všechny v tomto kraji“
(Č.č. *Madhya*, 7.128)

Čaitanja Maháprabhu ovšem nabádá *každého*, aby se stal určitým *typem* gurua, jak jasně ustanovuje podrobný výklad tohoto verše:

„To znamená, že každý má zůstat doma, zpívat Haré Kršna *mantru* a kázat Kršnovy instrukce tak, jak jsou dány v *Bhagavad-gítě* a *Šrímad-Bhágavatamu*.“ (Č.č. *Madhya*, 7.128, výklad)

„Člověk může zůstat hospodářem, lékařem, inženýrem, nebo čímkoliv. Na tom nezáleží. Měl by pouze následovat pokyny Šrí Čaitanji Maháprabhua, zpívat Haré Kršna *mahá-mantru* a poučit příbuzné a přátele o učení *Bhagavad-gíty* a *Šrímad Bhágavatamu* (...) Nejlepší je nepřijímat žádné žáky.“
(Č.č. *Madhya*, 7.130, výklad)

Zde můžeme vidět, že tyto pokyny nevyžadují, aby guruové, o nichž je řeč, nejdříve dosáhli nějaké konkrétní úrovně realizace před tím, než začnou jednat. Mají začít okamžitě. Z tohoto je jasné, že každý je jednoduše vyzván, aby kázal to, co se dozvěděl a když to dělá, stává se *šikša* neboli instruuujícím guruem. To je podpořeno vyjasňujícím ustanovením, že tento *šikša* guru zůstane v této pozici, a *nestane se dikša* guruem:

„Nejlepší je nepřijímat žádné žáky.“ (Č.č. *Madhya*, 7.130, výklad)

Přijímat žáky je hlavní činností *dikša* gurua, kdežto *šikša* guru se má jednoduše držet svých povinností a kázat Kršna vědomí podle svých nejlepších schopností. Z výkladů Šríly Prabhupády je zřejmé, že Pán Čaitanja ve výše uvedeném verši opravdu autorizuje *šikša* a ne *dikša* guruy.

Toto je též potvrzeno hojným množstvím odkazů, kde Šríla Prabhupáda vyzývá každého, aby se stal guruem:

„*yare dekha, tare kaha, kršna-upadeša*. Nemusíš vytvářet vůbec nic. To co již Kršna řekl, ty opakuj. Hotovo. Nedělejte dodatky, padělky. Poté se stáváte guruem (...) Můžu být hlupák, darebák (...) Takže my následujeme tuto cestu, staňte se guruy, vysvobďte svoje sousedy, své blízké, ale říkejte Kršnova autoritativní slova. Pak to bude fungovat (...) Kdokoli je schopen to dělat. I dítě je schopno to dělat.“
(Večerní *daršan* Šríly Prabhupády, 11/5/77, Hršíkeš)

„Protože lidé jsou v temnotě, potřebujeme mnoho milionů guruů k jejich osvětlení. Proto mise Čaitanji Maháprabhua je (...) On řekl, že „Každý z vás se staňte guruem“
(přednáška Šríly Prabhupády, 21/5/76, Honolulu)

„Jednoduše řekni (...) „Pouze na mě vždy myslí“, Kršna řekl, „A

pouze se staň mým oddaným. Pouze mne uctívej a klaň se mi.“ Dobrosrdečně dělej tyto věci. A jestliže jsi schopen ovlivnit jedinou osobu, aby dělala tyto věci, stal jsi se guruem. Je na tom něco těžkého?“
(Rozhovor se Šrílou Prabhupádou, 2/8/76, New Mayapur)

„Skutečným guruem je ten, kdo vyučuje to, co Kršna řekl. Jednoduše musíš říci, ‘Toto je toto.’ To je vše. Je to příliš těžká práce?“
(přednáška Šríly Prabhupády, 21/5/76, Honolulu)

„...’Ale já nemám žádnou kvalifikaci, jak se můžu stát guruem?’ Žádná kvalifikace není potřeba... kohokoliv potkáš, jednoduše ho pouč o tom, co Kršna řekl. To je vše. Stal jsi se guruem.“
(přednáška Šríly Prabhupády, 21/5/76, Honolulu)

(Kupodivu někteří oddaní používali takovéto citáty k obhajobě „minimálně kvalifikovaných *dikša* guruů“ ***(I)**, tedy bytostí, o kterých se Šríla Prabhupáda nezmínil v žádné ze svých knih, v přednáškách, dopisech nebo rozhovorech.)

Například gurma, který nemá jinou kvalifikaci, kromě toho opakovat to, co slyšel, bychom mohli najít v kterémkoliv ISKCONském *bhakta* úvodním kurzu. Je tedy zcela jasné, že výše uvedené citáty jsou ve skutečnosti výzvami k tomu, abychom se stali instruujícími duchovními mistry neboli *šikša* guruy. Víme to také proto, že Šríla Prabhupáda již pro nás vysvětlil ve svých knihách mnohem přísnější požadavky pro to, aby se někdo mohl stát *dikša* guruem:

„Pokud někdo dosáhl nejvyšší pozice *mahá-bhágavaty*, bývá přijímán jako guru a uctíván stejně tak jako Hari, Osobnost Božství. Pouze taková osoba je vhodná, aby obsadila post gurma.“
(*C.c. Madhya*, 24.330, výklad)

„Člověk by měl přijmout zasněžení od duchovního učitele přicházejícího v učitelství posloupnosti, který je autorizován svým předchozím duchovním učitelem. Tomu se říká *dikša-vidhana*.“
(*Š.B.* 4.8.54, výklad)

Ve výše zmíněném citátu Šríla Prabhupáda uvádí, že pokyn k tomu stát se zasněčujícím guruem musí být přijat specificky od svého vlastního gurma. Všeobecné pokyny Šrí Čaitanji jsou známé již 500 let. Je tedy zřejmé, že Šríla Prabhupáda nepovažoval „*amara ajnaya guru hana*“ za odkaz konkrétně se týkající *dikša* gurma, proč bychom jinak potřebovali ještě *další* specifický pokyn od našeho přímého *áčárji*? Tyto všeobecné instrukce Pána Čaitanji se musí tedy týkat *šikša*, ne *dikša* gurma. *Dikša* guru je výjimkou, ne pravidlem. Kdežto Šríla Prabhupád si představoval milióny *šikša* guruů, zahrnující muže, ženy a děti.

Nyní se podívejme na kategorii 2):

Existovalo pár příliš sebejistých oddaných, chtivých zasvěcovat své vlastní žáky i v přítomnosti Šríly Prabhupády a jim byli adresovány některé z jeho dopisů. Tyto dopisy jsou používány na podporu M.A.S.S. Při jednání s těmito ambiciózními jedinci měl Šríla Prabhupáda zcela standardní postup. Všeobecně je vybízel ke striktnímu tréninku a v budoucnu, po jeho fyzickém odchodu, mohou přijímat žáky:

„V první řadě chci varovat Ačyutánandu, aby se nepokoušel zasvěcovat. Nyní nejsi ve správné pozici, aby jsi mohl zasvěcovat kohokoli. (...) Nenech se zlákat takovou *májou*. Cvičím vás, aby jste se v budoucnosti stali duchovními učiteli, ale není kam spěchat.“
(Dopis Šríly Prabhupády Ačyutánandovi a Jaya Govindovi, 21/8/68)

„Před nějakým časem jsi žádal o moje povolení k přijetí nějakých žáků, již není daleko doba, kdy budeš mít mnoho žáků, díky své silné kazatelské práci.“
(Dopis Šríly Prabhupády Ačyutánandovi, 16/5/72)

„Slyšel jsem, že se necháváš uctívat ostatními oddanými. Pokud někdo obětuje poklony Vaišnavovi, je to samozřejmě v pořádku, ale ne v přítomnosti duchovního učitele. Do tohoto stádia dospěješ, ale až po odchodu duchovního učitele, ale nyní s tím počkej. Jinak vzniknou frakce.“ (Dopis Šríly Prabhupády Hamsadúttovi, 1/10/74)

„Zůstaň u velice přísného tréninku a pak jsi správným guruem, a můžeš přijímat žáky podle stejného principu. Etiketa vyžaduje, abys jakékoliv potenciální žáky přiváděl, dokud je ještě naživu, svému duchovnímu učiteli. A v jeho nepřítomnosti nebo po jeho odchodu, můžeš přijímat žáky bez jakéhokoliv omezení. To je zákon žákovské poslušnosti. Chci vidět, jak se z mých žáků stali správní duchovní učitelé a rozšiřují Vědomí Kršny velmi široce. To učiní mě a Kršnu velice šťastným.“ (Dopis Šríly Prabhupády Tušta Kršnovi, 2/12/75)

Je zajímavé si povšimnout, že zatímco *GII* používá výše uvedené citáty jako „zákon“ pro podporu M.A.S.S. doktríny, v přesně tom *stejném* dokumentu tvrdí, že ve skutečnosti stejně žádným zákonem nejsou:

„V písmech existuje mnoho takovýchto případů, kdy žáci udíleli zasvěcení v přítomnosti gura, (...) V písmech se nenachází žádná konkrétní zmínka o tom, že žák nemá zasvěcovat, pokud je jeho guru přítomen.“ (*GII*, str.23)

Chtivá touha po uctívání a následovnicích je ve skutečnosti pro duchovního mistra diskvalifikací. Můžeme pouze žasnout nad silou falešného ega, když dokonce i v přítomnosti největšího *áčárji*, jakého planeta kdy viděla, se některé

osoby přesto cítily dostatečně kvalifikovány pro zasvěcování svých vlastních žáků a to přímo před nosem Šríly Prabhupády! *(2)

Je zřejmé, že při psaní těmto oddaným, říkajíc jim, že mohou přijímat žáky, pakliže jenom trochu déle vydrží, Šríla Prabhupád se je jednoduše pokouší udržet u oddané služby. A vytváří tak alespoň šanci, že se postupem času jejich ambiciózní mentalita očistí.

Pokorní oddaní, pilně provádějící svou službu jako nezištnou oběť svému duchovnímu učiteli, nemohli nikdy obdržet dopis popisující jejich zářivou budoucnost *dikša* guruů. Proč by Šríla Prabhupáda vážně sliboval *dikša* guruovství pouze těm nejambicióznějším a tudíž nejméně kvalifikovaným?

Co se týká výroku s významem, že mohou svobodně zasvěcovat po jeho odchodu, je to pravda. Tak jako například v Anglii můžete řídit auto, pokud dosáhnete věku 17-ti let. Přesto, však nesmíme zapomenout na dvě malé podmínky. Zaprvé, člověk musí být kvalifikovaný pro řízení a za druhé musí být autorizován institucí vydávající řidičské průkazy. Čtenář si může udělat své vlastní paralely.

Další dopis, který je uváděn na podporu M.A.S.S. říká:

„Od roku 1975, všichni kdo projdou všemi výše zmíněnými zkouškami, budou konkrétně zmocnění pro zasvěcování a zvyšování počtu Kršny si vědomé populace.“

(Dopis Šríly Prabhupády Kírtananandovi, 12/1/69)

Vytváří snad výše uvedený výrok ospravedlnění pro ukončení platnosti Posledního pokynu o zasvěcování?

Protože se zde jedná o pokus ukončit *ritvik* systém prostřednictvím použití osobních dopisů, musíme se zde obrátit na „zákon žákovské posloupnosti“ Šríly Prabhupády. První část tohoto „zákona“ uvádí, že žák nesmí jednat jako zasvěčující *áčárja* ve fyzické přítomnosti svého vlastního guru. Jelikož toto byl „zákon“, nemohlo se jednoduše ve výše uvedeném dopise jednat o žáky Šríly Prabhupády zasvěčující na svůj vlastní účet; **Šríla Prabhupáda totiž v roce 1975 stále ještě byl na této planetě.** Proto můžeme dojít k závěru, že už v roce 1969 uvažoval o nějakém druhu systému „zastupujícího“ zasvěcování. A jak se události vyvíjely, roku 1975 Šríla Prabhupád opravdu „zmocnil“ neboli autorizoval oddané jako Kírtanananda, aby zpívali na růžencích a prováděli zasvěcovací obřady v jeho zájmu. Výše uvedený dopis se ukazuje jako předpověď budoucího použití reprezentantů za účelem provádění zasvěcování. Později nazval tyto reprezentanty „*ritviky*“ a formálně ustanovil jejich funkci v pokynu z 9. července. A znovu, bylo by tedy naprosto scestné navrhnout, že Šríla Prabhupád doopravdy autorizoval Kírtananandu, aby jednal jako zasvěčující *áčárja sampradáji*, jakmile prošel několika zkouškami.

„Kdokoli následuje pokyn Šrí Čaitanji pod vedením Jeho pravého představitele, se může stát duchovním učitelem a je mým přáním, aby se v době, kdy už tu nebudu, stali za všech mých žáků praví duchovní učitelé, šířící Vědomí Kršny všude po celém světě.“
(Dopis Šríly Prabhupády Madhusūdanovi, 2/11/67)

Používáním výše zmíněného citátu, bývá argumentováno, že jelikož se Šríla Prabhupád zmiňuje o svých žácích, jak se stávají duchovními mistry v jeho nepřítomnosti, on se musel odkazovat na *dikša*, protože *šikša* guruy již byli. Nicméně, Šríla Prabhupáda zde mohl jednoduše znovu zdůrazňovat jeho všeobecné povzbuzování pro všechny jeho žáky, aby se stali dobrými *šikša* duchovními mistry, a že by měli pokračovat ve stávání se dobrými *šikša* duchovními mistry také v jeho nepřítomnosti. Definitivně však není ve výše uvedeném citátu zmíněno, že by jeho žáci zasvěcovali nebo přijímali své *vlastní* žáky. Termín „pravý duchovní učitel šířící Vědomí Kršny po celém světě“ je stejně dobře aplikovatelný na *šikša* gurua.

Dokonce, i kdyby se takové dopisy jako jsou tyto zmiňovaly o nějakém jiném typu guru systému, stále by nemohly být použity k modifikaci posledního pokynu z 9. července, protože tyto instrukce nebyly zopakovány zbytku Hnutí. Dopisy, o kterých mluvíme nebyly až do roku 1986 ani publikovány. Má se za to, že některé z těchto osobních dopisů se dostaly do rukou jiným oddaným. A to se mohlo nebo nemuselo stát v případě výše uvedených dopisů, podstatné je, že takovýto způsob šíření pokynů nikdy nebyl Šrílou Prabhupádem ustanoven nebo odsouhlasen. A ani není zaznamenáno, že by Šríla Prabhupád někdy nařídil, aby jeho soukromá korespondence byla všem distribuována. Při jedné příležitosti se náhodně zmínil o tom, že „kdyby na to byl čas“, mohly by jeho dopisy být publikovány, nikdy však nenaznačil, že bez těchto dopisů by nikdo nevěděl jak má správně fungovat M.A.S.S. po jeho odchodu.

Pro formování názoru na to co by se mělo dělat po roce 1977, může tedy člověk použít pouze dokumenty, které byly v té době snadno dostupné v nějaké autorizované podobě.

Pokud by takovéto dopisy byly opravdu klíčem k tomu, jak Šríla Prabhupád plánoval, že má pokračovat zasvěcování po následujících deset tisíc let, zajisté by je nechal publikovat a masově rozšířit a to s největší urgencí. Koneckonců tu byla velká pravděpodobnost, že ne všichni jeho vůdci by četli jeho osobní korespondenci a získali na tomto základě jasné pochopení toho, jak má zasvěcování po jeho odchodu pokračovat. My také víme, že to bylo více než pravděpodobné, jelikož celé GBC nemělo ani tušení, co Šríla Prabhupád plánuje až do 28.května 1977 (viz Přílohy - konverzace z 28. května).

Ve světle výše uvedeného, může být jakýkoliv pokus pozměnit význam nařízení

z 9. července, na základě této hrstky dopisů, pouze pokládán za nemístný a bezohledný. Kdyby tyto dopisy tvořily důležité dodatky k jeho Poslednímu pokynu, určitě by to Šríla Prabhupád vyjasnil v samotném pokynu nebo v nějakém přiloženém dokumentu.

Na závěr, jedinou pozici, kterou někomu udělil v souvislosti se zasvěcováním, byly reprezentanti *áčárji, ritvici*.

Na závěr se podíváme na kategorii 3):

Z knih a přednášek Šríly Prabhupády byly vytaženy různé citáty za účelem zrušení *ritvik* systému. Nyní se můžeme na tuto evidenci blíže podívat.

V knihách Šríly Prabhupády je vše, co můžeme nalézt v souvislosti s kvalifikací *dikša* guru popsáno v obecných termínech. Není zde žádná konkrétní zmínka o tom, že by jeho vlastní žáci měli pokračovat dále jako *dikša* guruové. Naopak, citáty opakovaně zdůrazňují bod, že člověk musí být vysoce kvalifikován a autorizován před tím než dokonce i jen pokusí stát se *dikša* guruem:

„Ten, kdo je nyní žákem, je budoucím duchovním učitelem. A nikdo se nemůže stát pravým a autorizovaným duchovním učitelem bez striktní poslušnosti svému duchovnímu učiteli.“ (Š.B. 2.9.43, výklad)

Toto nařízení sotva komukoli poskytuje zelenou k zasvěcování jenom proto, že jeho guru opustil planetu. Koncept guru opouštějícího planetu tu není dokonce ani zmíněn, pouze podmínka autorizace a striktní poslušnost. Těž víme, že musí prvně dosáhnout úrovně *mahá-bhágavata*.

Někteří oddaní používají bod z části knihy *Snadné cesty k jiným planetám* (str.32) pojednávající o „**dohlížejících guruech**“ jako důkaz podporující M.A.S.S. a z toho vyplývající rozpuštění *ritvik* systému. ato chytrá analogie ovšem jasně definuje pozici *šikša*, ne *dikša* guru. V této pasáži dohlížitel jedná v zájmu svého učitele. Sám však učitelem není. Může se stát stejně kvalifikovaný jako učitel, ale neděje se tak automaticky po odchodu guru (čímž se zjevně myslí *dikša* guru). Guru dohlížitel je svou podstatou určen pouze k přijímání *šikša* žáků a to ještě omezeného počtu. Jakmile se jednou kvalifikuje, to znamená dosáhne úrovně *mahá-bhágavata* a je autorizován předchozím *áčárjou*, nemá již smysl ho nazývat dohlížejícím a stává se právoplatným duchovním učitelem. Jakmile se tak stane, počet jeho žáků může být neomezený. Takže dohlížitel je *šikša* guru, učitel je *dikša* guru a striktním následováním *dikša* guru se může *šikša* guru postupně povýšit až na úroveň, kdy je jeho autorizace jako *dikša* vůbec možná. Dále, pokud je učitel přítomen, dohlížitel mu pouze asistuje. Kdyby tito dohlížitelé byli ve skutečnosti *dikša* guru, znovu by to bylo v rozporu se „zákonem“ žakovské poslušnosti, používaném na podporu systému M.A.S.S. Jinými slovy dohlížitel není někdo, kdo přichází nahradit učitele nebo jeho

funkci dědí, existuje zároveň s ním po jeho boku.

V každém případě dohlížející systém v žádném případě nelze použít na podporu GBC v jeho variantách a) a b): že systém *ritviků* měl být ukončen v okamžiku odchodu Šríly Prabhupády a že z *ritviků* se v tu chvíli automaticky stávají *dikša* guruové.

Jsou i jiné citáty mimo osobní korespondenci Šríly Prabhupády, které jsou udávány jako autorizace jeho žáků pro post *dikša* gurma:

„Takže desátý, jedenáctý, dvanáctý. Můj Guru Mahárádž je po Čaitanja Maháprabhuovi desátý, já jsem jedenáctý a vy jste dvanáctí. Takže rozšiřte toto poznání.“

(Přednáška Šríly Prabhupády po přeletu, 18/5/72, Los Angeles)

„A zároveň je chci všechny požádat, aby se stali duchovními učiteli. Každý z vás by měl být dalším duchovním učitelem.“

(Proslov Šríly Prabhupády, Vyasa-Puja, 5/9/69, Hamburg)

První citát jasně zmiňuje žáky Šríly Prabhupády jako už dvanácté - „vy jste dvanáctí“. Nejedná se ovšem o jejich autorizaci jako *dikša* guruy pro budoucnost, spíše se jedná o prohlášení, že už následují poselství *paramary*. Druhý citát je v podobném duchu. Nepochybně znamená, že jeho žáci jsou další v linii. Ale tak jak první citát uvádí, že posloupnost je přítomna tím, když žáci nadšeně káží. V každém případě se nejedná o jasný, výslovný pokyn přijímat žáky, ale jednoduše o pokyn pro kázání. Jen to, že chtěl, aby se jeho žáci stali dalšími duchovními učiteli ještě neznamená, že chtěl, aby se z nich stali další *zavěčující* duchovní učitelé. Trvat na tom, že měl toto na mysli, je čistá spekulace. Ve skutečnosti víme, že to tak *není*, protože ve svém Posledním pokynu dal jasně najevo, že jeho žáci mají jednat pouze jako reprezentanti *áčárji* a ne jako jakýkoliv *zavěčující* guru dosahující kapacity *dikša*.

Argument, že tyto výroky svou důležitostí překonávají Poslední pokyn, je neudržitelný a dá se snadno vyvrátit citováním jiných výroků Šríly Prabhupády, které tomu naprosto odporují a to zejména v souvislosti s tím, co se stane po jeho odchodu:

Novinář: Co se stane s Hnutím ve Spojených Státech až umřete?

Srila Prabhupada: Já nikdy neumřu.

Devotees: *Jaya! Haribol!* (smích)

Srila Prabhupada: Budu žít prostřednictvím mých knih a vy z toho budete mít prospěch.

(Tisková konference Šríla Prabhupád, 16/7/75, San Francisco)

Toto by byla pro Šrílu Prabhupádu jistě jedinečná příležitost předložit vizi budoucího M.A.S.S. systému, pokud by se shodoval s jeho plány. Místo, aby řekl, že jeho žáci budou pokračovat jako *dikša* guruové, prohlašuje, že nikdy nezemře a že jeho knížky obstarají vše nezbytné. Z výše uvedeného rozhovoru lze pochopit, že Šríla Prabhupáda představuje *žijícího* duchovního učitele, který pokračuje v předávání transcendentálního poznání (hlavní podstata *dikša* guru) prostřednictvím jeho knih; a tak to bude po tak dlouhou dobu, dokud bude ISKCON existovat. Úlohou jeho žáků bylo tento proces zajišťovat.

„At' se z vás nestanou předčasní *áčárjové*. Ze všeho nejdříve následujte pokyny *áčárji*, tak vyspějete. Je lepší se stát *áčárjou* potom. My sice máme zájem na přípravě *áčárjů*, z etických důvodů se jím ovšem nikdo nesmí stát, dokud je guru přítomen. Dokonce i kdyby již byl připraven, etiketa nařizuje přivést nového zájemce o zasvěcení jeho *áčárjovi*.“
(přednáška Šríly Prabhupády Č.č., 6/4/75, Mayapur)

Tento citát vyjasňuje princip, podle kterého se z jeho žáků mají stávat *áčárjové*. Celý důraz je ovšem kladen na tom, že tak nemají činit *nyní*. Ve skutečnosti se zdá, že Šríla Prabhupáda se o svých žácích jako o budoucích *áčárjích* zmiňuje pouze tehdy, když je chce varovat, aby tak nečinili za jeho přítomnosti. Děje se to v podobném duchu jako výše citované osobní dopisy. Evidentně se nejedná o vybidnutí konkrétních osob k přijímání jejich vlastních žáků, ale spíše o vyjádření všeobecného principu. Později bude zřejmé, že dokonce ještě v květnu roku 1977, kdy byl zaznamenán rozhovor použitý v *GII* na obhajobu M.A.S.S. (str.33), nebyl Šrílou Prabhupádou vydán pokyn ustanovující *dikša* guruy („*Na můj pokyn, ... Ale v souladu s mým nařízením, ... Když vám dám pokyn*“). A tato situace se nezměnila až do jeho odchodu. A navíc, v té samé přednášce vybízí své žáky k usměrnění těchto *áčárja* ambicí následujícím způsobem:

„Stát se *áčárjou* není příliš obtížné. (...) *amara ajnaja guru hana tara ei deša, yare dekha tare kaha kršna-upadéša*: “Následováním Mých pokynů se stanete guruy.“ (...) Potom, v budoucnosti... předpokládejme, že teď máte deset tisíc. Měli bychom se expandovat na sto tisíc. To je potřeba. Dále ze sta tisíc na milión a z miliónu na deset miliónů.“ (přednáška Šríly Prabhupády Č.č. 6/4/75, Mayapur)

Už bylo ukázáno, že instrukce Pána Čeitanti byla o tom, že každý má nadšeně kázat, vytvářejíce tak mnoho Kršny si vědomých následovníků, ale ne přijímat žáky. Toto je zde znovu potvrzeno Šrílou Prabhupádou povzbuzujícím své žáky k vytváření více a více oddaných. Podstatný je zde výrok Šríly Prabhupády „předpokládejme, že *nyní* máte deset tisíc...“ (to znamená za přítomnosti Šríly Prabhupády). Z toho je jasné, že mluví o Kršna si vědomých následovnících a ne o „žácích jeho žáků“; tím spíše, když ústřední pointou lekce bylo to, že

nemají zasvěcovat v jeho přítomnosti. Znamená to tedy, že tehdy bylo něco okolo deseti tisíc následovníků vědomých si Kršny a v budoucnu k nim měli být přidány milióny dalších. Systém *ritvik* jim měl zajistit, po jejich řádné kvalifikaci, *dikša* zasvěcení od Šríly Prabhupády, přesně tak, jak tomu bylo v době, kdy dával tuto přednášku.

Závěrem

Neexistují žádné důkazy o tom, že by Šríla Prabhupáda vytvořil jakoukoli alternativu *ritvik* systému tím, že by svým žákům konkrétně nařídil, aby se z nich stali *dikša* guruové.

To, *co máme* je jen pár, v té době nepublikovaných osobních dopisů, zaslaných pouze jedincům toužícím stát se *dikša* guruy dokonce i v přítomnosti Šríly Prabhupády, kteří se v mnoha případech připojili k Hnutí teprve nedávno. V jejich případě jim bylo řečeno, aby s naplněním svých ambicí čekali, dokud Šríla Prabhupáda neopustí planetu. Samotný fakt, že nebyly publikovány v době dopisu z 9. července znamená, že nebyly určeny k tomu, aby jakkoli přímo zasahovaly do budoucnosti zasvěcování v ISKCONu.

Dále je nutno říci, že v knihách a rozhovorech instruuje Šríla Prabhupáda svoje žáky pouze k osvojení si statutu *śikša* gurua. A ačkoli se o všeobecném principu, kdy se z žáka stává *dikša* guru, zmiňuje, Šríla Prabhupád konkrétně svým žákům nikdy nenařídil, aby zasvěcovali a přijímali svoje vlastní žáky.

Žádný z výše uvedených citátů nemůže žádným způsobem nahradit jasné a jednoznačné nařízení z 9. července, nařízení které bylo rozesláno celému Hnutí jako konkrétní oficiální dokument. *Jednoznačně neexistuje rovnocenný dokument, který by navrhoval zavedení systému M.A.S.S.*

Tudíž myšlenka, že Šríla Prabhupáda silně a otevřeně vyučoval, že všichni jeho žáci by se měli stát *dikša* guruy, okamžitě po jeho odchodu, krátce po tom nebo kdykoliv jindy, není nic jiného než mýtus.

Obvykle se uvádí, že Šríla Prabhupáda nemusel v dopise z 9. července uvádět, jak si počínat v budoucnu při zasvěcování, protože již mnohokrát znovu a znovu precizně vysvětlil ve svých knihách, dopisech, přednáškách a rozhovorech, jak si přeje, aby se to dělalo. Kromě toho, že toto prohlášení je úplně falešné, je také zdrojem následujících absurdit:

- Pokud předchází učení Šríly Prabhupády o tom, jak si přeje, aby pokračovalo zasvěcování v jeho nepřítomnosti bylo tak křišťálově jasné, takže by na toto téma nebylo třeba vydávat žádné konkrétní nařízení, proč potom GBC vyslalo speciální delegaci až k jeho posteli? Delegaci, jejímž primárním cílem bylo zjistit, jak mají zasvěcovat „zvlášť“ v době, kdy už tu s nimi nebude! (viz nahrávka z

28. května , str.33). Zdravotní stav Šríly Prabhupády byl velmi vážný, chystal se opustit tělo a my tu máme najednou jeho nejvyšší představitele Hnutí, žádající od něj odpovědi na otázky, které podle výše uvedeného předpokladu vysvětlil už nesčetněkrát za celou předchozí dekádu?

- Pokud Šríla Prabhupáda jasně ustanovil M.A.S.S. systém, proč zanechal tak málo informací o tom, jak jej provozovat, takže krátce po jeho odchodu jeho nejvyšší představitelé Hnutí cítili potřebu se na to dotazovat Šrídhara Mahárádze (z Gaudya Mathu)?

- Pokud by skutečně bylo všem tak přesně jasné, jak Šríla Prabhupád chtěl, aby se všichni stávali *dikša* guruy, tak proč potom GBC zavedla systém zonálních *áčárjů*, kterým byla pozice *dikša* gurua striktně omezena a dala mu zelenou na takřka celé následující desetiletí?

Ačkoli jsme byli k publikaci *GII* vydané GBC celkem kritičtí, je v ní jedna pasáž, týkající se tohoto tématu, která, jak cítíme, naprosto shrnuje náladu, která znovu spojí rodinu Šríly Prabhupády:

„Jedinou povinností žáka je uctívat a sloužit svému duchovnímu učiteli. Jeho mysl by neměla být rozrušovat myšlenkou na to, jak by se mohl stát guruem. Oddaný, který upřímně touží dělat duchovní pokrok, by se měl snažit stát se žákem a ne duchovním mistrem.“
(*GII*, str. 25, GBC, 1995, podtržení přidáno)

S tímto naprosto souhlasíme.

.....

*(1) - Tato interpretace je obhajována v publikaci Ajamila dáse „*Regulérní nebo ritvik*“, kterou vydalo GBC v ISKCONském zpravodaji roku 1990.

*(2) - Rádi bychom zdůraznili, že většina výše zmíněných oddaných od té doby pochopilo svoje chyby; tímto se tedy omlouváme za jakýkoliv přestupek nebo hanbu, kterou jsme jim tímto mohli způsobit. Možná, že ocení to, že jejich osobní dopisy zaslané Šrílou Prabhupádou, adresující jejich konkrétní *anarchy*, se nyní používají k podpoře M.A.S.S. uvnitř ISKCONu.

<p>8. “Možné je nějaký <i>šástrický</i> princip v knihách Šríly Prabhupády, který zakazuje udělení <i>dikši</i>, pokud guru není na té samé planetě jako jeho žák?”</p>
--

Žádné takové stanovisko v knihách Šríly Prabhupády není, a protože knihy Šríly Prabhupády obsahují všechny podstatné *šástrické* principy, takovému omezení

v naší filozofii jednoduše existovat nemůže.

Ve skutečnosti by použití *ritvik* systému po odchodu Šríly Prabhupády bylo v souladu s mnoha jeho instrukcemi o nehmotné podstatě fyzické společnosti ve vztahu gura a žáka (viz Přílohy). Po přečtení těchto citátů může člověk vidět, jak někteří členové GBC v průběhu let prezentovali poněkud odlišný obraz:

„Šríla Prabhupád nás učil, že žákovská poslušnost je živou záležitostí (...). Zákon žákovské poslušnosti znamená předstoupit před žijícího duchovního učitele – žijícího ve smyslu fyzické přítomnosti.“

(Šivaráma Swami, *ISKCONský zpravodaj*, str. 31, GBC 1990)

Je těžké uvést toto prohlášení do souladu s výroky jako:

„Fyzická přítomnost není důležitá.“

(Šríla Prabhupád konverzace, 6/10/77, Vrindávan)

nebo

„Fyzická přítomnost je nehmotná.“

(Šríla Prabhupád, dopis, 19/1/67)

Samozřejmě, mi potřebujeme gurma, který je mimo nás, protože v podmíněném stavu se nemůžeme spolehnout jen na Nadduši, ale nikde Šríla Prabhupáda neučí, že tento fyzický guru musí být také fyzicky přítomen:

„Proto člověk musí přijmout prospěch z jeho *vani* a ne z jeho fyzické přítomnosti.“ (Č.č. *Antya*, shrnující slova)

Šríla Prabhupáda prakticky demonstroval tento princip tím, že zasvěcoval velké množství svých žáků, bez toho, aby se s nimi fyzicky jakkoli setkal. Tento fakt sám o sobě dokazuje, že *dikšu* lze obdržet bez jakéhokoliv fyzického zapojení ze strany gurma. *Dikšu* a fyzickou přítomnost nedává do souvislosti ani *šástra* ani Šríla Prabhupáda. Proto je pokračování *ritvik* systému v perfektním souladu se *šástrou* i příkladem, který nám dal náš *ácárja*, když byl fyzicky přítomen. Jeden z hlavních citátů týkajících se *dikši* v knihách Šríly Prabhupády, uvádí, že jediné, co je potřeba pro udělení *dikši*, je souhlas gurma. Udělením tohoto souhlasu byli zcela pověřeni *ritvici*:

„Takže bez toho, aby jste na mě čekali, kdokoliv si to podle vašeho uvážení zaslouží. Záleží to na vašem uvážení.“

(Konverzace Šríly Prabhupády, 7/7/77, Vrindávan)

Šríla Prabhupáda nás poučil že:

„Co se týče času pro *dikšu* (zasvěcení), vše závisí na postoji gurma. (...) Jestliže *sad-guru*, pravý duchovní učitel souhlasí, člověk může být zasvěcen okamžitě, bez čekání na příhodný čas nebo místo.“

(Č.č. *Madhya*, 24.331, výklad)

Je důležité poznamenat, že zde není žádné ustanovení, podle kterého by *dikša* guru a budoucí žák museli mít fyzický kontakt nebo že *dikša* guru musí být fyzicky přítomen k vydání svého souhlasu (je také zajímavé, že Šríla Prabhupáda dává termíny *sad-guru* a *dikša* guru na stejnou úroveň). Šríla Prabhupáda mnohokrát zdůraznil, že požadavkem na to, aby někdo mohl být zasvěcen, je jednoduše dodržovat pravidla a zásady a opakoval to stále znovu a znovu:

„Toto je proces zasvěcení. Žák musí souhlasit, že se nadále zdrží hříšných aktivit (...) A slibuje vykonávat pokyn duchovního učitele. Poté, ho duchovní učitel ochraňuje a povýší ho na úroveň duchovního osvobození.“ (Č.č. *Madhya*, 24.256, výklad)

Oddaný: Jak důležité je formální zasvěcení?

Šríla Prabhupada: Formální zasvěcení znamená veřejně se zavázat k následování pokynů Kršny a jeho představitele. Tomu se říká formální zasvěcení.
(přednáška Šríly Prabhupády, 22/2/73, Auckland)

Šríla Prabhupada: Kdo je mým žákem? Ze všeho nejdříve ho nechejte striktně následovat zásady žáků.

Disciple: Dokud člověk následuje tak je...

Šríla Prabhupada: Tak potom je v pořádku.
(Ranní procházka Šríly Prabhupády, 13/6/76, Detroit)

„...kde není disciplína, nelze mluvit o žákovi. Žák znamená ten, kdo následuje disciplínu.“

(Ranní procházka Šríly Prabhupády, 8/3/76, Mayapur)

Definuje samotné slovo *dikša* kontakt s guruem, který je fyzicky přítomen na této planetě?

„*Dikša* je proces, prostřednictvím kterého může člověk probudit svoje transcendentální poznání a vymazat všechny reakce pocházející z hříšných aktivit. Osoba, která je expertem ve studiu zjevených písem, zná tento proces jako *dikša*.“ (Č.č. *Madhya*, 15.108, výklad)

Viz. „*Dikša*“ diagram na straně 95

V této definici *dikši* není nic, co by jakýmkoliv způsobem naznačovalo, že guru potřebuje být na stejné planetě jako žák, aby proces fungoval správně. Naopak, nařízení Šríly Prabhupády a jeho osobní příklad kategoricky dokazují, že prvky, z kterých se skládá *dikša*, mohou být použity bez potřeby fyzického zasahování gurma:

„Příjem duchovního poznání není nikdy omezován žádnými hmotnými podmínkami.“ (Š.B. 7.7.1, výklad)

„Síla transcendentálního zvuku není nikdy oslabena jenom proto, že zdroj je zjevně nepřítomen.“ (Š.B. 2.9.8, výklad)

Takže všechny prvky *dikši* - transcendentální poznání, obdržení mantry atd. - mohou být účinně doručeny bez fyzické přítomnosti gurmaa.

V souhrnu, bylo přesvědčivě ukázáno, že neexistuje *šástrický* princip uvedený v knihách Šríly Prabhupády, který by vylučoval přijetí *dikši*, jakmile guru opustí planetu Zemi. Ačkoli se někdy namítá, že se jedná o historický precedens, historický precedens *není šástrický* princip. Historický precedens sice může sloužit jako dokumentace pro aplikaci šástrického principu, chybějící historický precedens však ještě nutně nedokazuje, že princip v šástře byl porušen. Naše filozofie je tedy založena na následování pokynů *šáster* a ne historických tradic. To je právě to, co odlišuje ISKCON od prakticky každé jiné Gaudiya Vaišnavské skupiny. V Indii je mnoho vlivných *smárta bráhmanů*, kteří silně kritizují nedostatek věrnosti tradici, který předvedl Šríla Prabhupád.

Stanovisko šáster, společně s osobním praktickým příkladem Šríly Prabhupády, plně podporuje princip, že *dikša* není žádným způsobem závislá na fyzické přítomnosti gurmaa.

9. „Zavedení tohoto nařízení by vedlo ke vzniku systému, který je bezprecedentní, a nemá historický základ, a proto by měl být odmítnut.“

Toto nemůže být důvodem k odmítnutí pokynu z 9. července, už jenom proto, že Šríla Prabhupáda takových precedentů vytvořil mnoho - snížení požadovaných kol *japy* z šedesáti čtyř na šestnáct, provádění sňatků, dovolení ženám žít v chrámech, předávání *gayatri mantry* nahrávkou na kazetě atd. Naopak *áčárjové* naší linie se liší od ostatních právě tímto specifikem; bez výjimky každý z nich zavedl nějaký svůj historický precedens. Jako *áčárjové* na to mají neodvolatelné právo, i když se to musí dít v souladu s *šástrickými* principy.

Jak již bylo uvedeno, použití *ritviků* bez fyzické přítomnosti gurmaa na planetě není, v rozporu s žádným *šástrickým* principem. Knihy Šríly Prabhupády obsahují všechny podstatné *šástrické* principy, a protože v jeho knihách není žádná zmínka o tom, že je pro gurmaa nezbytné být na planetě v době zasvěcení, nemůže to být princip. A tak historický precedens, kdy guru pokračuje v používání *ritviků* po svém odchodu, je pouze změna detailu, ne principu. Šríla Prabhupáda učinil mnoho věcí, zejména v souvislosti se zasvěcením, které byly bezprecedentní a přesto je neodmítáme (prosím, podívejte se na tabulku na str.45). Může být argumentováno, že některé z těchto změn vysvětlil ve svých knihách. To je pravda,

ale je zde také mnoho těch, které ve svých knihách nevysvětlil. Kromě toho, nebylo třeba podávat detailní vysvětlení *ritvik* systému v jeho knihách, protože již po mnoho let prakticky demonstroval jeho prototyp, a poslední detaily toho jak má být prováděn v budoucnosti plně objasnil v dokumentu z 9. července. Šríla Prabhupáda po nás nikdy nepožadoval slepé následování tradic:

„Naší jedinou tradicí je jak uspokojit Višnu.“

(přednáška Šríly Prabhupády z Bg., 30/7/73, Londýn)

„Ne. Tradice, náboženství, ty jsou všechny materiální. Také to jsou všechno označení.“

(Rozhovor se Šrílou Prabhupádou, 13/3/75, Teherán)

Je zcela nedůležité, zda přesně ty samé pokyny, které jsme obdržely od Šríly Prabhupády byly někdy předloženy i předchozími *áčárji*. Naší jedinou povinností zůstává následování pokynů našeho vlastního *áčárji*.

Pokud by systém zasvěcování mohl být odmítnut pouze na základě toho, že neexistuje totožný historický precedens, pak bychom byli nuceni rozhodně odmítnout současný guru systém používaný v ISKCONu, na základě stejného principu.

Nikdy dříve nebyla role *dikša* guruů podřízena komisi, která je může sesadit a nebo ukončit jejich zasvěcovací činnost. Žádný předchozí zasvěcující guru v naší linii nebyl nikdy volen do funkce dvouřetinovou většinou při hlasování a ani se následně nestal obětí hrubých hříšných činností a v reakci na to nebyl spěšně stažen z „žákovské posloupnosti“. My odmítáme takovéto nezvyklé praktiky, ne na základě historického precedentu, ale proto, že jsou přesvědčivě v rozporu s mnoha základními principy Vaišnavské filozofie, obsažené v knihách Šríly Prabhupády, a také proto, že jsou do nebe volajícím porušením posledního pokynu Šríly Prabhupády. Vliv na to nemá ani fakt, že systém identický se systémem *ritviků* není přímo uveden v šástrě nebo ve starodávných Védských textech. Podle některých Védských pravidel by ženy a šūdrové neměli v žádném případě získat ani *bráhmanské* zasvěcení:

„Dikša nemůže být nabídnuta šūdrovi (...) Toto zasvěcení je nabízeno i když to není podle Védských pravidel, protože je velmi obtížné najít kvalifikovaného *bráhmána*.“

(Šríla Prabhupád přednáška z Bg., 29/3/71, Bombay)

Podle tohoto, striktně vzato, by Šríla Prabhupáda nikdy neměl zasvětit žádného ze svých západních žáků, poněvadž se všichni narodili v nižší než nejnižší Védské kastě. Šríla Prabhupáda byl však schopen překonat takovéto Védské zákony prostřednictvím použití vyšších *šástrických* pokynů. A někdy aplikoval tyto pokyny způsobem, který nebyl nikdy dříve použit:

„Tak jako Hari nemůže být objektem kritiky pozemských pravidel a zásad, stejně tak jim není podřízen ani duchovní učitel, kterého Hari zplnomocnil.“ (Č.č. Madhya, 10.137)

„Proto milostí Nejvyšší osobnosti božství není Išvara Purí podřízen žádným Védským pravidlům a zásadám.“ (Č.č. Madhya, 10.137)

Je důležité, že ačkoli je *ritvik* systém naprosto unikátní (alespoň, pokud je nám známo), není v rozporu s jinými vyššími *śástrickými* principy. To je potvrzení geniality Šríly Prabhupády v tom, že byl schopen soucitně aplikovat nařízení písemným novým a neobvyklým způsobem, podle požadavků doby, místa a okolností.

Nejspíš musíme ještě plně porozumět tomu, jak jedinečný je Šríla Prabhupád. Nikdy předtím tu nebyl světový *ácárja* a žádný jiný *ácárja* před ním se nikdy nevyjádřil o svých knihách, že to budou zákoníky pro nastávajících deset tisíc let. Ještě nikdy tu nebylo něco takového jako ISKCON. Tak proč bychom měli být tak překvapeni, když tato jedinečná osobnost zavede zdánlivě nezvyklý zsvěcovací systém?

10. „Jelikož neexistuje konkrétní zmínka o *ritvik* systému před 9. červencem 1977, není možné, že bylo zamýšleno, aby pokračoval i po odchodu Šríly Prabhupády.“

Tato námitka se zakládá na předpokladu, že Šríla Prabhupáda nikdy náhle nezavedl v Hnutí něco nového. Když ji vezmeme doslovně, stává se tato námitka absurdní, protože znamená, že jakýkoli pokyn guruů může být odmítnut, pokud je nový a nebo jen trochu odlišný od těch, které vydal v minulosti. Vyplývá z toho, že ve svých posledních měsících neměl Šríla Prabhupáda vydávat žádné dalekosahající instrukce týkající se jeho Společnosti, pokud již nebyly všem povědomé.

Jak jsme již vysvětlili, *ritvik* systém stejně „nový“ nebyl. Ještě před dopisem z 9. července mělo Hnutí zkušenost s *ritvik* systémem převážně v souvislosti s využíváním reprezentantů. Šríla Prabhupáda byl *dikša* guruem ISKCONu a většina zsvěcovacích obřadů, zvláště v pozdějších letech, byla prováděna chrámovými vedoucími nebo nějakým jiným reprezentantem či knězem.

Nejvýraznější změnou, kterou dopis z 9. července přinášel, bylo přijímání nových žáků reprezentanty bez obrácení se na Šrílu Prabhupádu. Dopis, který byl novým zsvěceným zasílán, již nebyl podepsán Šrílou Prabhupádou a výběr všech zsvěcovajících jmen byl prováděn *ritviky*. Také samotný postup byl spojen s relativně novým výrazem – „*ritvik*“.

Několik tisíc zsvěcených již mělo zkušenost s tím, jaké to je, být spojen s

pravým *áčárjou* prostřednictvím použití representantů. Dopis z 9. července definuje význam slova „*ritvik*“ jako „representant *áčárji*“. Být zasvěcen Šrílou Prabhupádou prostřednictvím použití representanta očividně nebylo vůbec ničím „novým“. Jednalo se pouze o pokračování toho, co nám Šríla Prabhupáda řekl a co uvedl do praxe, jakmile se jeho Hnutí začalo rapidně rozrůstat.

Proč by mělo být tak velkým šokem, že tento systém má pokračovat i po 14. listopadu 1977?

Ačkoli ho mnozí neznali, slovo „*ritvik*“ také nové nebylo. Šríla Prabhupáda definoval slovo samotné spolu s jeho odvozeninami již 31 x ve svých knihách. Co bylo „nové“, bylo převedení systému, který fungoval již roky, do písemné podoby spolu s nezbytnými úpravami potřebnými pro budoucnost. A ani to nepřekvapuje, poněvadž Šríla Prabhupáda v té době uváděl do psané formy i mnoho jiných pokynů, týkajících se budoucnosti Hnutí. Jednalo se tudíž spíše o znovu potvrzení systému, který už beztak každý přijal jako standardní postup.

Ironicky, to co bylo skutečně „nové“ byla kuriózní proměna *ritviků* na „čisté materiální a duchovní nástupce *áčárji*“ Šríly Prabhupády. Tato konkrétní inovace znamenala pro oddané takový šok, že mnoho stovek žáků Šríly Prabhupády opustilo Hnutí krátce po jeho implementaci a mnoho tisíc je následovalo později.

Shrnutí

Ukázali jsme, že neexistují přímé důkazy, které by podporovaly zrušení *ritvik* systému po odchodu Šríly Prabhupády, nebo pro následnou transformaci *ritviků* na *dikša* guruy - předpoklady a) a b). I kdyby existovaly silné nepřímé důkazy na podporu a) a nebo b), bylo by stále diskutabilní, zda mohou opravdu nahradit důkazy přímé, poněvadž toto většinou vytváří precedens. Nicméně, jak bylo nyní demonstrováno, neexistuje dokonce ani stopa nepřímých důkazů, které by podporovaly stažení systému *ritviků* po odchodu Šríly Prabhupády. A tudíž:

1. Bylo vydáno nařízení pro celé hnutí, které mělo být následováno - **Přímý důkaz.**
2. Prozkoumání pokynu samotného, stejně tak, jako všech ostatních podpůrných a doplňujících instrukcí, pouze podporuje pokračování *ritvik* systému - **Přímý důkaz.**
3. **Neexistuje přímý důkaz**, že by Šríla Prabhupáda konkrétně nařídil ukončit *ritvik* systém po jeho odchodu.
4. Taktéž **neexistuje nepřímý důkaz** na základě pokynu, *šástry*, jiných instrukcí, speciálních okolností, pozadí, povahy a kontextu v jakém by

byla instrukce předložena ani cokoli jiného, co si dokážeme představit, co by poskytovalo pádný důvod pro zastavení *ritvik* systému v době odchodu Šríly Prabhupády. Je zajímavé, že při prozkoumávání všech těchto faktorů nacházíme jen další nepřímou dokumentaci, která *podporuje* pokračování aplikace tohoto pokynu.

Ve světle předchozích analýz, nám nezbývá než pokorně uznat, že odvolání posledního pokynu Šríly Prabhupády, který se týkal zasvěcování, dne 14. listopadu 1977, byl přinejmenším svévolný a neautorizovaný počín. Nenalézáme žádnou dokumentaci, která by podporovala předpoklady a) a b) které, jak jsme již řekli, tvoří samotný základ současného systému guruů v ISKCONu. Znovu se přizpůsobit původnímu pokynu Šríly Prabhupády je tedy naší jedinou možností jako žáků, následovníků a služebníků Šríly Prabhupády.

A abychom to ještě usnadnili, projděme si nyní rozhovor z 28. května a množství souvisejících námitek, které jak se zdá, zapříčinili zmatek.

„Nahrávka ustanovení-jmenování“

GBC v *GII* tvrdí, že jediné skutečnosti, které ospravedlňují modifikace a) a b) posledního pokynu z 9. července, pochází z nahraného rozhovoru, ke kterému došlo ve Vrindávanu 28.května. 1977. Tyto modifikace zde pro přesnost uvádíme znovu:

Modifikace a): Ustanovení reprezentantů představitelů neboli *ritviků* bylo jen dočasné, konkrétně bylo ohraničeno odchodem Šríly Prabhupády.

Modifikace b): S ukončením jejich reprezentační funkce se *ritvici* měli stát automaticky *dikša* guruy, kteří zasvěcují osoby jako své vlastní žáky a ne jako žáky Šríly Prabhupády.

Tato část knihy je tedy věnována bližšímu prozkoumání rozhovoru z 28. května, abychom viděli, zda může být legitimně použita pro úpravu posledního pokynu v podobě modifikací a) a b), jak byly uvedeny výše. čtyři

Jelikož celá pozice GBC závisí pouze na tomto jediném důkazním materiálu, je dosti znepokojující, že bylo publikováno už čtyři různých, oficiálně schválených verzí, neboli přepisů, tohoto jediného důkazního materiálu. Tyto přepisy se objevily v následujících publikacích:

1983: *Šríla Prabhupád - Lilámrita*, díl šestý (Satsvarúpa dás Goswámí, BBT)

1985: *Podle mého pokynu* (Ravindra Svarupa dás)

1990: *ISKCONský zpravodaj* (GBC)

1995: *Guruové a zasvěcení v ISKCONu* (GBC)

Pokud někdo předloží čtyři různých verzí jedné a též nahrané konverzace, nutně vyvstává množství vážných otázek. Tak například, nebylo by bezdůvodné se zeptat, která z nich je ta pravá verze? A proč je tu najednou tolik navzájem odlišných verzí? Obsahuje přepis i něco víc než samotný rozhovor? Byla tato nahrávka editována prostřednictvím něčeho dalšího mimo samotný rozhovor? Byla rozšířena více než jedna verze nahrávky? A jestliže ano, můžeme si být jisti, že některá z nich je opravdu skutečnou nahrávkou rozhovoru? Jak se zdá, dokonce ještě předtím, než jsme vůbec přistoupili k analýze samotné, byli jsme umístěni do nespravedlivé situace, kdy se očekává, že budeme upravovat podepsaný dopis prostřednictvím analyzování přepisu nahrávky, kolem které se vznáší množství vážných otázek ohledně její autenticity.

Co se dá dělat, za účelem prozkoumání obsahu musíme tedy použít složeninu pěti různých verzí. Takže toto je onen rozhovor; pasáže, které se v jednotlivých verzích lišily, jsou v závorkách:

- (1) **Satsvarûp dás Goswámí:** Naše další otázka se potom týká zasvěcování v budoucnosti,
- (2) konkrétně doby, kdy už tu s námi nebudete. Chceme vědět jak
- (3) (a) první a druhé zasvěcení bude prováděno.
- (4) **Šrīla Prabhupáda:** Ano. Doporučím některé z vás. Jakmile budeme hotovi.
- (5) Doporučím některé z vás, aby jednali jako *celebrující áčárja* (ové).
(officialing *acarya*(s)-*áčárjové* plníci kněžský úřad, vykonávající obřady)
- (6) **Tamál Krsna Goswámí:** Říká se tomu *ritvik áčárja*?
- (7) **Šrīla Prabhupáda:** *Ritvik*. Ano. (Ano, *ritvikové*)
- (8) **Satsvarûp dás Goswámí:** (Potom) Jaký je vztah mezi osobou, která dává zasvěcení a ...
- (9) **Šrīla Prabhupáda:** On je guru. On je guru.
- (10) **Satsvarûp dás Goswámí:** Ale dělá to ve vašem zastoupení.
- (11) **Šrīla Prabhupáda:** Ano. Jedná se o formalitu. Protože v mojí přítomnosti nikdo nemůže být guruem, takže v mém zastoupení. Na můj pokyn, *amara ajnaya guru hana*, (on je) (je) skutečně guru.
- (12) Ale na můj pokyn.
- (13) **Satsvarûp dás Goswámí:** Takže (potom) (oni) (oni budou) (můžou) také být považováni za vaše žáky?
- (14) **Šrīla Prabhupáda:** Ano, oni jsou (jejich) žáky, (ale) (proč) zvažte...kdo
- (15) **Tamál Krsna Goswámí:** Ne. On se ptá, tito *ritvik áčárjové*, *celebrují* dávají *dikšu*,
- (16) (Jejich)...ti lidé, kterým oni dají *dikšu*, či jsou to žáci?
- (17) **Šrīla Prabhupáda:** Oni jsou jeho (žáci toho, kdo zasvěcuje) žáci.
- (18) **Tamál Krsna Goswámí:** Oni jsou jeho žáci (?)
- (19) **Šrīla Prabhupáda:** toho, kdo je zasvěčující... (A oni jsou moji) (jeho) (on je) žák - vnuk....
- (20) **Satsvarûp dás Goswámí:** (Ano)
- (21) **Tamál Krsna Goswámí:** (Tak to je jasné)

- (23) **Tamál Krsna Goswámí:** (Pokračujme)
- (24) **Satsvarūp dás Goswámí:** Dále máme otázku týkající se ...
- (25) **Šríla Prabhupáda:** Když vám nařídím (aby) stát se guruem, tak se on (vy) stane(te) regulérním guruem
- (26) To je vše. A on (A on) by se stal(i) žákem(ky) mého žáka. (Tak je to). (Jen to vidět).

Jak jsme již dříve uvedli, ani pokyn z 9. července, ani žádný jiný následující dokument, *se výslovně* neodvolává na výše uvedený rozhovor. To je docela zvláštní, jelikož hlavní argument *GII* (stanovisko GBC – brožurka Guruové a zasvěcování v ISKCONu) je, že právě tento zběžný rozhovor je absolutně nepostradatelný ke správnému pochopení pokynu z 9. července.

Toto není běžný způsob jakým Šríla Prabhupáda vydával nařízení pro svoji rozsáhlou celosvětovou organizaci, tj. aby vydával nekompletní a matoucí psaná nařízení, která mohou být správně pochopena pouze prostřednictvím prohledávání starých nahraných rozhovorů.

Když člověk zváží dosah tohoto pokynu, konkrétně pokračování *sankírtanové* mise v dalších deseti tisících letech a také to, co se stalo Gaudiya Mathu přesně v této stejné problematice, zdá se naprosto nepředstavitelné, že by Šríla Prabhupáda organizoval věci tímto způsobem. Nicméně to je to, čemu jsme nuceni uvěřit, pokud přijmeme současné stanovisko GBC. Pojďme nyní pečlivě projít složeninu těchto různých přepisů nahrávky a věnujme speciální pozornost všem řádkům, o kterých *GII* tvrdí, že podporují výše zmíněné modifikace pokynu z devátého července.

Řádky 1-3: Tady se Satsvarūpa dása Goswámí ptá Šríly Prabhupády konkrétní otázku týkající se toho, jakým způsobem má probíhat zasvěcování v budoucnosti - „**konkrétně v té době, když už tu s námi nebudete**“. Jakákoliv odpověď, kterou Šríla Prabhupáda dá, se bude tedy týkat konkrétně období po jeho odchodu, protože to je to jediné co evidentně Satsvarūpu dáse Goswámího zajímá - „**když už tu s námi nebudete**“.

Řádky 4-7: Zde Šríla Prabhupáda odpovídá Satsvarūpa dásovi Goswámímu na jeho otázku. Říká, že určí některé ze svých žáků, aby jednali jako „celebrující *áčarjové*“, neboli „*ritvici*“. Po této jasně zodpovězené otázce se Šríla Prabhupád odmlčel.

Toto téma dále nerozvíjí, ani ho nehodnotí, nesnaží se také blíže vymezit svou odpověď. Musíme tedy přijmout, že toto byla jeho odpověď. Jediné možné alternativy přijetí této jasné odpovědi jsou:

- 1) Šríla Prabhupáda záměrně odpověděl špatně nebo za účelem zmást,

a nebo

2) Neslyšel otázku správně a myslel si, že se Satsvarûpa dása Goswámí ptal na dobu, kdy byl stále ještě bude přítomen.

Žádný z žáků Šríly Prabhupády by nikdy nepřijal bod č. 1), a pokud je pravdivý bod č. 2), potom nám rozhovor nepoví nic o budoucnosti zasvěcování po jeho odchodu; jediné co nám tedy zůstane je nemodifikovaný pokyn z 9. července, jako jeho jediné vyjádření k budoucímu zasvěcování.

Někteří lidé argumentují tím, že k zodpovězení celé otázky dochází po částech během celého rozhovoru. Problém s tímto návrhem spočívá ve vydávání pokynů tímto způsobem, ke správnému a úplnému zodpovězení původní otázky, položené Satsvarûpou dásem Goswámím, by totiž mohlo dojít pouze naplněním následujících podmínek:

- Někdo by se musel rozhodnout a položit další otázky.
- Čistě náhodně by správnou odpověď na původní otázku Satsvarûpy Mahárádže obdrželi poté, co by se správně zeptali.

Zodpovídat položené otázky tímto způsobem by bylo pro kohokoliv dosti výstřední, nemluvě o řízení celosvětové organizace a už vůbec to nebyl styl Šríly Prabhupády. Ovšem, pokud si podle tvrzení GBC dal Šríla Prabhupád tolik práce se sepsáním a rozesláním dopisu, který měl platit pouhé čtyři měsíce, zajisté by potom nejednal takovým skrytým a nejednoznačným způsobem s informacemi, které měly platit dalších deset tisíc let.

Pokud přistupujeme k tomuto přepisu s tím, že má neoddiskutovatelně podpořit úpravy a) a b), zatím se nám to evidentně nedaří. Poté co byl Šríla Prabhupáda dotázán na to, co bude dále se zasvěcováním, konkrétně v době, kdy už tu s námi nebude, odpovídá jasně - určí *ritviky*. Toto je s modifikacemi, které navrhuje GBC naprosto v rozporu a jednoduše to posiluje myšlenku, že pokyn z 9. července měl platit „nadále“. Čtěme dále:

Řádky 8-9: Satsvarûpa dása Goswámí se zde ptá, jaký je vztah zasvěcujícího a osoby, která bude zasvěcena. Satsvarûpa dása Goswámí svou otázku úplně nedokončí, když Šríla Prabhupáda okamžitě odpovídá – „on je guru“. A protože *ritvikové* svou definicí *nejdou* zasvěcujícími, mohl se Šríla Prabhupád ve vztahu k zasvěcujícím vyjadřovat jako o „guruovi“ pouze o sobě. To potvrzuje v dopisu z 9. července, kde je *tříkrát* uvedeno, že ti kdo byli zasvěceni, byli „žáci Šríly Prabhupády“.

Někdy je předkládána kuriózní teorie podle které, když Šríla Prabhupáda říká „on je guru“, myslí tím *ritviky* samotné. Toto je dost přitažené za vlasy, protože Šríla Prabhupád definoval slovo *ritvik* pouze jako „celebrující *áčárja*“ - doslovně

kněz vykonávající nějaký druh náboženské nebo obřadní funkce. V dopise z 9. července Šríla Prabhupád přesně vyjasňuje, jakou obřadní funkci budou tito kněží vykonávat. Očekávalo se od nich udílení duchovních jmen nově zasvěcovaným a v případě druhého zasvěcení pronášení *gayátrí mantry* na jejich posvátné šňůře – vše v zastoupení Šríly Prabhupády. Tak tomu bylo. Pokyn Šríly Prabhupády z 9.července se nezmiňuje, že by se měli stát *dikša* guruy, a zasvěcovat své vlastní žáky nebo že by se měli stát Duchovními mistry a zastupovat sami sebe. Dopis jednoznačně definuje *ritvika* jako „reprezentanta *áčárji*“. Měli jednat v zastoupení *áčárji*, a ne jako *áčárjové* v jejich vlastním nezávislém postavení. Takže proč by Šríla Prabhupáda dělal celou záležitost nepřehlednou tím, že by *ritviky* nazýval „guruy“? Pokud by byli po celou dobu zasvěcujícími guruy, tak proč je tak nenazývat aby se předešlo zmatku?

Když Šríla Prabhupáda diskutoval filozofická nebo organizační témata související s jeho pozicí *áčárji*, často o sobě mluvil ve třetí osobě. Je to pochopitelné zejména zde, kdy otázku, kterou položil Satsvarúpa dása Goswámí, doprovází značné napětí.

Tudíž tento rozhovor dává smysl pouze tehdy, pokud jej bereme tak, že Šríla Prabhupád je „guru“, který zasvěcuje nové žáky, prostřednictvím svých representantů, *ritviků*.

Ačkoli jsou odpovědi Šríly Prabhupády jasné a konzistentní, zdá se, že tazatel je z nich v tomto bodě trochu zmaten. Týká se to **řádku (10)**, kde se Satsvarúpa dása Goswámí ptá – „**Ale dělá to ve vašem zastoupení.**“ Slovem „on“ myslí Satsvarúpa dása Goswámí *ritvika*, kdežto „on“ o kterém mluvil Šríla Prabhupád, jak jsme ukázali, mohl být pouze on osobně, jelikož on je jediným *zasvěcujícím* v *ritvik* systému. Navzdory zjevné zmatenosti svého žáka Šríla Prabhupáda přizpůsobí svou další odpověď skutečnému zájmu Satsvarúpa dáse Goswámího, jmenovitě statutu těchto budoucích *ritviků*.

Řádky 11-13: Toto je místo, o kterém se v *GII* prohlašuje, že poskytuje dokumentaci pro modifikaci a). Předtím, než se podíváme, zda takové informace opravdu obsahuje, vzpomeňme si na předchozí analýzu **řádků 1-7**.

Jestliže **řádky 11-13** ustanovují verzi a), bude se tak dít v protikladu k **řádkům 1-7**, kde Šríla Prabhupáda již jasně odpověděl, že *ritvikové* budou ustanoveni „konkrétně“ pro období po jeho odchodu. Takže pokud by byla opravdu modifikace a) v **řádcích 11-13** ustanovena, znamenalo by to, že Šríla Prabhupád popřel to, co sám řekl jenom před malou chvilku. V tom případě by přepis znovu prokázal, že při rozhodování o budoucnosti zasvěcování je k ničemu, protože podpoří zároveň dvě úplně protikladná stanoviska. Byli bychom tedy znovu nuceni přijmout nemoifikovanou verzi posledního pokynu z 9. července.

Nyní se zaměříme na to, zda k tomu doopravdy došlo. Vzpomeňme si, že hledáme

konkrétní výrok, tvrdící že *ritvikové* musí ukončit svoji funkci v okamžiku odchodu Šríly Prabhupády. Jinými slovy, mohou fungovat *pouze*, dokud je přítomen.

Po přečtení **řádek 11-13** se dovíme, že *ritvikové* musí operovat v jeho přítomnosti, protože v jeho přítomnosti nemohou být guruy. Šríla Prabhupád zde znovu předkládá princip, který zdůrazňoval při styku s ambiciózními žáky: v přítomnosti gurua musí všichni jednat v jeho zastoupení. Nicméně Šríla Prabhupáda zde neuvádí, že toto „konání v jeho zastoupení“ *musí* skončit v okamžiku, kdy opustí planetu. A také neříká, že toto „konání v jeho zastoupení“ může fungovat *pouze*, když je přítomen. Ve skutečnosti doposud žádným způsobem nikde přímo nespojil koncept jednání v jeho zastoupení s jeho fyzickou přítomností, ale spíše to jednoduše uvádí jako důvod, proč jeho žáci nemohou být guruy. A právě toto „nebýt guruem“ je to, co je spojováno s jednáním jako *ritvik*.

Jinými slovy, jedním z důvodů proč nemohli v době, kdy proběhl tento rozhovor být *dikša* guruy, byla právě fyzická přítomnost Šríly Prabhupády. Ale to nebylo jedinou překážkou jeho žáků, která jim bránila v zaujmutí postu *dikša* gurua, jak uvidíme již na následujícím řádku.

Na **řádku 12** vidíme, že stát se guruem také závisí na obdržení specifického pokynu od Šríly Prabhupády – „*Na můj pokyn*“. Tuto podmínku opakuje i na **řádku 13** – „*Ale na můj pokyn*“ a ještě jednou na **řádku 25** – „*Když nařídím*“. Je jasné, že se zde nejedná o nařízení v pravém slova smyslu, proč by to jinak formuloval: „*Když nařídím*“? Kdyby toto bylo opravdový pokyn k převzetí funkce *dikša* gurua po odchodu Šríly Prabhupády, jak tvrdí GBC, znělo by to spíše nějak takto: „*Nyní vám nařizuji, aby jste v okamžiku, kdy vás opustím, skončili jako ritvici a stali se dikša guruy*“. Takovýto výrok by určitě dodal současné pozici GBC a doktríně M.A.S.S určitou věrohodnost. Nicméně v konverzaci z 28. května, jak můžeme vidět, nenacházíme nic, co by se tomu podobalo, byť i jen velmi vzdáleně.

Dalším argumentem bývá, že použití verše „*amara ajanya*“ v tomto případě, znamená že pokyn být *dikša* guru byl již vydán, jelikož tento pokyn Pána Čaitanji byl Šrílou Prabhupádou mnohokrát opakován. Nicméně, jak jsme již probírali, pokyn „*amara ajanya*“ se vztahuje pouze k *šikša* guruovi; víme také, že pokyn stát se *dikša* guruem stále nebyl vydán, jelikož Šríla Prabhupáda říká: „*Když nařídím*“. Šríla Prabhupáda použil tento verš jednoduše proto, abychom měli ponětí o tom, co je stěžejní před tím, než někdo přijmeme učitelskou roli jakéhokoli typu.

Řádky 11-13 tedy definitivně neobsahují nic, co by jakkoli modifikovalo jasnou odpověď Šríly Prabhupády na původní otázku položenou Satsvarúpu (**řádky 1-7**). Naše pochopení **řádek 1-7** tudíž zůstává nezměněno. Šríla Prabhupáda si neprotiřečil, pokyn z 9. července zůstává nezměněn.

Řádky 11-13 ustanovují, že systém *ritviků* má fungovat po dobu přítomnosti Šríly Prabhupády, ale ne tak, že by mohl fungovat *pouze* dokud je přítomen. Dopis z 9. července to dělá jasné použitím slova „nadále“. Slovo „nadále“ zahrnuje veškerá časová období od toho dne do budoucnosti, nezávisle na fyzické přítomnosti Šríly Prabhupády. Pojdme čist dál.

Řádky 14-15: Je zajímavé, že Satsvarūpa dása Goswámí se nyní ptá v první osobě: **“Takže oni budou všichni považováni za vaše žáky?”** Šríla Prabhupáda odpovídá: **„Ano, oni budou žáky...“** ještě jednou stvrzuje svůj nárok na kterékoliv budoucí žáky. Ačkoli není zcela jasné co hodlá říci, jeho počáteční odpověď je zcela jednoznačná. Na přímou otázku v první osobě odpovídá: **„Ano“**.

Pokud by GBC mělo mít jakoukoli naději na podporu svých verzí a) a b), musel by Šríla Prabhupáda odpovědět na tuto otázku nějak v tomto smyslu: *„Ne, to nebudou mí žáci.“* Cokoliv se chystal Šríla Prabhupád říci je irelevantní, protože to už se nikdo nedoví. Víme jen to, že na otázku zdali budoucí žáci budou jeho odpověděl: *„Ano“*; což pro modifikace a) a b) znovu není dobrým znamením.

Řádky 16-18: Zdá se, že Tamál Kršna Goswámí zaregistroval nějaký zmatek a přerušuje Šrílu Prabhupádu. Ještě více vyjasňuje otázku Satsvarūpy dáse Goswámího tím, že se Šríly Prabhupády ptá, či žáci budou ti, kterým bude poskytnuta *dikša* prostřednictvím *ritviků*.

A Šríla Prabhupád znovu odpovídá ve třetí osobě (poté, co obdrží otázku ve třetí osobě): *„Oni jsou jeho žáci“*. Jak jsme již řekli, mohl mít na mysli pouze *sebe*, protože *ritvici* podle definice samotné nevlastní své vlastní žáky. A že mluvil o sobě víme s určitostí také z toho, že odpovídá v jednotném čísle (*„jeho žáci... kdo zasvěcuje“*), kdežto otázka byla položena v čísle množném (*„tito ritvik-áčárjové“*).

Někdy je propagován názor, který předpokládá, že v tomto bodě rozhovoru Tamál Kršna Goswámí pokládá svou otázku v nějakém zastřeném futuristickém smyslu, týkajícím se nespécifikovaného časového období, ve kterém se již *ritvici* nějakým způsobem transformovali v *dikša* guruy. Podle této teorie, když Šríla Prabhupád, o němž předpokládáme, že je nějakým mystickým způsobem naladěn na mysl Tamála Kršny Goswámího, odpovídá, že budoucí žáci jsou „jeho žáci“, a myslí tím ve skutečnosti žáky *ritviků*, kteří už ovšem nejsou žádnými *ritviky*, ale *dikša* guruy. Když se přeneseme přes fakt, že toto nádherné „setkání myslí“ je stejně nepravděpodobné a vysoce spekulativní, stále tato hypotéza představuje nejméně jeden další problém:

Až do této chvíle Šríla Prabhupád stále ještě neustanovil, že *ritvici*, které navíc ještě musí určit, budou vůbec kdy jednat v jakékoli jiné funkci, než jen jako *ritvici*. Tak proč by Tamál Kršna Goswámí měl vůbec předpokládat,

že se jejich statut změní?

Řádky 19-20: Tamál Kršna Goswámí (TKG) opakuje otázku a Šríla Prabhupád pokračuje: „*toho, kdo je zasvěčující... jeho žák-vnuk (grand-disciple)*.“ Zvolili jsme verzi přepisu „jeho žák-vnuk“ spíše než „on je žák-vnuk“, protože se to nejvíce podobá naší kopii nahrávky a také to nejlépe zapadá do kontextu. (Jinak by se zasvěčující osoba stávala zároveň žákem-vnukem! – „**kdo** je zasvěčující ... **on** je žákem-vnukem.“)

Argumentování, že poněvadž zde Šríla Prabhupáda mluví ve třetí osobě, myslí tím tedy *ritviky* a ne sám sebe, může být prověřeno tím, že tuto část rozhovoru (**řádky 17-20**) upravíme podle tohoto názoru tak, že místo třetí osoby použijeme osobu první (v závorkách):

TKG: Čí jsou to žáci?

Šríla Prabhupád: Jsou to (*ritvikovi*) žáci.

TKG: Jsou to (*ritvikovi*) žáci.

Šríla Prabhupád: (*Ritvik*) zasvěčuje ... (*Ritvikovi*) žáci-vnuci...

Za předpokladu, že *ritvici* pouze celebrují a jejich funkce je pouze reprezentativní, by mělo být čtenáři zjevné, jak nesmyslná je takováto interpretace **řádek 17-20**. Při spojení termínů *ritvik* a jeho vlastní žáci, neřku-li žáci-vnuci, dochází k rozporu.

Můžeme být obviněni z toho, že určitým způsobem překrucujeme slova Šríly Prabhupády v tom smyslu, že v jeho odpovědích přijímáme výroky v první osobě tam kde mluví ve třetí osobě. Jsme nicméně přesvědčeni, že naše interpretace je v souladu s funkcí, kterou Šríla Prabhupád svým *ritvikům* přidělil. Celá záležitost se dá chápat pouze dvěma možnými způsoby:

- 1) Budoucí noví žáci měli náležet *ritvik* kněžům, kteří z definice nejsou *dikša* guruy, ale celebrujícími představiteli jednajícími speciálně jako zástupci.
- 2) Budoucí noví žáci měli náležet *dikša* guruovi Šrílovi Prabhupádovi

Výklad 1) je absurdní. Přiklonili jsme se proto k verzi 2), která se nám jako jediná zdá racionální a nahrávku jsme podle ní interpretovali.

Řádky 25-26: Šríla Prabhupád uzavírá rozhovor jednoznačným ustanovením, že *pouze* když on komukoliv nařídí stát se guruem. Tak v tomto bodě se nově zasvěcení mohou stát „*žáky mých žáků*“.

Velký důraz bývá kladen na použití termínu žák-vnuk. Pro mnohé představuje použití této fráze Šrílou Prabhupádem pádný důkaz, protože žáci-vnuci mohou existovat pouze tehdy, když tu jsou *dikša* guruové. To je pravda. Bohužel slova následující po termínu „jeho žák-vnuk“ jsou obvykle ignorována. Šríla Prabhupáda

ve výroku pokračuje tím, že žák-vnuk a tím i *dikša* guru, může existovat pouze tehdy, *když* dá Šrila Prabhupád pokyn některému ze svých žákům, aby se stal *dikša* guruem. Jinými slovy Šrila Prabhupád jednoduše říká, že *když* guru nařídí svému žákovi aby se stal *dikša* guruem, může mít žáky-vnuky („jeho žák-vnuk), protože tento nový *dikša* guru bude *poté* zasvěcovat sám za sebe („stane se žákem mého žáka“). Toto se zdá být dostatečně jasné a nikdo o tomto bodu nemůže diskutovat. Ale kde je tento pokyn k převzetí funkce guru? Zajisté ne na **řádcích 25-26** nebo kdekoli jinde v tomto rozhovoru.

Rozhovor z 28. května ve skutečnosti žádné konkrétní osobě nepřikazuje vůbec nic. Šrila Prabhupáda jednoduše dává najevo svůj záměr někdy v budoucnu ustanovit *ritviky*. Poté pokračuje v odpovědích na mírně zmatené otázky, týkající se vztahu guru-žák uvnitř *ritvik* systému a celé to uzavírá výrokiem o tom, co by se stalo, kdyby se rozhodl někoho pověřit vykonáváním funkce *dikša* guru. Je jasné, že k prvnímu konkrétnímu pokynu jmenování konkrétních lidí do konkrétní funkce došlo 7. července (viz Přílohy) a bylo dále stvrzeno podepsaným dopisem 9. července. Ale jak můžeme vidět při čtení tohoto dopisu z 9. července, není zde uvedeno nic o tom, že by se z jedenácti jmenovaných *ritviků* měli *někdy* stát *dikša* guruové; nebo to že by měl *ritvik* systém někdy přestat fungovat.

Poté co jsme vyčerpávajícím způsobem zanalyzovali konverzaci z 28. května, je jasné, že to co GBC prezentuje, je klasický nepřímý argument:

Aby podpořili svoje modifikace a) a b), které jsou pro pozici současných guruů v ISKCONu stěžejně důležité, říkají - my musíme upravit(modifikovat) dopis z 9. července použitím „pokynu“, který Šrila Prabhupád údajně dal v přepisu nahrávky z 28. května. Když si ovšem přečteme přepis pečlivě, zjistíme že Šrila Prabhupáda jim říká, že se mohou stát guruy pouze: „*Když* nařídím“. Takže jak by mohla být věta: „Když vám nařídím...“ považována za „pokyn“, který byl ve skutečnosti nakonec vydán až 7. a 9. července? Jelikož tento „pokyn“ byl vydán čistě jen za účelem ustanovení *ritviků* a je zároveň „pokynem“, který předpověděl rozhovor o kterém je tato kapitola, potřebovalo jej GBC změnit ze všeho nejdříve, aby podpořilo svoje překrucující modifikace a) a b).

Jestliže přistoupíme na argumenty, o které se opírá GII, zjišťujeme, že jsme neúprosně vtahováni do slepé uličky absurdní logické nepravděpodobnosti.

Pro bližší pochopení této výše uvedené logické smyčky se můžeme podívat na diagram ze strany 92 – popis nesrovnalostí ve sledu argumentů obhajujících modifikace a) a b).

I když pomíneme neexistenci jakýchkoli podporujících důkazů, zůstává největším problémem „modifikační“ teorie, snaha legalizovat úpravu nařízení na základě

informací, které nebyly těm, kteří toto nařízení měli následovat dostupné.

I kdyby rozhovor z 28. března obsahoval nějaké jasné instrukce podporující modifikace a) a b), poslední dopis by jistě obsahoval alespoň nějaký jejich náznak. Jelikož hlavním účelem setkání 28. května bylo jasně ustanovit, jak má pokračovat zasvěcování poté, co Šríla Prabhupád opustí planetu. Přesto bývá uváděno, že když Šríla Prabhupáda vydal své poslední psané nařízení k zasvěcování, nějakým způsobem v něm mluví jen o tom, co se má dělat pouze v časovém období do jeho odchodu.

Jinými slovy, k tomu na co Šríla Prabhupáda tázán nebyl, vydal jasné a vyčerpávající pokyny, kdežto to, co bylo doopravdy důležité a co všechny zajímalo, jmenovitě zasvěcování v období dalších deseti tisíc let, to ve svém posledním podepsaném nařízení na toto téma naprosto opominul.

Nenacházíme žádný příklad toho, že by Šríla Prabhupáda někdy řídil svoji Společnost následujícím způsobem:

- 1) Vydáváním důležitých směrnic, které by se ani nedotkly hlavního důvodu, za jakým byly vydány.
- 2) Úmyslné zamlčování informací týkajících se nového důležitého systému řízení organizace
- 3) Očekávání, že příjemci jeho pokynů jsou mystičtí jasnovidci, od kterých se může očekávat jejich správné následování.

Poměrně častý názor, že Šríla Prabhupáda neměl zapotřebí ve svém dopise zmiňovat postup při zasvěcování v budoucnosti, protože ve svých knihách a přednáškách již jasně vysvětlil, že chce, aby se každý stal *dikša* guruem, byl již dříve vyvrácen v námitce číslo 7 (viz str. 14).

V *GII* nacházíme ještě jeden pokus vytěžit něco z rozhovoru z 28. května pro podporu modifikací a) a b). Týká se použití verše „*amara ajnaya guru hana*“ Šrílou Prabhupádou na **řádku 12**. Tento verš zazněl v rozhovoru 28. května ještě jednou po diskuzi týkající se překládání jeho knih. Podle tohoto pokusu je pokyn ustanovující *ritviky* totožný s pokynem ustanovujícím *dikša* guruy a to pouze na základě toho, že Šríla Prabhupáda použil známý pokyn Pána Čaitanji „každý by se měl stát guruem“ v té samé diskuzi, kde hovoří i o *ritvicích*. Ale vše co zde Šríla Prabhupáda říká je toto:

„...ten, kdo pochopí pokyn svého gurma této paramary, se může stát guruem. A proto vyberu některé z vás.“ (Rozhovor z 28. května, 1977)

Stěžejní body, které bychom zde měli zvážit, jsou tyto:

1. Co byl tento „pokyn gurma“, kterému bylo třeba porozumět? – jednat jako

ritvici. („Doporučím některé z vás, aby jste jednali jako *celebrující áčárjové*“)

2. K jaké činnosti budou eventuelně vybráni? – aby jednali jako *ritvici* (viz dopis z 9. července, str.105)
3. A tím, že budou následovat pokyn gurua, jakým typem gurua se stanou? – Jak jsme již viděli v analýze pokynu „staň se guruem“ Pána Čaitanji, kdokoli, kdo s vírou vykonává toto nařízení, je automaticky kvalifikován jako *šikša guru*.

GII si protiřečí v tom, že následováním pokynu gurua - jednat pouze jako *ritvik* (ne jako *dikša guru*), musí člověk automaticky jednat jako *dikša guru*.

Následujeme-li tuto logiku, potom kdokoli, kdo obdržel jakýkoliv pokyn od gurua, obdržel nějakým způsobem automaticky i konkrétní pokyn stát se *dikša guruem*! *GII* bohužel nepředkládá žádnou dokumentaci, která by tuto hypotézu nějak podpořila. Jak jsme již ukázali, použití verše „*amara ajnaya*“ je v podstatě výzvou pro kohokoli, stát se pouze *šikša guruem* („**Je nejlepší nepřijímat žádné žáky.**“).

Na závěr

1. 9. července 1977 ustanovil Šríla Prabhupáda 11 *ritviků*, kteří měli provádět první a druhá zasvěcení „nadále“.
2. Rozhovor z 28. května neobsahuje nic, co by mohlo být použito k modifikaci – úpravě pokynu z 9. července, jako například to, že po odchodu Šríly Prabhupády musí jmenování *ritvici* svoje povinnosti ukončit.
3. V rozhovoru z 28. května také není nic, co by mohlo být použito k úpravě pokynu z 9. července v tom smyslu, že *ritvici* se měli proměnit v *dikša guruy* okamžitě po odchodu Šríly Prabhupády z této planety.
4. Jednu věc však rozhovor z 28. března jasně ustanovuje a to, že *ritvici* měli fungovat po odchodu Šríly Prabhupády.

Měli bychom se ještě zmínit o tom, že existuje alespoň čtyři různých prepisů a tři odlišné „oficiální“ *GBC* interpretace té stejné konverzace. Mnoho oddaných pociťuje, že z tohoto důvodu není možné považovat tuto konverzaci za důvěryhodnou dokumentaci. Pokud čtenář dospěje ke stejnému závěru, nezbyvá mu nic jiného, než se znovu vrátit k dopisu z 9. července, jako k poslednímu pokynu, jelikož je to podepsaný dopis, jasně napsaný a rozeslaný celému Hnutí. Toto by byl bezesporu závěr, ke kterému by dospěl soudní proces; psané a podepsané dokumenty jsou vždy upřednostňovány před zvukovými nahrávkami.

Rozhovor z 28. března jsme zde tak pečlivě rozebírali jenom z toho důvodu, protože ho GBC předložila jako *jediný* důkazní materiál na podporu svých modifikací a) a b).

V tomto bodě jsme nuceni zcela odmítnout tyto úpravy a) a b), které tvoří samotný základ současné pozice GBC k zasvěcování v ISKCONu, protože neexistuje žádná dokumentace, která by je podporovala. V důsledku toho jsou nařízení vydaná v úředním dokumentu z 9. července posledním pokynem Šríly Prabhupády k zasvěcování a musí být proto následována.

Dále následují některé související námítky na které, jak se domníváme, bude užitečné reagovat.

Ostatní Související Námitky

1. „Šrīla Prabhupád se o použití *ritviků* nezmiňuje ve svých knihách.“

1) Slovo „*ritvik*“ (znamenající „kněz“) a jeho odvozeniny má v knihách Šrīly Prabhupády 31 jednotlivých odkazů, jen o něco méně, než má slovo „*dikša*“ a jeho odvozeniny, které má v knihách Šrīly Prabhupády 41 jednotlivých odkazů. Je jisté, že použití ritvických kněží, kteří asistují při obřadech je koncept plně schválený v knihách Šrīly Prabhupády:

***Ritvik* :** 4.6.1 / 4.7.16 / 5.3.2 / 5.3.3 / 5.4.17 / 7.3.30 / 8.20.22 / 9.1.15

***Rtvijah* :** 4.5.7 / 4.5.18 / 4.7.27 / 4.7.45 / 4.13.26 / 4.19.27 / 4.19.29 / 5.3.4 / 5.3.15 / 5.3.18 / 5.7.5 / 8.16.53 / 8.18.21 / 8.18.22 / 9.4.23 / 9.6.35

***Rtvijam* :** 4.6.52 / 4.21.5 / 8.23.13 / 9.13.1

***Rtvigbhyah* :** 8.16.55

***Rtvigbhih* :** 4.7.56 / 9.13.3

(všechny tyto odkazy jsou ze *Šrīmad-Bhágavatamu*)

2) Ačkoliv Šrīla Prabhupáda zahrnoval značně do svých knih duchovní principy, různé *předpisy* týkající se těchto principů často zahrnuty nebyly (například v oblasti uctívání božstev). Konkrétní podrobnosti byly většinou sdělovány jinými cestami, jako např. dopisy a praktickými ukázkami. Musíme tudíž rozlišovat mezi *podstatou dikši* neboli zasvěcení a *detaily* její formalizace. Šrīla Prabhupád nikdy nedefinoval *dikšu* v termínech nějakého rituálního obřadu, ale jako přijetí transcendentálního poznání, které vede k osvobození:

„Jinými slovy, duchovní učitel probouzí spící živou bytost k jejímu původnímu vědomí, takže je pak schopna uctívat Pána Višnu. To je účelem *dikši* neboli zasvěcení. Zasvěcení znamená přijímání čistého poznání o duchovním vědomí.“ (Č.č. *Madhya*, 9.61, výklad)

„*Dikša* ve skutečnosti znamená zasvěcovat žáka do transcendentálního poznání, prostřednictvím kterého se osvobodí od veškerého hmotného znečištění.“ (Č.č. *Madhya*, 4.111, výklad)

„Dikša je proces, kterým může člověk probudit své transcendentální poznání a překonat všechny reakce pocházející z hříšných činností. Osoba, která je expertem ve studiu zjevených písem zná tento proces jako dikšu.“ (Č.č. *Madhya*, 15.108, výklad)

Dikša běžně zahrnuje obřad, ale není to absolutně nezbytné, jedná se spíše o formalitu:

„Takže každopádně, v letech 1922 až 1933 jsem nebyl obřadně zasvěcen, ale měl jsem zájem o kázání kultu Čaitanji Maháprabhua. Přemýšlel jsem tímto způsobem. A to bylo zasvěcení mým Guru Mahárádžem.“ (Přednáška Šríly Prabhupády, 10/12/76, Hyderabad)

„Zasvěcení je formalita. Pokud jsi vážný - to je opravdové zasvěcení. Můj dotek je jednoduše jen formalita...Je to toto tvé odhodlání, to je zasvěcením.“ (,Hledání božského“, Zpátky k Bohu č. 49)

„...žakovská poslušnost (‘disciplic succession’) né vždycky znamená, že je člověk zasvěcen oficiálně. Žakovská poslušnost znamená přijmout žakovské závěry (‘disciplic conclusion’).“
(Dopis Šríly Prabhupády Dinešovi, 31/10/69)

„Zpívání Haré Kršna je naše hlavní zaměstnání, to je skutečné zasvěcení. A protože všichni v tomto ohledu následujete můj pokyn, zasvěčující je vždy přítomen.“
(Dopis Šríly Prabhupády Tamál Kršna Goswámímu, 19/8/68)

„Takže, zasvěcení nebo ne zasvěcení? První věc je poznání...poznání. Zasvěcení je formalita. Tak jako když chodíte do školy pro poznání a vysvědčení je formalita. Není to příliš důležitá věc.“
(Interview se Šrílou Prabhupádou, 16/10/76, Chandigarh)

Šríla Prabhupád: Kdo je můj žák? Ze všeho nejdříve ho nechte striktně dodržovat žakovské zásady.

Disciple: A pokud je následuje, tak je...

Šríla Prabhupád: Tak je v pořádku.
(Šríla Prabhupád ranní procházka, 13/6/76, Detroit)

„...bez disciplíny zde nemůže být řeč o žácích. Žák (‘disciple’) znamená někdo, kdo následuje disciplínu.“
(Šríla Prabhupád ranní procházka, 8/3/76, Mayápur)

„Jestliže někdo nedodrží disciplínu, pak není žákem.“
(přednáška Šríly Prabhupády, 21/1/74)

Toto obřadní zasvěcení je formalita, vykonávaná za účelem upevnit v žákově mysli vážné závazky, které učinil při procesu *dikša*. Mezi tyto závazky patří:

- Přijímání transcendentálního poznání, které ho očistí od veškerého znečištění.
- Udržování odhodlání vždy následovat pokyn *dikša* gurua.
- S nadšením začít vykonávat pokyny duchovního učitele.

Šríla Prabhupáda vždy jasně uváděl, že formalita obřadu je pouze formalitou, né podstatou. Kromě toho, tato formalizace zasvěcení prostřednictvím obřadu sama o sobě zahrnuje několik prvků:

1. Doporučení od představitele instituce, většinou od Chrámového presidenta.
2. Přijmutí prostřednictvím *ritvika*.
3. Účast na ohňové oběti.
4. Obržzení duchovního jména.

Pouze do bodů 2 a 4 se nezbytně musí zapojit kněz - *ritvik*; body 1 a 3 bývají většinou prováděny Chrámovým presidentem.

Jak již bylo uvedeno, nikde není zmínka o tom, že guru a žák musí být současně na té samé planetě, aby mohl žák obržzet jakýkoli prvek *dikši*, jako jsou transcendentální poznání, zničení hříšných reakcí, *yajna* – ohňový obřad a duchovní jméno. Spíše naopak, kterýkoli prvek *dikši* (přenos poznání, *yajna*, atd.) může být předán poměrně snadno bez fyzické přítomnosti gurua. Šríla Prabhupáda toto prakticky demonstroval, když všechny prvky *dikši* zprostředkoval skrze své žáky a knihy. Použitím *ritviků* tudíž nedochází k jakékoli změně duchovních principů. Změněny jsou pouze detaily.

Abychom ujasnili využití *ritviků*, ukázali jsme, že se jedná pouze o detaily formalizačního obřadu; obřadu, který sám o sobě představuje pouze jeden z prvků transcendentálního procesu *dikši* a to prvek ne zcela podstatný (viz „*Dikša*“ diagram na str.91).

Je třeba poznamenat, že Šríla Prabhupád věnoval těmto tématům pozornost přiměřeně k jejich důležitosti:

Téma	Vysvětleno v knihách?	Následuje tradici?	Hlavní změny oproti tradici	Změny vůči tradici vysvětlené v knihách
<i>Dikša</i>	ANO	NE	Přenos poznání se děje v první řadě skrze <i>váni</i> a ne fyzickým kontaktem Osobní <i>parikša</i> se takřka nepoužívá Nové standardy pro zasvěcení	NĚKTERÉ
Obřad zasvěcení	NE	NE	Použití zástupců pro odříkávání manter na různých místech pro nově zasvěcované Udílání <i>gayátrí mantry</i> prostřednictvím magnetofonové pásky	NE
Proces udílení jmen	NE	NE	Jméno se udílí při příležitosti <i>harináma dikši</i> Použití zástupců pro udílení jmen	NE

Z výše uvedeného vyplývá, že nedostatek konkrétních zmínek o použití *ritviků* při zasvěcovacích obřadech, je v knihách Šríly Prabhupády zcela v souladu s tím, jak Šríla Prabhupáda jednal se záležitostmi ohledně zasvěcování. Inovace, které zaváděl, byly v jeho knihách konkrétně zmiňovány přímo úměrně tomu, jak byly významné.

2. „Jak může *parikša* (vzájemné ohodnocení mezi guruem a žákem), důležitý element *dikši*, být provedena bez fyzického kontaktu?“

Tato otázka povstává z požadavku, že žák musí „předstoupit“, „dotazovat se“ a „poskytovat službu“ guruovi (Bg. 4.34) a že guru musí žáka „pozorovat“ (Č.č. *Madhya* 24.330). Jestliže tyto verše prozkoumáme pečlivě, vyvstanou nám následující fakta:

- Nikde není zmínka o tom, že k uvedenému „dotazování se“, „poskytování

služby“ a „pozorování“ je nezbytný fyzický kontakt.

- Ve výkladu k Bg. 4.34 jsou tyto aktivity uváděny jako pro žáka nezbytné. Pokud by ovšem tyto činnosti nezbytně vyžadovaly fyzickou přítomnost guru a na té samé planetě, nebyl by nikdo od 14. listopadu 1977 žákem Šríly Prabhupády.
- „Dotazování se“ umožňuje „duchovnímu mistrovi“ „předat poznání“. Nicméně „předat poznání“ je taktéž definicí *šikši* a je všeobecně přijato, že účelem předání *šikši* a nebo přijetí dotazů, které *šikšu* předchází, nemusí být guru na planetě přítomen (viz Přílohy - „Je nutné, aby byl guru fyzicky přítomný?“). A tak jak bylo vysvětleno výše, by podle logiky tohoto předpokladu nemohl obdržet poznání po 14. listopadu 1977 vůbec *nikdo*.
- „Pozorování“ je jednoduše jen souhlas potencionálního žáka s následováním regulativních principů a může být monitorován representanty guru:

„V našem Hnutí pro Uvědomování si Kršny požadujeme, aby byl každý připraven vzdát se čtyř pilířů hříšného života (...) Speciálně v západních zemích my ze všeho nejdříve pozorujeme, zda je potenciální žák připraven následovat regulativní principy.“

(C.c. *Madhya*, 24.330, výklad)

Toto samozřejmě používání representantů je opakováno znovu jen o několik řádek níže, kde se mluví o pozorování nezbytném pro potencionální kandidáty na druhé zasněžení:

„Tímto způsobem žák pokračuje v oddané službě pod vedením duchovního učitele nebo jeho representanta po dobu dalších šesti měsíců nebo jednoho roku.“

(C.c. *Madhya*, 24.330, výklad, potvrzení přidáno)

O několik řádek později vidíme, jak nezbytné toto používání representantů ve skutečnosti je:

„Duchovní učitel by měl studovat žákovu zvidavost po dobu ne kratší než šest měsíců nebo jeden rok.“ (C.c. *Madhya*, 24.330, výklad)

- Když vezmeme v úvahu způsob, jakým Šríla Prabhupád ustanovil Společnost, výše uvedené ustanovení by bylo *nemožné* následovat. Absolutně by nebylo v jeho silách sledovat každého ze svých tisíců žáků po dobu plných šesti měsíců. Takže použití representantů nebylo pouhou otázkou volby, ale naprostou *nezbytností* pokud by měl Šríla Prabhupád výše uvedený požadavek naplnit. Pokud by osobní *parikša* guru (ve

smyslu jeho fyzické účasti) představovala nepřekročitelný *šástrický* princip, proč by potom Šríla Prabhupáda cíleně zakládal kazatelskou misi (s žáky a centry po celém světě), která by takovému osobní sledování *znesožňovala*? Může být namítnuto, že Šríla Prabhupáda dosáhl svého kazatelského úspěchu pouze za cenu porušení principu *šástry*. Tento argument obvykle předkládají ostatní Gaudiya Vaišnavské skupiny v Indii.

- Rozsáhlý praktický příklad *áčárji* samotného poskytuje pro tuto polemiku důkaz ze všech nejsilnější. Většina žáků byla Šrílou Prabhupádou zasvěcena bez jakékoli osobní *parikši*. Z toho vyplývá, že Šríla Prabhupád ustanovil systém, ve kterém předstoupení před kteréhokoli z jeho reprezentantů, za účelem *dikši*, bylo stejné jako předstoupení přímo před něho samotného. Může být namítnuto, že vyloučení osobní *parikši* bylo omluvitelné, jelikož guru byl stále přítomen na planetě. Takže k této osobní *parikše* mohlo alespoň teoreticky dojít. Nicméně tento argument nemá reálný základ protože:

i) V žádném písmu není o takovémto dodatku k *parikši* zmínka. Byla by to jednoduše novota přizpůsobená daným okolnostem navzdory faktům.

ii) Když Šríla Prabhupád popisoval použití representantů pro osobní *parikšu*, nikdy neuvedl, že by mohli existovat, pouze pokud je přítomen na planetě. Jak může až dosud nezveřejněný *šástrický* princip mít sílu omezovat použití representantů za konkrétních okolností týkajících se fyzické nepřítomnosti osoby, která tyto representanty používá?

iii) Jak již bylo demonstrováno, osobní *parikša* není *šástrický* požadavek. Šríla Prabhupáda podporuje použití representantů, jako jsou jeho žáci a knihy, jako náhradu za osobní *parikšu*. Takže otázka, zda může a nebo nemůže být osobní *parikša* vynechána, nepřichází ani v úvahu.

iv) Fakt, že *dikša* byla udílena i bez osobního kontaktu, je sám o sobě důkazem toho, že může proběhnout i bez osobní *parikši*.

v) A samotný fakt, že osobní *parikša* nebyla vždy provedena, i když proběhnout mohla, je sám o sobě důkazem toho, že pro proces *dikši* není nezbytná.

Šríla Prabhupáda dal jasně najevo, jaký standard od žáka očekával; bylo na chrámových vedoucích a ritvicích, aby dohlíželi na zachování těchto standardů. Standardy pro zasvěcení jsou dnes totožné s těmi, co stanovil Šríla Prabhupáda, když byl přítomen. Pokud se tedy nedožadoval přímé konzultace, když byl ještě přítomen, proč bychom si měli myslet, že by to tak nutně vyžadoval nyní? Naše jediná starost by měla spočívat v přísném dodržování zavedených standardů beze změn a spekulací.

3. „Můžeme přijmout Šrílu Prabhupádu, ale jak se dozvíme, že nás přijal jako své žáky navzdory své fyzické nepřítomnosti?“

Když Šríla Prabhupád 7. července zavedl *ritvik* systém, ustanovil, že *ritvici* mohou přijímat oddané jako jeho žáky bez toho, aby to s ním konzultovali. Takže, Šríla Prabhupád nebyl zapojen do procesů vybírání nebo schvalování nových žáků. *Ritvici* měli plnou moc a volnost v rozhodování. Fyzická účast Šríly Prabhupády nebyla potřebná.

Sríla Prabhupada: Takže bez toho, aby jste na mě čekali, pokud uznáte, že je někdo vhodný. Bude to záležet na rozumném úsudku.

Tamal Krsna Goswami: Na úsudku.

Sríla Prabhupada: Ano.

(Šríla Prabhupád rozhovor, 7/7/77, Vrindávan)

Navíc, jména udělená prostřednictvím *ritviků* měla být poté zaznamenána Tamálem Kršnou Goswámím do knihy „Zasvěcení žáci“. Takže Šríla Prabhupáda nebyl z vnějšku ani informován o žakově existenci. Tudiž proces by byl nyní stejný jako tehdy, jelikož *ritvikům* byla dána síla plné moci.

4. „Guruovi lze v jeho fyzické nepřítomnosti sloužit, předstupovat před něj a dotazovat se ho, pouze pokud došlo k *dikša* zasvěcení dříve než opustil planetu.“

Toto stanovisko alespoň připouští, že guru se *lze* dotazovat, předstupovat před něj a sloužit mu i v jeho fyzické nepřítomnosti. Podmínka, že toto vše je možné provádět *pouze* pokud „k *dikša* zasvěcení došlo dříve, nežli guru opustil planetu“ je čistým výmyslem, nezakládajícím se na žádném odkazu z knih Šríly Prabhupády, a proto může být ignorována. Proces *dikša* nevyžaduje, pro to aby fungoval, ani formální zasvěcující obřad; jedná se o přenos transcendentálního poznání mezi guruem a přijímajícím žákem (zahrnující eliminaci hříšných reakcí):

„...Žákovská poslušnost (‘disciplic succession’) né vždycky znamená, že je člověk zasvěcen oficiálně. Žákovská poslušnost znamená přijmout žákovské závěry (‘disciplic conclusion’).“

(Dopis Šríly Prabhupády Dinešovi, 31/10/69)

„Takže, zasvěcení nebo ne zasvěcení? První věc je poznání...poznání. Zasvěcení je formalita. Tak jako když chodíte do školy pro poznání

a vysvědčení je formalita. Není to příliš důležitá věc.“

(Interview se Šrílou Prabhupádou, 16/10/76, Chandigarh)

Bylo by iracionální tvrdit, že transcendentální proces dikši nemůže správně fungovat, pokud se guru fyzicky neúčastní ne-podstatné ohňové-yajny a to zejména proto, že:

- Šríla Prabhupád se zasvěčujících obřadů často fyzicky neúčastnil. Často byly prováděny prostřednictvím jeho reprezentantů, tedy Chrámovými prezidenty, staršími *sanjásíny* a *ritviky*.
- Je přijímáno, že mnoho tisíc žáků Šríly Prabhupády stále využívá proces *dikša*, přestože je jejich guru fyzicky nepřítomen již po téměř tři desetiletí.

Může být namítnuto, že ačkoliv Šríla Prabhupád na těchto zasvěceních nebyl přítomen, byl přesto v době jejich konání fyzicky přítomen na planetě. Je tedy fyzická přítomnost guru na planetě při zasvěcovacím obřadu pro *dikšu* nezbytná nebo ne? Aby tento argument získal patřičnou váhu, je nutné najít nějaké nařízení v knihách Šríly Prabhupády, které by potvrdilo, že:

‘*Dikša* je uskutečnitelná pouze tehdy, pokud není guru během formálního zasvěčujícího obřadu vzdálen od zasvěcovaného žáka více, než činí průměr Země.’

Do dnešního dne nebyl nikdo schopen takovéto nařízení najít. Spíše naopak, jak ukazuje následující citace, velmi dobře známý příklad dikši v naší filozofii (Bg. 4.1) je s výše uvedeným návrhem v rozporu:

„Takže nebylo obtížné komunikovat s Manuem nebo s Manuovým synem Ikšvákuem. Existovala možnost dorozumívat se neboli rádiový systém byl na takové úrovni, že komunikace mohla být přenášena z jedné planety na druhou.“

(Šríla Prabhupád přednáška z Bg, 24/8/68)

Mělo by být zřejmé, že *dikša* není ovlivněna fyzickou vzdáleností mezi guruy a žáky.

5. „To co navrhuje, se podezřele podobá křesťanství!“
--

1) *My* nenavrhuje *ritvik* systém, je to Šríla Prabhupád- v posledním pokynu z 9.července 1977. Takže dokonce i když to *je* jako křesťanství, *my* to i přesto následujeme, jelikož je to pokyn guru.

2) Šríla Prabhupáda jasně schválil křesťanskou myšlenku, pokračovat v

následování Ježíše Krista jako jejich guru a i po jeho odchodu. Šríla Prabhupád nás učí, že kdokoli následoval Kristovo učení byl jeho žákem a dosáhl úrovně osvobození, kterou Ježíš Kristus nabízel:

Madhudvisa: existuje nějaký způsob pro křesťany, dosáhnout duchovního světa bez pomoci Duchovního učitele, jen skrze víru ve slova Ježíše Krista a snahou následovat jeho učení?

Šríla Prabhupád: Nerozumím.

Tamál Kršna: Může se křesťan v tomto věku, bez duchovního mistra, ale čtením Bible a následováním Ježíšových slov, dostat do...

Šríla Prabhupád: Když čteš Bibli, následuješ Duchovního učitele. Jak můžeš říci bez. Jestliže čteš Bibli, tak to znamená, že následuješ pokyny Pána Ježíše Krista. To znamená následuješ Duchovního Učitele. Takže kde je nějaká příležitost být bez Duchovního Učitele?

Madhudvisa: Myslel jsem žijícího Duchovního učitele.

Šríla Prabhupád: Duchovní Učitel není otázka toho....Duchovní Učitel je věčný... takže tvá otázka o možnosti být bez Duchovního Učitele. Bez duchovního učitele nemůžeš být v žádném stádiu tvého života. Můžeš přijmout tohoto Duchovního Učitele nebo tamtoho Duchovního Učitele. To je jiná věc. Ale přijímáš ho. Jak říkáš, že “čtením Bible”, když čteš Bibli tak to znamená, že následuješ Duchovního učitele reprezentovaného nějakým knězem nebo farářem v linii Pána Ježíše Krista.

(Šríla Prabhupád, přednáška Seattle, 2.10.68)

„Ohledně osudu oddaných Pána Ježíše Krista. Oni mohou jít do nebe, to je vše. Jedná se o planetu v hmotném vesmíru. Oddaný Pána Ježíše Krista je někdo, kdo striktně následuje desatero přikázání. (...) A proto závěr je, že oddaní Pána Ježíše Krista jsou povýšeni na nebeské planety, které jsou uvnitř tohoto hmotného vesmíru.“

(Šríla Prabhupád, dopis Bhagavánovi, 2/3/70)

„Ve skutečnosti dosáhne člověk, který je veden Ježíšem Kristem, zcela jistě osvobození.“ (Dokonalé otázky dokonalé odpovědi, kapitola 9)

„...Nebo křesťané, ti následují Krista, velkou osobnost. mahajano yena gatah sa pantah. Následujte nějakého mahájanu, velkou osobnost (...) Následujte jednoho áčárju, tak jako křesťané, oni následují Krista, áčárju. Mohamedáni, oni následují áčárju, Mohameda. To je dobré.

Musíte následovat nějakého áčárju (...) evam parampara-praptam.“
(Šríla Prabhupád, rozhovor 20/5/75, Melbourne)

3) Tato námitka o stávání se „křesťany“ je ironická, jelikož samotný současný guru systém v ISKCONu adoptoval některé křesťanské procedury. Theologie, kterou používá GBC pro volení guruů je podobná systému, jaký používá konkláve kardinálů katolické církve při volbě papeže:

„Procedura volby(...) kandidáta na gurua(...)kterého určí hlasující členové(...)hlasující v tomto procesu(...)dvoutřetinovou většinou hlasů GBC(...)všichni členové GBC jsou kandidáty na post gurua.“
(Rezoluce GBC)

GBC se taktéž prohlašuje za „nejvyšší duchovní těleso řídící ISKCON“ (*Zpátky k Bohu*, 1990-1991); znovu „křesťanská“ terminologie.

Ježíš tyto „křesťanské“ praktiky nikdy neučil a Šríla Prabhupád je zcela zavrhoval:

„Obyčejné hlasování nemůže nikdy právoplatně volit vaišnavského áčárju. Vaišnavský áčárja vyzařuje sám ze sebe a nepotřebuje žádný soudní posudek.“ (C.c. *Madhya*, 1.220, výklad)

„Šríla Jíva Goswámí doporučuje, že člověk nemá přijímat duchovního učitele v termínech dědičných nebo zvykově sociálních a církevních konvencí.“ (C.c. *Adi*, 1.35, výklad)

6. „Ritvikové udělují určitý typ dikši. Šríla Prabhupád je pouze náš šíkša guru.“

- 1) Funkce *ritvika* se liší od té, kterou má *dikša* guru. Jeho jediným účelem je asistovat *dikša* guruovi v zasvěcování žáků, ne jejich přijímání pro svou osobu.
- 2) *Ritvikové* pouze dohlížejí na proces zasvěcení, dávají duchovní jména atp., ale nemusí nutně provádět ohňovou oběť. Za normálních okolností má toto na starosti chrámový prezident a nikdo neříká, že *on* je *dikša* guru.
- 3) Proč nedovolit Šrílovi Prabhupádovi být tím, čím on chtěl být? Zajisté je naším *šíkša* guruem, ale jak dal jasně najevo 9. července, chce být také naším *dikša* guruem.
- 4) Protože je Šríla Prabhupád naším hlavním *šíkša* guruem, je taktéž, tak jako tak, i naším *dikša* guruem protože:

- On dává *divya-jnana* neboli transcendentální poznání – definice *dikši*
- Zasazuje *bhakti lata bija* – definice *dikši*.

Oddaní mohou také asistovat v těchto dvou výše zmíněných aktivitách (prostřednictvím kázání, rozdáváním knih atp.), ale jsou *varma-pradasaka* guruy, ne *dikša* guruy, i když se z nich, díky takovéto službě, mohou stát také osvobozené duše.

5) Tak jako tak se hlavní *šikša* guru obvykle stává *dikša* guruem:

„Šrila Prabhupád je základním *šikša* guruem pro všechny ISKCONské oddané (...) instrukce Šríly Prabhupády jsou nejdůležitějším učením každého oddaného v ISKCONu.“

(Rezoluce GBC č.35, 1994)

„Všeobecně se z duchovního učitele, který neustále zasvěcuje žáka do duchovní vědy stává později jeho zasvěčující duchovní učitel.“

(*C.c. Adi*, 1.35, výklad)

„Je povinností *šikša* gurua nebo *dikša* gurua instruovat žáka správným způsobem; správné vykonávání procesu již záleží na žákovi samotném. Podle pokynů šáster neexistuje rozdíl mezi *šikša* a *dikša* guruem a všeobecně se *šikša* guru později stává *dikša* guruem.“ (*S.B.* 4.12.32, výklad)

7. „Jestliže je Šrila Prabhupáda *šikša* guruem každého, tak jak může být zároveň *dikša* guruem?“

Pojmy *dikša* a *šikša* guru působí zmatek, protože jejich tituly jsou zaměňovány s jejich funkcemi. Proto se má někdy za to, že *šikšu* může poskytnout pouze *šikša* guru, ale ne *dikša* guru. Nicméně poslední citovaný verš nám jasně ukázal, že *dikša* guru také udílí pokyny. Mělo by to být jasné, protože jak jinak by předával *divya-jnana*?

Pradyumna: *Guru-padasrayah*. „Ze všeho nejdříve musí člověk přijmout útočiště u lotosových nohou duchovního učitele.“ *Tasmat Kršna-diksadi-šikšanam*. *Tasmat*, „od něho“, *Kršna-diksadi-šikšanam*, „by měl člověk přijmout Kršna-Dikša, zasvěcení a *Šikšu*.“

Šríla Prabhupád: *Dikša* znamená *divya-jnanam ksapayati iti dikša*. Ten kdo vysvětluje *divya-jnana*, transcendenci. Toto je *dikša*. *Di*, *divya*, *diksanam*. *Dikša*. Takže *divya-jnana*, transcendentální poznání... Jestliže nepřijmete duchovního učitele, tak jak obdržíte transcen... Budou vás učit tady a tam, tady a tam a celé to bude ztráta času. Ztráta učitelova času a ztráta vašeho drahocenného času. A proto je třeba, aby jste se nechali vést zkušeným duchovním mistrem. Čti.

Pradyumna: *Krsna-diksadi-siksanam*.

Šríla Prabhupád: *Siksanam*. Musíme se učit. Jak učiníte pokrok, když se nebudete učit? Jak?

(Šríla Prabhupád rozhovor, 27/1/77, Bhubaneswar)

Transcendentální *šikša* je podstatou *dikši*, je to evidentní z neznámějšího verše, který pojednává o vztahu guru-žák (*Bg.* 4.34). V tomto verši je slovo „*upadeksyanti*“ v překladu po slovech přeloženo s významem „zasvětit“. Ale ve skutečném úplném překladu verše je slovo „zasvětit“ nahrazeno za „předat poznání“; proces jemuž napomáhá žákova „zvídavost“. Takže proces zasvěcení je zde popsán jako synonymní k předávání poznání. Takže ti kdo argumentují, že „Prabhupád je *šikša* ne *dikša*“ dostávají do logické smyčky, kterou sami vytvořili. Jestliže je možné, aby Šríla Prabhupád „předával poznání“, když není na této planetě – musí, podle definice, předávat *divya-jnana* – transcendentální poznání. Takže jestli může být Šríla Prabhupád *šikša* guruem bez nutnosti fyzické interakce, tak proč ne také *dikša*? Je směšné argumentovat tím, že Šríla Prabhupád, může poskytovat *šikša*, i když není přítomen na planetě, pokud jedná jako *šikša* guru, ale nemůže dávat *šikša* jestliže změníme jeho titul. **Samotný fakt, že on může být šikša guruem bez toho aby byl přítomen na planetě, je samo o sobě důkazem toho, že současně může poskytovat i dikšu.**

Někteří zašli v argumentaci ještě dále, když tvrdí, že Šríla Prabhupáda nemůže bez fyzického těla předávat dokonce ani transcendentální *šikšu*. Jestliže je tomu tak, mohli bychom se začít divit, proč Šríla Prabhupád vyvinul takové úsilí, aby napsal tolik knih a založil společnost, jejímž jediným účelem je propagace těchto knih v období dalších deseti tisíc let? Jestliže již není možné obdržet transcendentální pokyny z knih Šríly Prabhupády, tak proč je rozdáváme a proč se lidé stále odevzdávají čistě jen na základě jejich síly?

8. „Takže chcete říci, že Šríla Prabhupád nevytvořil žádné čisté oddané?“

Ne, všechno co tvrdíme je, že Šríla Prabhupád *ustanovil ritvik* systém a umožnil tím aby zasvěcování pokračovalo. Zda Šríla Prabhupád vytvořil čisté oddané nebo ne, nemá souvislost s jeho jasným a jednoznačným posledním pokynem.

Jako žáci máme povinnost jednoduše následovat pokyny gurua. Je nevhodné opustit pokyn gurua a místo toho začít spekulovat o tom, kolik že čistých oddaných tu máme a nebo budeme mít do budoucna.

Dokonce i kdybychom připustili nejhorší možný scénář, že tu v současném okamžiku nemáme žádné čisté oddané, měli bychom si připomenout, jaká situace nastala po odchodu Šríly Bhaktisiddhánty Sarasvatího. Šríla Prabhupáda naznačil, že po téměř 40ti letech fungování vyprodukoval Gaudiya Math pouze jediného autorizovaného zasvěcujícího *áčárju*:

„Mezi mými duchovními bratry ve skutečnosti není nikdo kvalifikovaný stát se *áčárjou. (...) místo inspirování našich studentů a žáků je mohou někdy znečistit. (...) jsou velice schopní v tom poškodit náš přirozený pokrok.“**

(Dopis Šríly Prabhupády Rupanugovi, 28/4/74)

* (Termíny „*áčárja*“ a „guru“ používal Šríla Prabhupáda jako navzájem zaměnitelné):

„Mám vytvořit nějaké guruy. Mám říci kdo je guru, „nyní se staneš *áčárjou*.“ (...) Můžete podvádět, ale nebude to účinné. Jenom se podívejte na náš Gaudiya Math. Každý chtěl být guruem. Malý chrám a „guru“. Jaký druh gurua?“

(Ranní procházka Šríla Prabhupád, 22/4/77)

Mohlo *by to* být bráno jako žaloba, odsuzující kazatelskou práci Šríly Bhaktisiddhánty. Označit ji jako neúspěch by ovšem bylo velmi nekorektní. Šríla Bhaktisiddhánta je znám jako ten, kdo řekl, že i kdyby jeho mise vytvořila pouze jediného čistého oddaného, považoval by ji za úspěšnou.

V každém případě, zavedení *ritvik* systému nemusí nutně a priori vylučovat možnost existence čistých oddaných. Je mnoho různých variant, v kterých mohou jednoduše společně existovat *ritvici* i čisté oddaní, např.:

Šríla Prabhupád mohl vytvořit mnoho čistých oddaných, kteří neměli touhu stát se *dikša* guruy. Neexistuje evidence pro to se domnívat, že ti nejpokročilejší oddaní v ISKCONu musí být zrovna ti jedinci, kteří každým rokem prosazují sebe, aby byli zvoleni *dikša* guruem.

Tito čisté oddaní si mohou jednoduše jen přát pokorně asistovat misi Šríly Prabhupády. A také není nikde uvedeno, že čisté oddané se *nevyhnutelně* musí stát *dikša* guruem. Takovéto osoby by se s radostí zapojily do *ritvik* systému,

jestliže by to byl pokyn jejich guru. Přáním Šríly Prabhupády může být velké množství instruujících guruů, ale ne nutně více těch zasvěcujících. To by se shodovalo s již dříve uvedeným pokynem, aby se každý stal *śikṣa* guruem, a podmínkou Šríly Prabhupády nepřijímat žáky. Shoduje se to také se skutečností, že Šríla Prabhupád již osobně ustanovil, zajistil úspěch své mise:

Host: Plánujete vybrat svého následníka?

Šríla Prabhupád: **Již je to úspěšné.**

Host: Ale přece tu musí být někdo, o kom víte, že v budoucnosti bude vše řídit.

Šríla Prabhupád: Ano. My vytváříme. Vytváříme tyto oddané, kteří to budou řídit.

Hanuman: Tentopán říká a mě by to také zajímalo, znáte jméno vašeho nástupce a nebo váš nástupce bude...

Šríla Prabhupád: **Můj úspěch je tu vždy přítomen.**

(Šríla Prabhupád rozhovor, 12/2/75, Mexiko)

„Není zde nic nového, co by mělo být ještě řečeno. Vše, co jsem měl říci, bylo řečeno v mých knihách. Nyní se tomu snažte porozumět a pokračujte ve svém úsilí. Jestli jsem přítomný nebo nepřítomný není důležité.“

(Šríla Prabhupád, úvodní rozhovor po příjezdu, 17/5/77, Vrindávan)

Novinář: Co se stane s hnutím ve Spojených státech když zemřete?

Šríla Prabhupád: Já nikdy nezemřu.

Oddaní: *Jaya! Haribol!* (smích)

Šríla Prabhupád: Budu žít prostřednictvím mých knih a vy z toho budete mít užitek.

(Šríla Prabhupád, tisková konference, 16/7/75, San Francisco)

Novinář: Trénujete nějakého nástupce?

Šríla Prabhupád: Ano, můj guru maharaja je zde přítomen.

(Šríla Prabhupád, tisková konference, 16/7/75, San Francisco)

„Pouze pán Čaitanja může zaujmout mé místo. On se bude starat o hnutí.“ (Šríla Prabhupád rozhovor – přeloženo z hindštiny, 2/11/77)

Reportér: Co se stane, až přijde ten nevyhnutelný okamžik a bude potřeba následník?

Raměšvara: Ptá se na budoucnost. Kdo povede hnutí v budoucnu?

Šríla Prabhupád: Oni ho povedou, cvičím je.

Reportér: Bude tu přesto jeden duchovní vůdce?

Šríla Prabhupád: Ne. Trénuji GBC, bude jich 18 po celém světě.
(Šríla Prabhupád rozhovor, 10/6/76, Los Angeles)

Novinář: Zamýšlíte jmenovat jednoho člověka jako svého nástupce nebo jste již tak učinil?

Šríla Prabhupád: O tom teď nepřemýšlím. Ale není nutné, aby to byl jeden člověk.
(Šríla Prabhupád rozhovor, 4/6/76, Los Angeles)

Reportér: Napadlo mě, co kdyby nástupce udělal... Máte nějakého nástupce, který převezme vaše místo, když vy zemřete?

Šríla Prabhupád: To ještě není ustanoveno. To ještě není ustanoveno.

Reportér: A co proces? Budou Haré Kršna...

Šríla Prabhupád: Máme tajemníky. Oni to organizují.
(Šríla Prabhupád rozhovor, 14/7/76, New York)

Fakt, že Šríla Prabhupád žádného ze svých žáků neautorizoval jako *dikša* guraa nemusí ještě nutně znamenat, že žádný z jeho žáků nebyl čistým oddaným. Osvobozenou duší může být i *šikša* guru. Může to být tak, že Kršnův plán od nich jednoduše nevyžadoval, aby přijímali tuto roli. V každém případě, následovníci Šríly Prabhupády sehrávají důležitou roli, tak jako tomu bylo ještě za jeho přítomnosti na planetě. A to jednat jako jeho pomocníci, a ne jako *áčárjové*-nástupci:

„Všichni GBC by měli být instruující guruové. Já jsem zasvěcující guru a vy by jste měli být instruující guruové tím, že budete učit to, co já učím, a že budete dělat to, co já dělám.“

(Šríla Prabhupád, dopis Madhudvišovi, 4/8/75)

„Stane se, že *dikša* guru není vždy přítomen. Proto může člověk přijmout výuku a instrukce od nějakého pokročilého oddaného. Říká se tomu *šikša* guru.“

(Šríla Prabhupád, přednáška z *Bg.*, 4/7/74, Honolulu)

Takže otázkou není zda Šríla Prabhupád vytvořil nějaké čisté oddané, podstatný je fakt, že ustanovil *ritvik* systém. A ačkoli není *dikša* guru v tomto okamžiku fyzicky přítomen, neznamená to, že on není *dikša* guruem. V jeho nepřítomnosti se od nás očekává, že budeme přijímat pokyny od pravých *šikša* guruů, kterých mohou být eventuelně milióny.

9. „Tak dlouho, dokud guru striktně následuje, nezáleží na tom, jak pokročilý je, nakonec se může stát kvalifikovaným a dovede své žáky zpátky k Bohu.“

Jak už bylo dříve diskutováno, *dikša* guru musí nejprve dosáhnout nejvyšší úrovně oddané služby nazývané *mahá-bhágavata* a poté musí být autorizován svým předchozím *áčárjou*. Tato výše zmíněná dodatečná úprava guru filozofie je jednoduše přestupek a spekulace, jak dokládá následující úryvek:

„Ačkoliv byl Prithu Mahárádža fakticky inkarnací Nejvyšší Osobnosti Božství, on odmítl tyto chvalozpěvy, protože kvality Nejvyšší Osobnosti v něm nebyly ještě manifestovány. Chtěl zdůraznit, že ten, kdo ve skutečnosti tyto kvality nemá, by se neměl pokoušet zaměstnávat své následovníky a oddané v opěvování a oslavování jeho osoby, i když se tyto kvality u něj v budoucnu mohou objevit. Jestliže člověk, který nemá fakticky atributy velké osobnosti a zaměstnává své následovníky v opěvování jeho osoby s tím, že manifestuje tyto atributy v budoucnu, dopouští se tímto druhem opěvování ve skutečnosti urážky.“ (S.B. 4.15.23, výklad)

Nazývat částečně podmíněnou duši „tak dobrá jako Bůh“ (*GII*, bod 8, str. 15) by bylo stejně urážlivé, jako nazývat slepce „ten s lotosovými očima“ ; a to nejen vůči osobě, které to falešně lichotí, ale i vůči čisté žákovské poslušnosti opravdu realizovaných duší a také osobně k Nejvyššímu Pánu.

Striktní následování je proces, kterým žák dělá pokrok, a ne kvalifikací samo o sobě. Oddaní často zaměňují *proces* za *kvalifikaci* a někdy dokonce káží, že jsou jedno a totéž. Jenom proto, že někdo striktně následuje ještě neznamená, že je *mahá-bhágavata* a nebo že by byl požádán o zasvěcování jeho vlastním duchovním učitelem a jestliže žák *začne* zasvěcovat dříve, než je patřičně kvalifikován a autorizován, tak jako tak „striktně“ nenásleduje.

Někdy oddaní citují pátý text z *Nektaru pokynů* (výklad) aby dokázali, že „Vaišnava začátečník a nebo Vaišnava na středně pokročilé úrovni mohou také přijímat žáky...“ Z nějakého důvodu opomíjejí zbytek úryvku, který varuje žáky těchto guruů, že: **„nemohou pod jejich nedostatečným vedením dost dobře pokročit ke konečnému cíli lidského života.“** A dále tam stojí

„Proto by měl být žák opatrný a přijmout duchovního učitele, který je *uttama-adhikarí*.“

Nekvalifikovaní guruové jsou též varováni:

„Nikdo by se neměl stát duchovním učitelem bez toho, aby dosáhl

úrovně *uttama-adhikarí*.“ (*Nektar pokynů*, text č. 5, výklad)

Pokud je guru schopen nabídnout pouze „nedostatečné vedení“, nemůže být definován jako *dikša* guru, poněvadž to v samotné definici znamená přenos plného *divya-jnana*. „Nedostatečný“ znamená ne dostatečný. Je nasnadě, že guruům, kteří nejsou schopni pomoci žákovi „dost dobře pokročit“ je lepší se úplně vyhnout.

10. „*Ritvik* systém svou definicí znamená konec žakovské posloupnosti.“

Žakovská posloupnost, neboli guru *parampara*, je věčná; nemůže být zastavena. *Sankirtanové* hnutí (tedy ISKCON) bude podle Šríly Prabhupády existovat pouze dalších 9 500 let. V porovnání s věčností není 9 500 let nic než okamžik kosmického času. To by mělo být časové období, v průběhu kterého Šríla Prabhupád zůstane „aktuálním spojovacím článkem“ v ISKCONu, pokud by on a nebo Kršna neodvolali pokyn z 9. července a nebo, pokud by jeho následování již nebylo možné díky nějakým vnějším okolnostem (např. totální termonukleární devastace).

Předchozí *áčárjové* zůstávali aktuální po velice dlouhá období, tisíce (Šríla Vyásadéva) i milióny let (viz citát níže). Nevidíme žádný důvod, proč by délka vlády Šríly Prabhupády jako aktuálního „spojovacího článku“ měla představovat nějaký konkrétní problém, i když má správně trvat až do konce *Sankirtanového* Hnutí.

„Co se týče *parampara* systému: není důvod se znepokojovat nad velkými mezerami (...) víme z *Bagavadgíty*, že *Gíta* byla před několika milióny lety vyjevena bohu Slunce, ale Kršna uvedl pouze tři jména v tomto *parampara* systému a to jmenovitě – Vivasván, Manu a Išváku; a tudíž tyto mezery nejsou překážkou pro porozumění *parampara* systému. My přijímáme prominentní *áčárji* a následujeme je (...) My přijímáme autoritu *áčárji* kterékoliv *sampradáji*, ke které patříme.“
(Šríla Prabhupád, dopis Dayanandovi, 12/4/68)

Dopis z 9. července je významný z toho důvodu, že říká, že Šríla Prabhupád má zůstat prominentním *áčárjou*, tedy alespoň pro členy ISKCONu, po dobu po kterou bude tato Společnost existovat. Poslední pokyn by mohl odvolat pouze přímý zásah Šríly Prabhupády a nebo Kršny (takovýto zásah by musel být alespoň tak jasný a jednoznačný, jako podepsané nařízení rozeslané celé společnosti). Takže pokud nějaký takovýto odvolávající pokyn není vydán, bude nadále pokračovat předávání vědy o oddané službě přímo prostřednictvím Šríly Prabhupády všem následujícím generacím jeho žáků. A protože toto je v

naší žákovské poslušnosti běžný fenomén, není důvod se znepokojovat. Tato poslušnost může být považována za ukončenou, pouze pokud bude ztracena věda o oddané službě. V takových případech většinou sestupuje Pán Šrí Kršna osobně, aby principy náboženství znovu obnovil. Tak dlouho, dokud budou dostupné knihy Šríly Prabhupády, zůstane tato „věda“ zcela nedotčená a dokonale přístupná.

11. „Ritvik systém znamená konec vztahu guru – žák, který byl tradicí po tisíce let.“

Ritvik systém zahrnuje možnost spojování potenciálně neomezeného množství upřímných žáků s největším *áčárjou*, kterým byla kdy Země požehnána, jmenovitě se Šrílou Prabhupádou. Tito žáci budou mít se Šrílou Prabhupádou vztah na základě studia jeho knih a službě jemu uvnitř jeho Společnosti, ve které existuje dostatek příležitostí pro neomezené množství vztahů *šikša* guru – žák. Jak toto může znamenat konec vztahů mezi guruem a žákem?

Detaily toho, jak má být vztah guru – žák formálně zrealizován, mohou být adaptovány *áčárjou* na základě času, místa a okolností, ale princip zůstává stejný:

„Šrímad Virarághava Áčárja, jeden *áčárja* v žákovské poslušnosti Rámanudža *sampradáji* ve svém komentáři poznamenal, že *čandálové* neboli podmíněné duše, zrozené v rodinách nižších než jsou rodiny *šúdrů*, mohou být podle okolností také zasvěceni. Formality mohou být tu a tam nezávažně změněny a udělat z nich Vaišnavy.“
(S.B. 4.8.54, výklad)

Podobně princip přijetí zasvěcení od pravého duchovního učitele není *ritvik* systémem žádným způsobem oslabován nebo ohrožován.

Někteří lidé poukazují na tradiční guru, žijící na vesnicích v Indii, jako na model pro ISKCON. Každý guru má několik žáků, které osobně trénuje... Ačkoli to může znít hezky, toto nemá ani vzdáleně nic společného s celosvětovou misí, kterou předpověděl Šrí Čaitanja a Šríla Prabhupáda ustanovil. V této misí je Šríla Prabhupád celosvětovým *áčárjou* s tisíci a potenciálně milióny žáků. Šríla Prabhupád založil celosvětové Hnutí, prostřednictvím kterého před něj kdokoli, kdekoli na světě může „předstoupit, sloužit mu a dotazovat se ho“. Proč bychom měli chtít zavádět do ISKCONu systém vesnických guruů, když to není to, co nám Šríla Prabhupáda nařídil nebo to, co ustanovil?

Když bude každý meditovat o stovkách různých guruů s různými názory na různé věci a s různou úrovní realizace, jak zde může být jednota? Než přístup k duchovnímu životu na základě náhodné, šťastné volby, na který jsme již

poukázali, nám Šríla Prabhupád poskytl vyzkoušený a otestovaný systém, aby usnadnil odevzdání se přímo jemu samotnému, který je stoprocentně garantovaný. Víme, že on nás nikdy nenechá klesnout dolů a takto zůstane ISKCON sjednocen nejen jménem, ale hlavně vědomím.

Někteří oddaní mají pocit, že bez poslušnosti živých, fyzicky přítomných zasvěcujících *dikša* guruů bude věda oddané služby ztracena. O tomto principu však Šríla Prabhupád nikdy nemluvil, a proto nemůže v naší filozofii existovat. Tak dlouho, dokud bude v platnosti *ritvik* systém (samozeřejmě až bude znovu zaveden), bude tu existovat poslušnost žijících *šikša* guruů, jednajících jménem žijícího, i když fyzicky nepřítomného *mahábhágavaty*. Dokud tito *šikša* guruové nebudou nic měnit, zavádět filozofie, přičít se důležitým pokynům a bez autorizace se prezentovat jako *dikša* guruové, věda oddané služby zůstane dokonale nedotčena. Pokud by toto špatné chování *šikša* guruů bylo překážkou pro nepomíjející vědu o *bhakti*, pak by Kršna jistě nějakým způsobem zasáhl, například posláním dalšího obyvatele Golóky a ustanovením nové pravé Společnosti. Pojdme tedy pracovat společně abychom si mohli být jisti, že to nebude nezbytné.

12. „*Ritvik* nepředstavuje běžný způsob pokračování žákovské poslušnosti. Správně má guru učit žáka vše, co potřebuje vědět o Kršnovi, dokud je ještě fyzicky přítomen. Jakmile guru opustí planetu, je povinností všech jeho striktních žáků okamžitě začít zasvěcovat své vlastní žáky a tímto zajistit pokračování žákovské poslušnosti. Toto je „běžný“ způsob, jakým to má probíhat“.

I když opomeneme dvě důležité předběžné podmínky pro kohokoli, kdo chce dávat zasvěcení (kvalifikace a autorizace), je jasné, že aktivity související s *dikšou* v naší *parampaře* jsou značně rozdílné. Zaznamenali jsme, že porušování takzvaného „běžného“ systému lze shrnout do pěti základních kategorií, i když nepopíráme, že tu může být i mnoho dalších:

a) Mezery

Sem spadají všechny situace, kdy *áčárja parampary* odejde a není tu následující spojovací článek, který by okamžitě začal zasvěcovat. A nebo osoba, která se má stát dalším článkem, neobdrží okamžitě od duchovního učitele pokyn zasvěcovat před a nebo přímo po jeho odchodu. Tak například, k přibližně dvacetileté mezeře došlo v období mezi odchodem Šríly Bhaktisiddhánty a prvním dalším autorizovaným zasvěcením v naší *sampradáji*. Mezi členy žákovské poslušnosti však nejsou nezvyklé ani mezery dlouhé více než sto let.

b) Opak mezery

Toto jsou všechny situace, kdy *áčárja* ještě neopustil svoje tělo a jeho žáci již začali zasvěcovat. Tak například Pán Brahma, ačkoli své tělo ještě neopustil, generace guruů následovníků již zasvětila milióny a milióny nových žáků. Šríla Bhaktisiddhánta zasvěcoval, zatímco byli Šríla Bhaktivinoda i Šríla Gaura Kišora stále fyzicky přítomni. Podle *GII* (str. 23) to je v naší poslušnosti běžný fenomén.

c) Šíkša/dikša spojovací články

Jsou případy, když žák přijme nějakého *áčárju* za svého hlavního duchovního učitele poté, co již opustil planetu. Zda byl tento *áčárja* pro žáka *dikša* nebo *šíkša* guruem, je často obtížné rozlišit. Šríla Prabhupáda povahu těchto duchovních výměn přesněji nespecifikoval. Tak například nemáme od Šríly Prabhupády přesnější specifikaci vztahu mezi Narottama dása Thákurem a Šríla Višvanátha Čakravatí Thákurem, který žil v časovém odstupu asi sto let. Mohli bychom si přát to nazývat vztahem *šíkša*, ale to je pouhá spekulace, protože Šríla Prabhupáda jednoduše říká:

„Šríla Narottama dása Thákura přijal Šrílu Višvanátha Čakravartioho jako svého služebníka.“ (C.c. Adi, 1)

„...Višvanátha Čakravartí Thákur. On přijal svého gurua Narotama dáse Thákura.“ (Š.B. přednáška Šríly Prabhupády 17/4/76, Bombay)

Ačkoliv takoví žáci normálně procházejí nějakým druhem obřadu s někým, kdo je fyzicky přítomen, nemůže to zabránit *áčárjovi*, který již opustil tento svět od toho, aby byl jejich *dikša* guruem; stejně tak, jako *ritvik* obřad neznamená, že je *dikša* guruem *ritvik* a nebo chrámový prezident. Tito žáci také normálně obdrželi svolení od fyzicky přítomných autorit, aby mohli přijmout *sad gurua*, který přítomen nebyl. Podobným způsobem, by měli noví žáci Šríly Prabhupády před zasvěcením nejdříve obdržet svolení chrámového prezidenta a *ritvika*, až bude *ritvik* systém znovu zaveden.

d) Způsob zasvěcení

Sem spadají výjimečné a nebo nepochopitelné způsoby přenosu *dikšy*. Tak například Pán Brahma zasvěcen Pánem Kršnou; nebo Pán Čaitanja šeptající do buddhistova ucha. Do této kategorie může spadat i meziplanetární *dikša*. To jsou situace, kdy osobnosti zasvěcují nebo předávají *dikšu* žákovi, který pobývá na jiné planetě. Jako příklad uveďme Ikšvákuovo zasvěcení Manuem známé z *Bhagavad-gíty* (4.1).

e) Nástupnické systémy

Toto se týká různých nástupnických systémů *áčárji* v naší *sampradáji*. Tak

například, Šríla Bhaktivinoda přijal nástupnický systém „mocného vaišnavova syna“. Šríla Bhaktisiddhánta předpověděl nástupnický systém „sebe vyzařujícího *áčárji*“. Do té míry, do jaké jsme schopni to určit, zanechal nám Šríla Prabhupád *ritvik* systém, ve kterém „**je *ritvik* - representantem *áčárji*, za účelem provádění zasvěcování**“ a v tomto systému „**nově zasvěcení jsou žáky Jeho Božské Milosti A. Č. Bhatkivedanty Swamiho Prabhupády**“. GBC v současné době upřednostňuje „systém mnohonásobných nástupců *áčárji*“.

Z tohoto je jasné, že přístup každého *áčárji* je zcela jedinečný, takže mluvit o „běžném“ systému jakým má *parampara* pokračovat dále, prakticky nemá žádný význam.

13. „Pokud bychom přijali *ritvik* systém, co by nám zabránilo přijímat zasvěcení od kteréhokoli předchozího *áčárji*, jako například od Šríly Bhaktisiddhánty?“

Dvě věci brání tomuto názoru, aby byl správný:

- a) Šríla Bhaktisiddhánta a ostatní předchozí *áčárjové* nevydali pokyn, aby *ritvik* systém fungoval „nadále“.
- b) Musíme přijmout současný spojovací článek:

„...abychom obdrželi opravdové poselství Šrímad-Bhágavatamu, musíme se přiblížit k současnému spojovacímu článku neboli duchovnímu mistru v řetězci žakovské poslušnosti.“

(S.B. 2.9.7, výklad)

Je zřejmé, že Šríla Prabhupád je *áčárja sampradáji*, který je nástupcem Šríly Bhaktisiddhánty. Šríla Prabhupád je proto náš současný spojovací článek a je tedy správnou osobou, kterou máme požádat o zasvěcení.

14. „Aby jste mohli být současným spojovacím článkem, musíte být fyzicky přítomen.“

Šríla Prabhupád nikdy neřekl výše uvedené nařízení.

Pojďme to zvážit: Může být duchovní učitel „současným spojovacím článkem“, i když je fyzicky nepřítomný?

- a) Termín „současný spojovací článek“ se ve všech knihách Šríly

Prabhupády vyskytuje jen v jediné pasáži a ani tam není tento termín dáván do souvislosti s fyzickou přítomností. Pokud by fyzická přítomnost byla nezbytná, určitě by tam o tom byla zmínka.

- b) Slovníková definice slova „současný“ se nevztahuje k fyzické přítomnosti.
- c) Slovníkové definice slova „současný“ mohou být snadno aplikovány na fyzicky nepřítomného duchovního učitele a jeho knihy: „nejposlednější“, „všeobecně známý, praktikovaný nebo přijímaný“, „rozšířený“, „v oběhu a platný v současnosti“ (Collins English Dictionary).

Jak můžeme vidět, všechny výše uvedené definice mohou být aplikovány na Šrílu Prabhupádu a jeho knihy.

- d) Samotný význam přiblížení se k „současnému spojovacímu článku“ může být zcela uspokojen čtením knih Šríly Prabhupády:

„...abychom obdrželi opravdové poselství Šrímad-Bhágavatamu, musíme se přiblížit k současnému spojovacímu článku neboli duchovnímu mistru v řetězci žakovské posloupnosti.“

(S.B. 2.9.7, výklad)

- e) Šríla Prabhupád také používá termín „nejbližší *áčárja*“ jako synonymum termínu „současný spojovací článek“. Slovo „nejbližší“ znamená:

„medium, od kterého nás nic nedělí“, „nejbližší nebo nejpřímější ve vlivu nebo vztahu“ (Collins English Dictionary).

Tyto definice dávají oprávněnost pro přímý vztah se Šrílou Prabhupádou bez potřeby prostředníků, znovu bez jakékoli závislosti na fyzické přítomnosti/nepřítomnosti.

- f) Poněvadž existují příklady žáků, zasvěcujících ještě za fyzické přítomnosti guru na planetě, ukazuje to skutečnost, že mezi statusem současného spojovacího článku a fyzickou přítomností/nepřítomností není přímý vztah. Jinými slovy, pakliže je možné být dalším spojovacím článkem, když je váš vlastní guru fyzicky přítomný, proč by nemohlo být možné pro *áčárju*, který již odešel, zůstat současným spojovacím článkem?

V souhrnu nevidíme žádný důkaz, který by naznačoval, že vznik „současného spojovacího článku“ je založen na fyzickém nebo nefyzickém uvažování.

15. „Všichni duchovní bratři Šríly Prabhupády se po odchodu Šríly Bhaktisiddhánty stali zasvěcujícími *áčárji*, tak co je na tom špatného, když žáci Šríly Prabhupády dělají totéž?“

Když se žáci Šríly Bhaktisiddhánty stavěli do role zasvěcujících *áčárjů*, jednali v přímém rozporu s posledním pokynem jejich duchovního mistra (tedy zformovat GBC a čekat na sebe vyzařujícího *áčárju*). Šríla Prabhupáda své duchovní bratry ostře odsuzoval za jejich neschopnost se podřítit tomuto pokynu a popisoval je jako neschopné pro kázání, natož pak pro zasvěcování:

„Mezi mými duchovními bratry není nikdo kvalifikován stát se *áčárjou*.“ (Dopis Šríly Prabhupády Rupanugovi, 28/4/74)

„Vše co by jsi měl vědět je, že (Bon Mahárádž) není osvobozenou osobou, a proto nemůže žádnou osobu zasvětit do Kršna vědomí. K tomu je třeba speciální požehnání od vyšších autorit.“

(Dopis Šríly Prabhupády Janárdanovi, 26/4/68)

„Jestliže každý bude oprávněn zasvěcovat, přinese to rozporuplný výsledek. Tak dlouho dokud to potrvá, přinese to jen úpadek.“

(Šríla Prabhupád, *Phalgun Krishnan Pancami*, verš 23, 1961)

Na základě nedávné zkušenosti (rok 1996) můžeme vidět, jaký chaos může do mise Šríly Prabhupády vnést jen jedna jediná osoba z těch, o kterých tu je řeč. Doporučujeme držet si od nich odstup tak daleko, jak jen to je možné. Každopádně si nemůžeme dovolit používat je jako model toho, jak má žák pokračovat v misi svého duchovního učitele. Zničili duchovní misi svého duchovního mistra a jestliže jim to dovolíme, budou více než schopni učinit totéž ISKCONu.

Co se týče guru systému v Gaudia Mathu, můžeme ho brát jako jediný historický precedens, ke kterému se může M.A.S.S. hlásit, protože byl také vytvořen v přímém rozporu s jasnými pokyny Zakladatele-*áčárji*.

16. “Když Šríla Prabhupád říkal, že nemohou být *áčárji*, myslel tím *áčárju* s velkým „A“. To je *áčárja*, který je hlavou nějaké instituce.“

Kde a kdy však Šríla Prabhupád rozlišoval mezi zasvěcujícími *áčárji* s velkým „A“ a nebo s malým „a“? Kde mluví o specifické odnoži iniciujících *áčárjů*, kteří mohou vést instituce a kde naznačuje existenci nějakým způsobem omezenějšího druhu *áčárjů*, kteří nemohou?

17. “Je všeobecně známo, že existují tři druhy *áčárjů*. Všichni v ISKCONu to přijímají.“

Tato idea ovšem nikdy nevzešla od Šríly Prabhupády. Ve svém dopise Satsvarûpa dásovi Goswámímu ze 7. srpna 1978 ji zavedl Pradyumna dása. Tento dopis byl

později otisknut v publikaci *Na můj pokyn* (Ravindra Svarûpa dása, 1985) a byl použit jako jeden ze základních kamenů pro myšlenky tohoto spisu o tom, jak má být systém guruů v ISKCONu reformován. Poté se tato myšlenka dostala do spisu *Porozumění mému pokynu* (GBC, 1995), takže formuje také základy zasvěcovací doktríny prezentované v G II (která byla uvedena v úvodu). A tento spis vedl k přeměně systému zonálních *áčárjů* na současný M.A.S.S. :

„Tuto definici *áčárji* jsem přijal z dopisu Pradyumny Satsvarûpa dásovi Goswámimu ze 7. srpna 1978. Čtenář at' nyní laskavě nalistuje tento dopis (který jsem přiložil) a pečlivě jej prostuduje.“

(*Na můj pokyn*, Ravindra Svarûpa dása, srpen 1985)

Pradyumna ve svém dopise vysvětluje, že slovo *áčárja* může být chápáno ve třech různých významech:

1. Ten, kdo praktikuje a káže.
2. Ten, kdo žákovi udílí zasvěcení.
3. Duchovní vedoucí instituce, kterého konkrétně prohlásil předchozí *áčárja* za svého nástupce.

My přijímáme definici 1, jelikož byla používána Šrílou Prabhupádou. Tato definice může být automaticky aplikována na kteréhokoli efektivního kazatele, at' už *šikša* nebo *dikša* gurma.

Přejdeme-li k definici 2, Pradyumna v ní vysvětluje, že tento typ *áčárji* může zasvěcovat žáky a je znám jako *áčárjadéva*, ale pouze pro jeho žáky:

„Kdokoli, kdo udílí zasvěcení a nebo je guruem, může být nazýván „áčárjadéva“ atp. - ovšem pouze jeho žáky. Kdokoli ho přijal jako svého gurma, musí mu prokazovat veškerou úctu ve všech ohledech, což se ovšem netýká těch, kteří nejsou jeho žáky.“ (Pradyumna dása 7/8/78)

Toto je výmysl. Šríla Prabhupád nikde nepopisuje zasvěcujícího gurma, jehož absolutní statut má být rozpoznán pouze jeho žáky a ne zbytkem světa, nebo dokonce ani ostatními Vaišnavy v té samé linii. Podívejme se nyní, jak slovo „áčárjadéva“ definuje Šríla Prabhupád. Následují slova Šríly Prabhupády z oslavného článku k *Výasa-puje*, otištěné v druhé kapitole *Vědy o seberealizaci*, kde tento termín Šríla Prabhupád používá ve vztahu ke svému duchovnímu učiteli Šrílovi Bhaktisiddhántovi:

„Jak nás učí autorizovaná písmá, guru neboli *áčárjadéva* nám přináší poselství z absolutního světa...“

„...když hovoříme o fundamentálním principu *gurudéva* neboli *áčárjadéva*, mluvíme o něčem, co je univerzálně aplikovatelné.“

„Ten *áčárjadéva*, kterému dnes v noci skromně vzdáváme hold, není guruem nějaké sektářské instituce a nebo jeden z mnoha různých zastánců pravdy. Spíše naopak, on je *Jagat-guru* neboli guru nás všech...“

(Šríla Prabhupád, *Věda o seberealizaci*, kapitola 2).

Definice a použití slova *áčárjadéva* v podání Šríly Prabhupády je naprosto protichůdná s Pradyumnovou. Význam, ve kterém Pradyumna termín *áčárjadéva* používá, může být falešně aplikován na osoby, které nejsou ve skutečnosti na této vysoce pokročilé úrovni. A tímto je absolutní pozice *dikša* guria relativizována.

Termín „*áčárjadéva*“ může být aplikován pouze na někoho, kdo je doopravdy „guru nás všech“; někdo, kdo by měl být uctíván celým světem:

„...on je znám jako přímá manifestace Pána a ryzí představitel Šrí Nityánandy Prabhua. Takový duchovní učitel je znám jako „*áčárjadéva*“. (C.c. *Adi*, 1.46)

V definici 3 vysvětluje Pradyumna, že slovo *áčárja* označuje hlavu instituce a to že tento význam je velmi konkrétní:

„Nemyslí se tím jen tak někdo. Jedná se pouze o někoho, kdo byl předchozím *áčárjou* přímo prohlášen jako jeho nástupce přede všemi ostatními na pozici hlavy duchovní organizace. (...) Toto je striktní tradice ve všech *Gaudia Sampradájích*.“

(Dopis Pradyumny Satsvarúpa dásovi Goswámímu 7/8/78)

Zajisté souhlasíme s tím, že aby mohl někdo zasvěcovat, je nutné, aby byl nejprve autorizován předchozím *áčárjou* (což je bod, který Pradyumna v rozboru k definici 2 vůbec neuvádí):

„Člověk by měl přijmout zasvěcení od pravého duchovního mistra přicházejícího v žákovské posloupnosti, který je autorizován svým předchozím duchovním mistrem.“ (S.B. 4.8.54, výklad)

Nicméně, co to má co dočinění s převzetím „vedení duchovní instituce“? Je to dost zavádějící, jelikož Šríla Prabhupád je *áčárjou* instituce naprosto oddělené od té, kterou měl jeho duchovní učitel. Podle Pradyumnovy filozofie by totiž Šríla Prabhupád mohl spadat pouze pod definici *áčárji* číslo 2. Ať už se Pradyumna odvolává na jakoukoli „striktní tradici“, nikdy nebyla Šrílou Prabhupádu zmíněna, a tak ji můžeme s klidným svědomím vynechat. Odkud přesně Pradyumnovy vychytralé nápady pramení se dozvíme z následujícího textu:

„Ovšem i v různých *Gaudia Mathech*, když je některý duchovní bratr na pozici *áčárji*, většinou z pokory přijímá pouze asanu z tenké látky, nic

vyššího.“ (Dopis Pradyumny Satsvarûpa dásovi Goswámímu, 7/8/78)

Žádný z duchovních bratrů Šríly Prabhupády nebyl autorizován jako *áčárja*. Za opravdovou pokoru je považováno zanechání jakýchkoli činností, které nejsou autorizovány. A co by to mělo být? Uznání nadřazené pozice Šríly Prabhupády a následně odevzdání se opravdovému *džagat*-guruovi. Bohužel z Gaudia Mathu to do současnosti učinilo jenom několik osob. Fakt, že Pradyumna uvádí tyto osobnosti jako správné příklady znamená, že pozici skutečného *áčárjadévy* jenom více očerňuje.

„Co se týče lidí jako Bhakti Purí a Tírtha Mahárádž, jsou to moji duchovní bratři a měla by jim být vzdána úcta. Neměli byste s nimi ovšem navazovat žádný intimní vztah, protože se vzepřeli pokynům mého duchovního učitele.“

(Šríla Prabhupád dopis Pradyumnovi, 17/2/68)

Pradyumna prabhu by se měl stydět za opomenutí přímého pokynu jeho duchovního učitele, a jako by to nestačilo, jeho odchylujícím se názorům bylo umožněno zasáhnout do současné ISKCONské guru „*siddhánty*“.

Když tedy Šríla Prabhupáda říkal, že žádný z jeho duchovních bratrů není kvalifikován stát se *áčárjou*, je zcela irelevantní, zda to znamená definici *áčárji* 1 nebo 3. Pokud by nebyli kvalifikováni pro verzi 1, znamenalo by to, že neučili svým vlastním příkladem, což by je automaticky diskvalifikovalo z definice 3 a z toho důvodu úplně od jakéhokoli zasvěcování vůbec. A pokud by nebyli kvalifikováni pro definici 3, nebyli by autorizováni a z toho důvodu by znovu nemohli zasvěcovat.

V souhrnu

- a) Všichni kazatelé by se měli snažit stát se *áčárji* podle definice č. 1 neboli *šikša* guruy.
- b) Druhá definice Pradyumny dáse je úplný nesmysl. Pro každého, ať už se jedná o žáka nebo nikoliv, je zakázáno pohlížet na pravého gurua, neboli *áčárjadévu*, jako na obyčejného člověka. A jestli se ve skutečnosti jedná o obyčejného člověka, tak nemůže nikoho zasvěcovat a být považován za *áčárjadévu*. Navíc zde není uvedena zmínka o nezbytnosti obdržení konkrétní autorizace od předchozího *áčárji* v žákovské posloupnosti, bez které nemůže nikdo zasvěcovat.
- c) Definice 3 je jediný druh *áčárji*, který je oprávněn zasvěcovat. Jedná se o někoho, kdo byl autorizován jeho vlastním *sampradája* *áčárjou* – duchovním mistrem. Poté, co obdrží tuto autorizaci, může nebo nemusí být v čele instituce, to není důležité.

Všichni oddaní v ISKCONu jsou vyzýváni, aby se stali *áčárji* podle definice

č.1 tzv. *šikša* guruy a učili prostřednictvím svého příkladu. Dobrým začátkem na cestě k postu takového typu *áčárji* je začít striktně následovat pokyny duchovního učitele.

18. „Toto se zdá být malým bodem, tak jak mohly tyto myšlenky ohledně *áčárji* mít jakýkoliv znatelně nepříznivý vliv na ISKCON?“

Ve skutečnosti, relativizování zasvěčujícího *dikša* gurua vedlo ke všem druhům zmatku uvnitř ISKCON-u. Někteří ISKCON-ští guruové tvrdí, že oni berou své žáky zpět k Bohu jednajíce jako aktuální spojení ke Šrílovi Prabhupádovi, který je zakladatel - *áčárja*; a někteří říkají, že oni jednoduše přivádí žáky ke Šrílovi Prabhupádovi, který je tím současným spojovacím článkem, který je přivádí zpět k Bohu (což je téměř *ritvik* filozofie).

Někteří guruové říkají, že Šríla Prabhupád je stále aktuálním *áčárjou* a ostatní říkají, že jím není; zatímco několik dalších prohlásilo samo o sobě, že jsou jedinými následníky *áčárji* - Šríly Prabhupády. Někteří ISKCON-ští guruové stále ještě věří, že Šríla Prabhupád jmenoval 11 nástupců-*áčárjů* (mýtus, který byl nedávno oznámen jako fakt v *LA Times*); další stále věří, že ustanovil 11 *ritviků*, kteří se proměnili na malé *áčárji* ihned po jeho odchodu; jiní věří tomu, že to nebylo jen těch 11, kteří se stali malými *áčárji*, ale všichni žáci Šríly Prabhupády (zdá se, že jen s výjimkou žen).

Jestliže se vrátíme ještě jednou k *GII*, můžeme vidět, že GBC je vysoce rozpolceno v otázce autorizace guruů.

A přitom zároveň uznávají a schvalují, že *áčárjové* naší *sampradáji* jsou falešní (*GII*, str.15, bod 6), ano přesně toto GBC ve skutečnosti vykonává každou Gaura Purnima v Mayápuru rok co rok. Nyní máme téměř sto zasvěčujících guruů, všechny pomazané bez jakýchkoli námitek a odsouhlasené. Všichni tito guruové jsou uctíváni jako *sakšád hari* (tak dobrý jako Bůh) v souladu s vlastním příkazem GBC pro žáky (*GII*, str.15, bod 8).

Tito zasvěčující *áčárjové* jsou prohlášeni za aktuální spojení s žakovskou posloupností *mahá- bhágavatů*, která sahá zpět tisíce let až k Nejvyššímu Pánu osobně:

„Oddaní by měli přijmout útočiště u reprezentantů Šríly Prabhupády, kteří jsou aktuálním spojovacím článkem v žakovské posloupnosti.“
(*GII*, str. 34)

Nicméně zároveň je aspirující žák přísně varován tím, že ISKCON-ské schválení...”...nelze automaticky brát jako výrok souhlasu s realizací Boha u těchto schválených guruů.” (*GII*, str.9, část 2.2)

A jinde jsme znovu varováni:

„když je oddanému dovoleno provádět “pokyn” Šríly Prabhupády a expandovat žakovskou posloupnost zasvěcováním nových žáků, nebude to bráno jako certifikace nebo souhlas s tím, že on je “uttama adhikáři”, “čistý oddaný“, nebo že dosáhl nějakého konkrétního stádia realizace.” (GII, str.15)

Tito Guruové nebudou uctíváni nikým v chrámu, ale jen vlastními žáky na odděleném místě. (GII, str:7) - (Pradyumnova definice *áčárjadévy*).

Zde jsme ukázali, že jako jediný typ pravého *dikša* guru je autorizovaný *mahá bhágavata*; (a také jsme ukázali, že skutečný pokyn byl vydán pro *ritviky* a *šikšá* guruy). Takže, popisovat kohokoliv jako aktuální spojení nebo zasvěcujícího guru, je synonymní s prohlášením, že on je *áčárja* s velkým ‘A’ neboli *áčárja* podle definice č.3, ‘*uttama adhikáři*’ neboli ‘čistý oddaný’.

Dovolujeme si tedy tvrdit, že je nevhodné schvalovat nebo „nic nenamítat“ k vytvoření *dikša* guruů a současně odmítat nějakou vinu nebo zodpovědnost, když se odchýlí. V termínech moderní psychologie se to nazývá „žít v zapírání“. Jsme si jisti, že Šríla Prabhupád nezamýšlel, aby ISKCON byl něco jako druh loterie nebo ruské rulety, kde v sázce je něčí duchovní život. GBC by se mělo asi zdržet dalšího schvalování guruů, dokud si nebudou na sto procent jisti těmi, které schvalují. Navíc, každý z nás stojí na sto procent za Šrílou Prabhupádou jako za pravým duchovním mistrem; takže takové společné rozpoznání osobní kvalifikace není nemožné.

GBC guru nerozhodnost nedávno shrnul docela stručně Jayadvaita Swami:

„Slovo jmenování není nikdy používáné. Ale oni jsou “kandidáti na zasvěcující guru”, kteří dostali hlasy při volbě a ti z nich kteří projdou skrze další procedury, se stávají “ISKCON-em SCHVÁLENÍ” nebo “ISKCON-em autorizovaní” guruové. Pro podpoření vaší důvěry: Na jedné straně vás GBC povzbudí, aby jste byli zasvěceni pravým, autorizovaným ISKCON-ským guruem a uctívali ho jako Boha. A na druhé straně, má GBC propracovaný právní řád používaný čas od času, když váš ISKCON-em autorizovaný guru poklesne. Takže bychom měli mít pochopení, když si někdo myslí, že přes všechny zákony a rozhodnutí je role guru ještě stále předmětem zmatku dokonce i pro GBC.”

(‘*V čem mají ritviky pravdu*’, Jayadvaita Swami, 1996)

Když se podíváme na děsivý výkon guruů v ISKCON-u, není překvapující, že taková nedůvěra existuje. Pro úplnost citujeme ještě jednou z textu Jayadvaity Swamiho:

“FAKT: ISKCON-ští guruové znepřátelili, utlačovali a vyhнали mnoho upřímných duchovních bratrů a sester.

FAKT: ISKCON-ští guruové se zmocnili a neoprávněně používali peníze a zneužívali další ISKCON-ské zdroje pro jejich vlastní osobní prestiž a smyslové uspokojení.

FAKT: ISKCON-ští guruové měli nedovolený pohlavní styk s ženami i muži a asi i s dětmi.

FAKT: (...atd., atd..)”

(‘*V čem mají ritvici pravdu*’, Jayadvaita Swami, 1996)

Noví členové ISKCON-u jsou nabádáni, aby pečlivě zkoumali ISKCON-ské guruy na základě knih a pokynů Šríly Prabhupády, aby si byli jisti sami pro sebe, že tito guruové jsou kvalifikovaní zasvěcovat. Nicméně, když takovýto aspirující žák dospěje k závěru, že žádný z fyzicky přítomných guruů nespĺňuje očekávanou úroveň, a přeje si místo nich světit svou víru Šrílovi Prabhupádovi jako svému *dikša* guruovi, je nemilosrdně ze společnosti vyhnán. Je to spravedlivé? Přitom on jen dělá to, co mu GBC řeklo aby dělal. Měl by být potrestán za to, že nedošel ke „správnému“ závěru, jenom proto, že je jasné a nepochybné, že tato volba je přesně to, co Šríla Prabhupád vždy chtěl?

Je tedy rozumné očekávat od někoho, že bude mít neoblomnou víru v současné ISKCON-ské guruy, když zároveň vidí, že GBC samotné považuje za nezbytné konstruovat tvrdý penalizační a donucovací systém, který má udržet tyto guruy v linii procesu oddané služby? Navíc, přestože sám tento penalizační systém, není nikde zmíněn v knihách a pokynech Šríly Prabhupády, očekává se, že potencionální žák bude na jeho výsledcích zakládat své rozhodnutí.

Bylo by těžké najít jasnější případ sebe potvrzující nesouvislosti. Raději nás nechejte následovat jasný pokyn Šríly Prabhupády nechat ho jako jediného zasvěcujícího v ISKCON-u. Kdo proti tomu může něco namítat?

19. „Podle ISKCON-ských novin z roku 1990, někteří z duchovních bratrů Šríly Prabhupády byli ve skutečnosti *účárji*.“

A kdo to řekl?

- Stejná osoba, která řekla, že není žádné takové slovo jako *ritvik* ve Vaišnavském slovníku (*ISKCON Journal* 1990, str.23), třebaže tento termín je opětovně používán ve *Šrímad-Bhágavátamu* a v dopise z devátého července 1977, který Šríla Prabhupád osobně podepsal.
- Stejná osoba, která odvozuje, že Šríla Prabhupád nebyl výslovně autorizovaný pro zasvěcování:

„Bhaktisiddhanta Sarasvati neřekl nebo nevydal nějaký dokument, že Swamiji (Šrīla Prabhupád) bude guru.“

(ISKCON Journal 1990, str.23)

- Stejná osoba, která řekla, že Tirtha, Mádhaava a Šrīdhar Maharaja byli praví *áčárjové*, přestože Šrīla Prabhupád řekl, že žádný z nich nebyl kvalifikovaný:

„Ale to je systém v naší sampradáji. Takže Tirtha mahárádža, Mádhaava mahárádža, Šrīdhar mahárádža, náš Gurudév, Swamiji - Swamiji Bhaktivédanta Swami - oni všichni se stali *áčárji*.“

(ISKCON Journal 1990, str.23)

Porovnejte výše uvedené s tím, co si Šrīla Prabhupád myslel o jednom z těchto „*áčárjů*“:

„Bhakti Vilas Tirtha je velice antagonistický/nepřátelský/ k naší společnosti. On nemá jasnou koncepci oddané služby. Je znečištěný.“

(Šrīla Prabhupád dopis pro Šukadévu, 14/11/73)

a s tím, co řekl o zbytku:

„Mezi mými duchovními bratry není nikdo kvalifikovaný stát se *áčárjou*.“ (Šrīla Prabhupád dopis pro Rūpanūgu, 28/4/74)

- Stejná osoba, která nedávno tvrdila že Šrīla Prabhupád nám nedal všechno, a že byl čas pro *rásika* gurua a získání vyššího poznání.

20. „Šrīla Prabhupád mluvil, ale někdy hezky o svých duchovních bratrech.“

Je pravda, že v případě potřeby jednal Šrīla Prabhupád se svými duchovními bratry diplomaticky, odkazujíc se na Šrīdhara mahárádže jako na svého *šikša* gurua atd. Šrīla Prabhupád byl také velmi srdečná osoba a jako takový měl opravdovou péči a sympatii ke svým duchovním bratrům, vždy zkoušel najít způsoby, jak je zapojit do *Sankirtanového* Hnutí. Musíme si také nicméně uvědomit, že pokud by byli opravdovými *áčárjadévy*, Šrīla Prabhupád by o nich nikdy nepromluvil špatně, ani jednou. Protože mluvit o pravých *dikša* guruech tímto způsobem: „neposlušní, závistiví hadi, psi, prasata, vosy“ atd, je sám o sobě závažný přestupek a nic takového by Šrīla Prabhupád nikdy neudělal. Pro ilustraci způsobu, jakým Šrīla Prabhupád viděl své duchovní bratry, nabízíme níže výňatky z konverzace, ve které Bhávananda čte brožuru vydanou *mathem* Tírthy mahárádže:

Bhāvananda: Začíná to nadpisem s velkými písmeny, „*Āčárjadéva* Tridandi Swámi Šríla Bhaktivilása Tirtha mahárádža. Všichni učené lidé jsou si vědomi, že v temných časech Indie, kdy hindské náboženství bylo v ohromném nebezpečí...“

Šríla Prabhupád: (směje se).....To je nesmysl.

Je zřejmé za jaký typ ‘*áčárjadévy*’ Šríla Prabhupád považuje Tirthu mahárádže (je to ten stejný Tirtha, který je povoláván za pravého *áčárju* v ISKCON-ských novinách z roku 1990, jak bylo zmíněno dříve). Později brožura popisuje, jaké měl Šríla Bhaktisiddhanta štěstí, že získal takovou báječnou osobnost pro pokračování jeho mise.

Bhāvananda: „...Ve vhodné době, on (Šríla Bhaktisiddhanta) dostal ohromnou osobnost, která se ochotně ujala ...“

Šríla Prabhupád: To je vidět právě teď. „Jakou dostal ohromnou osobnost“. On je osobnost. A on to také ukazuje ...(později)...Nikdo ho nepřijímá ...Kde je jeho značná velikost? Kdo ho zná? Vidíte. Takže on si dělá plán prohlásit se za ohromnou osobnost...(Tirtha mahárádža) je k nám velmi závistivý... Tito lumpové mohou vytvořit nějaký problém.

(Šríla Prabhupád konverzace, 19/1/76, Mayapur)

Praví *áčárjové* nemohou být nikdy popisováni jako závistiví lumpové, kteří jen chtějí způsobit potíže. Je smutné, že dokonce i dnes někteří členové Gaudiya Mathu ještě stále způsobují nepřijemnosti. Respekt a odstup byla v tomto ohledu vždy nejbezpečnější politika.

21. „Víme, že pravý *áčárjové* nemusí být tak pokročilí, protože někdy také poklesávají.“

Šríla Prabhupád uvádí pravý opak:

„Pravý duchovní mistr je ve věčné učenické poslušnosti a neodchýlí se žádným způsobem od pokynů Nejvyššího Pána.“ (Bg. 4.42, purport)

22. „Ale předchozí *áčárjové* dokonce popisují, co by měl člověk dělat, když se duchovní mistr odchýlí.“

Tito odchylníci se guruové nemohou být nikdy popisováni, už z definice samotné, jako členové věčné učenické poslušnosti. Přesněji řečeno byli to

ne-osvobození, sebe-autorizovaní rodinní kněží vystupující jako zasvěčující *áčárjové*. Práví členové učednické posloupnosti se nikdy neodchýlí:

„Bůh je vždy Bůh, Guru je vždy Guru“

(*Věda o Sebe-Realizaci*, kapitola 2)

„Dobře, jestliže on je špatný, jak se může stát guruem?“

(*Věda o Sebe-Realizaci*, kapitola 2)

„Čistý oddaný je vždy osvobozen od drápů máji a jejího vlivu.“

(*S.B.* 5.3.14)

„Není žádná možnost toho, že by prvotřídní oddaný mohl poklesnout.“ (*C.c. Madhya*, 22.71)

„Duchovní mistr je vždy osvobozen.“

(Šríla Prabhupád dopis pro Tamála Kršnu, 21/6/70)

V knihách Šríly Prabhupády neexistuje jediný příklad toho, že by se někdy formálně autorizovaný *dikša* guru v naší učednické posloupnosti, jakkoliv odchýlil od cesty oddané služby. Zavržení Šukračárji je někdy používáno pro potvrzení názoru, že *áčárjové* mohou poklesnout nebo mohou být zavrženi, ale tento příklad je velice chybný, jelikož on nikdy nebyl autorizovaným členem naší učednické posloupnosti. A také zábavy pána Brahmy s jeho dcerou jsou někdy zmiňovány v této souvislosti. Přestože je jednoznačně uvedeno ve *Šrímad-Bhágavátamu*, že tyto incidenty nastaly před tím než se pán Brahma stal hlavou naší *sampradáji*. A vskutku, když žák Nitái uvedl tuto zábavu jako příklad *áčárji* který poklesl, Šríla Prabhupád byl s tímto návrhem velmi nespokojen a zavrhl ho:

Akšayánanda: Nedávno jsem slyšel od jednoho oddaného, že *áčárja* nemusí být čistý oddaný/.../

Šríla Prabhupád: Kdo je ten darebák?/.../

Akšayánanda: On to řekl. Nitái to řekl. On to řekl v tomto kontextu. On řekl, že Pán Brahma je *áčárjou* v Brahma-*sampradáji*, ale přesto je někdy ovlivněn chtičem. Takže on říkal, že to ukazuje že *áčárja* nemusí být čistý oddaný. Takže to patrně není správné. /.../

Šríla Prabhupád: On vytváří svou myšlenku. Proto je darebák. Proto je darebák. Nitái se stal nějakou autoritou?/.../ On myslí na nějakou lumpárnu a pak to ještě vyjadřuje. Proto je ještě větší darebák. A tyhle věci se dějí.

(ranní procházka, Vrindávan, 10.12.75)

Podle Šríly Prabhupády pouze neautorizovaní guruové mohou být svedeni bohatstvím a ženami.

Navzdory absolutní nepřítomnosti jakéhokoliv příkladu v knihách Šríly

Prabhupády – že by se pravý guru odchýlil, kniha *GBC GII* obsahuje celou jednu část o tom, co by měl žák dělat, když se jeho předchozí guru odchýlí! Kapitola začíná potvrzením důležitosti obracení se na aktuální článek žakovské posloupnosti a ně jeho přeskokování (*GII*, str. 27). Nicméně autoři začnou dělat přesně toto početnými citacemi dřívějších *áčárjů*, když se pokouší ustanovit principy, které Šríla Prabhupád nikdy neučil. Guruové, popisovaní těmito předcházejícími *áčárji*, nemohli být nikdy pravými členy *parampary*:

„Nárada Muni, Haridás Thákur a podobní áčárjové, specificky zplnomocnění šířit slávu Pána, nemohou sestoupit dolů na hmotnou úroveň.“ (*S.B.* 7.7.14, význam)

Toto nebezpečné „přeskokování“, které je praktikováno v *GII* je zřetelně demonstrováno v kapitole o re-iniciaci – znovu zasvěcení, (což je termín, který nebyl Šrílou Prabhupádem nikdy použit a dokonce ani žádným z předchozích *áčárjů*). V části otázek a odpovědí (*GII*, str.35, otázka 4) jsou popsány podmínky, na základě kterých je možné odmítnout gurua a přijmout re-iniciaci. S následujícím „vysvětlením“ :

„Naštěstí pro nás, podstatu této záležitosti vyjasnil Šríla Bhaktivinód Thakur v jeho *Jaiva Dharmě* a Šríla Jiva Gosvámí v jeho díle *Bhakti Sandarba*“ (*GII*, p.35)

Slovo ‘naštěstí’ spíše bohužel naznačuje, že jelikož „Šríla Prabhupád nepovažoval za nutné nám říci co dělat, když se guru odchýlí, je oprávněné jej přeskočit ke všem těmto předcházejícím áčárjům“. Ale Šríla Prabhupád nám řekl, že vše co potřebujeme vědět o duchovním životě je v jeho knihách. Proč zavádíme systémy, o kterých se náš *áčárja* nikdy nezmínil?

23. „Ale co je špatného na konzultování předchozích áčárjů?“

Nic do té doby, než se je pokusíme použít pro přimíchání nových principů, které nebyly zmíněné naším vlastním *áčárjou*. Idea, že se bona fide – pravý guru může odchýlit, je totálně cizí pro cokoli co Šríla Prabhupád učil. Problémy okolo námětu ‘původu *jivy*’, také všechny pochází z tohoto sklonu k přeskočení:

„...musíme vidět předchozí áčárji skrze Šrílu Prabhupádu. Nemůžeme přeskočit Šrílu Prabhupádu a dívat se zpět na něj skrze oči předchozích áčárjů.“

(*Naše původní postavení*, str. 163, GBC Press)

Jak lze považovat adoptování úplně nových filozofických principů, nikdy nezmiňovaných Šrílou Prabhupádem, za vidění ‘předchozích áčárjů skrze Šrílu

Prabhupádu’?

Dokonce i kdyby byl výklad GBC v *GII* z těchto spisů předchozí *áčárjů* správný, my bychom jej nemohli používat pro modifikaci nebo doplňování učení Šríly Prabhupády. Toto je zřetelně vysvětleno ve dvou verších z knihy *Šrí Kršna Bhajanámrita* od Šríly Narahariho Sarakára. *GII* by mělo obsahovat také tyto verše jako varování, jelikož podporují jeho teze v ostatních verších z přesně té samé knihy:

Verš 48:

„Žák může vyslechnout nějaké pokyny od jiného pokročilého Vaišnavy, ale po obdržení tohoto dobrého pokynu ho musí přednést svému vlastnímu duchovnímu mistru. A poté co mu jej přednesl, měl by vyslechnout stejné učení znovu od svého duchovního mistra s odpovídajícími instrukcemi.“

Verš 49:

„...žák, který naslouchá slovům jiných Vaišnavů, ale neověří si tato učení u svého vlastního duchovního mistra a místo toho přímo osobně přijímá tyto instrukce, je považován za špatného žáka a hříšníka, dokonce i když jsou jejich pokyny správné a pravdivé.“

Pokorně bychom chtěli navrhnout, aby v zájmu duchovních životů všech členů ISKCON-u byla kniha *GII* zrevidovaná v souladu s výše uvedeným nařízením.

24. „Proč nám Šríla Prabhupád nevysvětlil co dělat když, se guru odchýlí?“

Podle svého posledního pokynu zůstává Šríla Prabhupád zasvěcujícím duchovním mistrem dlouho do budoucnosti a jako autorizovaný článek žakovské poslušnosti, zde nikdy nebyla žádná otázka jeho odchýlení z cesty čisté oddané služby ani na jednu vteřinu:

„pravý duchovní mistr je vždy zaměstnán v ryzí oddané službě Nejvyšší osobnosti božství.“ (*C.c. Adi*, 1.46)

Šríla Prabhupád nás učí, že guru poklesne pouze v případě, že není řádně autorizován pro zasvěcování:

„...když někdy není duchovní mistr řádně autorizován pro zasvěcování a pouze ze své vlastní iniciativy se stane duchovním mistrem, může být odnesen hromaděním bohatství a velkého množství stoupenců.“
(*Nektar oddanosti*, str.116)

Když guru poklesne, je to nezvratný důkaz toho, že nebyl nikdy řádně autorizován svým předcházejícím *áčárjou*. Dokonce i kdyby nikdy žádný ISKCON-ský guru nepoklesl, stále je oprávněné se ptát, kde je jejich autorizace pro zasvěcování.

Problémem GBC je, že pokud přijmou přesně a úplně pravdu z výše uvedené citace, hrozivě se před nimi objeví různé nepříjemné následky z toho vyplývající. Všichni ISKCON-ští guruové totiž tvrdí, že byli autorizováni stejným způsobem jako součást stejné skupiny, (údajný pokyn Šríly Prabhupády byl prý stejně vhodný pro každého z nich), takže samotný fakt, že mnozí z nich jsou viditelně pokleslí, je pozitivním důkazem toho, že 'pokyn' byl nepochopen. Pokud by byla skutečně vydána jejich řádná autorizace, nebyla by zde žádná otázka poklesnutí pro kteréhokoliv z nich. Protože by všichni byli *mahá-bhágavaty*.

„duchovní mistr je vždy osvobozen.“ (Šríla Prabhupád dopis 21/6/70)

25. „Jakmile však jeden z žáků Šríly Prabhupády dosáhne dokonalosti, bude *ritvik* systém zbytečný“

Tento výrok je někdy označován jako 'měkký *ritvik*', výše uvedené prohlášení vychází z předpokladu, že *ritvik* systém byl zaveden *jen* proto, že v době před odchodem Šríly Prabhupády nebyli žádní kvalifikovaní žáci.

Nicméně, tento předpoklad je spekulace, protože nebyl nikdy vysloven Šrílou Prabhupádou. Neexistuje žádný náznak toho, že *ritvik* systém byl vytvořen jen jako reakce na nedostatek kvalifikovaných lidí a že jakmile se objeví kvalifikovaná osoba, měli bychom jeho následování zastavit. Tento názor má nešťastný vedlejší účinek, že vyvolává zdání že *ritvik* systém je jen jakási druhá jakost nebo pomoc v nouzi, i když ve skutečnosti je to Kršňův perfektní plán. A také umožňuje nějaké budoucí nesvědomitě charismatické osobnosti zastavit systém prostřednictvím nějaké falešně prezentované oddanosti.

Teoreticky, dokonce i kdyby existovali v současnosti žáci kvalifikovaní jako *uttama adhikáři*, jistě by museli následovat *ritvik* systém, pokud by chtěli zůstat v ISKCON-u. Není zde žádný důvod proč by kvalifikovaná osoba nemohla být spokojená s následováním pokynu Šríly Prabhupády v podobě, jak jsme jej již uvedli.

Jeden možný zdroj tohoto špatného názoru by mohl být v pokynu Šríly Bhaktisiddhanta, s kterým opouštěl Gaudiya Math. Šríla Prabhupád nám řekl, že jeho guru mahárádža požadoval vytvoření GBC a předpověděl, že v pravý čas se objeví samo-vyzařující *áčárja*. Jak víme Gaudiya Math nenásledoval

tento pokyn, což mělo katastrofální výsledek. Někteří oddaní věří, že bychom tedy také měli vyhlížet samo-vyzařujícího *áčárju*; a jelikož on by mohl přijít kdykoliv, *ritvik* systém je jen náhradní dočasné opatření.

Potíž s touto teorií je v tom, že instrukce Šríly Bhaktisiddhanta, se kterou opouští své žáky, a instrukce Šríly Prabhupády, se kterou opouští nás, jsou různé. Je jisté, že nás Šríla Prabhupád opouští s pokynem, že GBC má řídit jeho Společnost, ale neřekl nic dalšího o objevení se nějakého budoucího samo-vyzařujícího *áčárji* v ISKCON-u. Místo toho zavedl *ritvik* systém prostřednictvím kterého mohl zůstat nadále *áčárjou*. Evidentně tedy jako žáci Šríly Prabhupády jej nemůžeme přeskočit a začít následovat Šrílu Bhaktisiddhantu.

Kdyby Šríla Prabhupád dostal nějaký pokyn od Kršny, že jeho Společnost bude v blízké budoucnosti ochráněna novým *áčárjou*, pak by jistě vytvořil nějaké ustanovení pro tento případ ve svých závěrečných pokynech. Místo toho nařídil, že pouze *jeho* knihy mají být rozdávány, a že tyto knihy jsou zákoníky pro následujících deset tisíc let. Co by také měl budoucí *áčárja* ještě udělat? Šríla Prabhupád již vytvořil Hnutí, které naplňuje všechna proroctví a význam naší žákovské poslušnosti a bude tomu tak, až do konce *Sankirtanového* Hnutí.

Jak by se tedy mohl samo-vyzařující *dikša* guru objevit uvnitř ISKCON-u, když jediná osoba oprávněná dávat *dikšu* je Šríla Prabhupád?

Někdo argumentuje tím, že *áčárjové* mají sílu měnit věci, a tak by mohl tento nový *áčárja* změnit *ritvik* systém uvnitř ISKCONu. Ale proč by autorizovaný *áčárja* jakkoli popíral přímé pokyny které zanechal předchozí *áčárja* svým stoupencům? Aby toto mohlo být uděláno, evidentně by musela být podkopána autorita předchozího *áčárji*. To by jistě způsobilo zmatek a rozpačitost pro tyto stoupence, kteří by čelily klikaté volbě, který pokyn následovat.

Všechna taková znepokojení mizí s jediným přečtením posledního pokynu. Zde prostě není uvedena žádná zmínka o „měkkém“ *ritvickém* nařízení. Dopis pouze říká „nadále“. Takže říci, že tento pokyn skončí s příchodem nového *áčárji*, nebo dokonalého žáka, je jen vlastním super výstavním spekulování kohosi proti dokonale jasné žádosti. Dopis pouze podporuje „tvrdé“ porozumění *ritviku*, to jest:

Šríla Prabhupád bude v ISKCON-u tím, kdo uděluje zsvěcení po tak dlouhou dobu, dokud bude Společnost existovat.

Toto porozumění se shoduje s ideou, že Šríla Prabhupád již sám osobně zařídil úspěch své mise (prosím, podívejte se na související námitku 8: „Takže chcete říci, že Šríla Prabhupáda nevytvořil žádné čisté oddané?“)

Někdy je také prohlášováno, že jelikož dopis z 9. července autorizuje jen

původních 11 jmenovaných *ritviků*, systém je třeba zastavit jakmile těchto 11 nominovaných osob zemře nebo se odchýlí.

Toto je dost extrémní argument. Především dopis z 9. července neuvádí, že *pouze* Šríla Prabhupád může vybírat *ritviky*, nebo že tento seznam jednajících *ritviků* nemůže být nikdy doplněn. A máme také další systémy řízení zavedené Šrílou Prabhupádem, takové jako v GBC, kde noví členové jsou volně přidáváni nebo odebráni kdykoli to je pocitováno jako potřebné.

Je nelogické zavést jeden systém řízení a zacházet s ním úplně jinak než s jinými stejně důležitými. To je mimořádné zvláště z toho důvodu, že Šríla Prabhupád dokonce nikdy ani nenaznačil, že by se porozumění toho jak se má *ritvik* systém udržovat v chodu, mělo lišit jakýmkoliv způsobem od udržování ostatních systémů, které on osobně zavedl.

Tento argument se stal populární, takže zveme čtenáře k zvážení ještě následujících bodů:

- 1) V přepisu diskuse z Topanga kañonu Tamál Kršna Goswámí popsal následující otázku, kterou se zeptal, když se chystal napsat seznam vybraných *ritviků*:

Tamál Kršna: Šrílo Prabhupádo, je to vše nebo chcete přidat další?

Šríla Prabhupád: Podle potřeby, jiní mohou být přidáni.

(Doznání v pyramidovém domě, Topanga Canyon 3/12/80)

Takže v případě, že někteří nebo všichni *ritvici* zemřeli nebo se vážně odchýlili, by toto mohla být evidentně zde uvedená potřeba pro přidání dalších *ritviků*.

- 2) Dopis z 9. července definuje *ritvika* jako: 'zástupce *áčárji*'. Je zcela v kompetenci GBC vybrat nebo vyřadit kohokoliv pro reprezentování Šríly Prabhupády, mohou to být *sanjásí*, chrámoví prezidenti nebo jistě i sami členové GBC. Pokud nyní schvalují *dikša* guruy, o kterých se předpokládá, že jsou přímí představitelé nejvyššího Pána, tak by pro ně mělo být snadné a plně v jejich kapacitě vybrat několik kněží, kteří udělují jména a jednají zodpovědně v zastoupení Šríly Prabhupády.
- 3) Dopis z 9. července ukazuje záměr Šríly Prabhupády, aby *ritvik* systém pokračoval „nadále“. Šríla Prabhupád vytvořil GBC jako hlavní řídicí orgán s pokynem, že mají udržovat a řídit všechny systémy, které on zavedl. *Ritvik* systém byl jeho systém pro organizaci zasvěcování. Takže úkolem GBC je udržovat tento systém a přidávat nebo odebrat obsluhující personál systému, stejně tak, jak to mohou dělat ve všech ostatních oblastech, které jsou oprávněni řídit.
- 4) Dopisy vydané 9., 11. a 21. července všechny signalizují, že seznam

může být doplňován, protože používají fráze jako „potud“, „doposud“, „počáteční seznam“, atd. Takže mechanismus pro přidávání dalších *ritviků* musí být zaveden, třebaže se to musí ještě procvičit a vyzkoušet.

- 5) Při pokusu o porozumění instrukci je přirozené uvažovat o *účelu*, pro který byla vydána. Dopis z 9. července uvádí, že Šríla Prabhupád jmenoval ‘některé ze svých starších žáků, aby jednali jako “rittik” reprezentanti *áčárji*, za „*účelem* vykonávání zasvěcení ...“ a to, že v té době měl Šríla Prabhupád „doposud“ určeno jedenáct jmen. Cílem poslušného žáka je porozumět a uspokojit účel systému. Účelem posledního pokynu zřetelně nebylo – spojit všechny budoucí zasvěcení výlučně s ‘elitní’ skupinou jedinců („některé [...] doposud“), kteří jistě časem zemřou, což by znamenalo konec procesu zasvěcování v ISKCON-u. Účelem bylo spíše zajistit, aby zasvěcování mohla prakticky pokračovat od té doby dále. Proto tento systém musí zůstat na svém místě, dokud je zde potřeba zasvěcování. Takže přidávání dalších „starších žáků“, aby jednali jako „představitel *áčárji*“ jakkoliv a kdykoliv to bude potřeba, zajistí, aby účel systému byl neustále uspokojován.
- 6) Bráno společně s poslední vůlí Šríly Prabhupády (která určuje, že všichni budoucí ředitelé pro stálé nemovitosti v Indii mohou být vybíráni pouze z jeho zasvěcených žáků), je zcela jasné, že záměrem Šríly Prabhupády bylo, aby systém běžel po předem neurčitou dobu a GBC jednoduše jen řídilo celou věc.

Když Šríla Prabhupád vydal tento pokyn, mohl jej vždy, pokud by chtěl, odvolat. A jak bylo uvedeno dříve opačná instrukce by potřebovala být přinejmenším tak jasná a nepochybná jako osobně podepsaný dopis, kterým byl nejdříve zaveden *ritvik* systém. S Kršnou a jeho čistými oddanými je cokoli možné:

Newsday reportér: Nyní jste vůdce a Duchovní mistr. Kdo převezme vaše místo?

Šríla Prabhupád: To určí Kršna, kdo převezme moje místo.
(Šríla Prabhupád rozhovor, 14/7/76, New York)

Nicméně, my cítíme, že je bezpečnější následovat příkazy, které jsme přijali od našeho *áčárji*, spíše než hloubat o někom, kdo může nebo nemusí přijít v budoucnu nebo v horším případě ještě vynalézat naše vlastní pokyny.

26. „Zastánci *ritviků* se jen nechtějí odevzdat guruovi.“

Toto obvinění je založené na špatném názoru, že bychom se mohli odevzdat Duchovnímu mistru, musí být fyzicky přítomný. Pokud by to tak bylo, pak

by žádný z původních žáků Šríly Prabhupády mu nemohl být v současnosti odevzdán. Odevzdat se Duchovnímu mistru znamená následovat jeho instrukce a toto může být děláno ať je fyzicky přítomný, nebo ne. Účelem ISKCON-u je poskytnout řádné vedení a povzbuzení všem přichozím skrz potenciálně neomezené *šikša* vztahy. Jakmile se aktuální GBC samo odevzdá „pokynu“ Šríly Prabhupády, tento systém bude přirozeně inspirovat stále více dalších k odevzdání se, a nakonec přitáhne snad dokonce i ztracené *ritvik* aktivisty, kteří se pokouší dělat to stejné.

Dokonce i kdyby všichni zastánci *ritvik*u byli ve skutečnosti jen neústupně neochotní se odevzdat guruovi, tak to ještě nezruší platnost pokynu z 9. července. Skutečnost, že *ritvici* jsou údajně tak neodevzdaní, by mělo zapříčinit, že bude GBC ještě více úzkostlivé v následování posledního pokynu Šríly Prabhupády, když pro nic jiného, tak alespoň pro to, prokázat kontrast.

27. „Ale kdo bude nabízet vedení a dávat službu oddaným, jestliže nebudou žádní *dikša* Guruové?“

Bude tu *diksa* guru, Šríla Prabhupád; a vedení a služba bude dávana přesně stejně, jak tomu bylo v době, když byl Šríla Prabhupád přítomný, skrze čtení jeho knih a prostřednictvím *šikša* guru vztahů s ostatními oddanými. Když se někdo před rokem 1977 připojil k chrámu, byl instruován *Bhakta* vedoucím, *Sankirtan* vedoucím, hostujícími *sanjásíny*, kuchařem, *pujarím*, chrámovým prezidentem, atd. Bylo extrémně vzácné dostat osobní vedení přímo od Šríly Prabhupády; ve skutečnosti on stále odrazoval od takového vzájemného ovlivňování z toho důvodu, aby se mohl soustředit na své psaní. My navrhuje, že by tyto věci měly pokračovat právě tak, jak je Šríla Prabhupád zavedl.

28. „Při třech příležitostech Šríla Prabhupád uvedl, že potřebujeme fyzického guru, a vaše celá pozice spočívá na myšlence, že ne.“

„Proto, jakmile začneme trochu inklinovat ke Kršnovi, pak zevnitř našeho srdce nám on dá příznivou instrukci tak, abychom mohli postupně udělat pokrok, postupně. Kršna je první duchovní mistr a až se náš zájem ještě zvětší, pak musíme jít za fyzickým duchovním mistrem.“ (Šríla Prabhupád Bg. Přednáška, 14/8/66, New York)

„Protože Kršna je situován v každého srdci. Ve skutečnosti on je duchovní mistr, *Čeitya guru*. Takže za účelem nám pomáhat on vyjde

ven jako fyzický duchovní mistr.“ (Šríla Prabhupád *Š.B.* Přednáška, 28/5/74, Řím)

„Proto je Bůh nazývaný *Čeitya guru*, duchovní mistr uvnitř srdce. A fyzický duchovní mistr je boží milost [...] on vám pomůže zevnitř i z venku, z venku ve fyzické formě duchovního mistra a zevnitř jako duchovní mistr uvnitř srdce.“

(Šríla Prabhupád konverzace, 23/5/74)

Šríla Prabhupád používal termín fyzický guru při vysvětlování, že v podmíněném stavu se nemůžeme spoléhat jen čistě na vedení *Čeitya guru* nebo Nadduše. Je nutné se odevzdat vnější manifestaci Nadduše. A to je *dikša* Guru. Takový duchovní mistr, který je považován za obyvatele duchovního světa a důvěrného společníka Pána Kršny a fyzicky přichází pouze za účelem doprovázet padlé podmíněné duše. Často bude takový duchovní mistr psát fyzické knihy; dávat přednášky, které mohou být slyšet fyzickými ušima a nahrávány na fyzická záznamová zařízení; a on také může opustit své fyzické *murti* a fyzické GBC může dokonce pokračovat v organizování všeho, jakmile on fyzicky odešel.

Nicméně to, co Šríla Prabhupád *nikdy* neučil je, že by tento fyzický guru musel být také *fyzicky přítomný*, aby mohl působit jako guru. Již jsme poukázali na to, že kdyby to byl tento případ, pak by v současné době nikdo nemohl být považován za jeho žáka. Pokud by guru musel být vždy fyzicky přítomný za účelem sdělení transcendentálního poznání, pak by všichni jeho žáci museli v okamžiku, kdy Šríla Prabhupád opustil planetu přijmout „re-iniciaci“ (znovu-zasvěcení). *Navíc tisíce žáků Šríly Prabhupády byli zasvěceni, přestože nikdy neměli kontakt s fyzickým tělem Šríly Prabhupády.* Přesto je přijato, že přijali duchovního mistra, požádali ho o zasvěcení, odevzdali se, sloužili a přijali zasvěcení od fyzického duchovního mistra. A nikdo neargumentuje pomocí výše uvedených tří citací, že jejich zasvěcení byla anulována a jsou neplatná.

29. „A nemůže být *dikša* Guru podmíněná duše?“

Jak jsme se již zmínili je pouze jediné místo v celém učení Šríly Prabhupády, kde je specificky–konkrétně uvedena kvalifikace *dikša guru* (Č.č. *Madhya*, 24.330). Je to část *Čaitanya-Čaritamrty*, která pojednává výslovně o *dikše*. Citace zřetelně stanovuje, že *dikša guru* musí být *mahá-bhágaváta*. Je vhodné si všimnout, že Šríla Prabhupád zde používá slov ‘musí’, ‘musí’, a ‘jen’. Není možné být více důrazný. Nejsou tu žádné citace, které by říkaly, že *dikša guru* může být podmíněná duše. Toto není překvapující, protože jinak by byl Šríla Prabhupád kázal rozpor v *guru tattvě*. Jsou sice citace, které mohly vzbudit *dojem*, že podporují představu ne – vysvobozeného guru, ale ty obvykle spadají

do dvou kategorií:

- 1) Citace o jednání s kvalifikací pro *sikša* guru: Tyto citace zdůrazňují, jak je to snadné působit jako guru, jak dokonce i děti to mohou dělat a jsou obvykle spojeny s veršem Pána Čaitaniji *amara ajnaya*.
- 2) Citace popisující *proces* dosažení postavení guru: Tyto citace obsahují vždy slovo 'stát se'. Je to z toho důvodu, protože „striktním následováním“ předepsaného procesu jedinec pokročí a kvalifikuje se sám pro postavení guru. Tímto způsobem se osoba „stane“ guruem. Citace nikdy neříkají, že kvalifikací *výsledného* guru by mělo být něco méně než *mahá bhágaváta*. Normálně jen popisují proces.

Popsali jsme tento námět jen stručně, protože to je materiál, o kterém by mohla být napsaná celá další studie; a hlavně se toto téma přímo netýká otázky, o které je tato kniha - totiž co Šríla Prabhupád ve skutečnosti nařídil. Protože, pokud *dikša* guru musí být *mahá bhágavata*, automaticky to neznamená, že musíme mít *ritvik* systém, nebo že Šríla Prabhupád takový systém zavedl. Nebo obráceně - dokonce i kdyby kvalifikace *dikša* guru byla jednoduchá, tak to neznamená, že Šríla Prabhupád neustanovil *ritvik* systém. My jednoduše potřebujeme ověřit co Šríla Prabhupád **udělal** a následovat to; né co Šríla Prabhupád *měl* nebo *mohl* udělat. Tato kniha pojednává výlučně o skutečném závěrečném pokynu Šríly Prabhupády.

30. „Šríla Prabhupád ustanovil GBC jako hlavu společnosti, aby vše organizovalo a to je cesta, kterou by mělo pokračovat řízení zaslěcování.“

- Šríla Prabhupád nikdy neautorizoval GBC, aby měnilo jakýkoli ze systémů řízení, který on osobně zavedl:

„Rozhodnutí: GBC (řídící komisi) ustanovil Jeho božská milost A.Č. Bhaktivédanta Swami Prabhupád, aby Ho reprezentovalo v nesení zodpovědnosti za řízení Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny, ve které je on zakladatelem - *Áčáryou* a nejvyšší autoritou. GBC přijímá jako svůj život a duši Jeho božské pokyny a uznává, že je zcela závislé na Jeho milosti ve všech ohledech. GBC nemá žádnou jinou funkci nebo účel, než vykonávat instrukce tak laskavě dané Jeho božskou milostí a uchovávat a šířit Jeho učení po celém světě v jejich čisté formě.“ (definice GBC, rozhodnutí 1, GBC minuty 1975)

„Systém managementu bude pokračovat tak, jak je nyní a není

žádná potřeba jej jakkoliv měnit.“

(Deklarace poslední vůle Šríly Prabhupády, 4. červen 1977)

- *Ritvik* systém byl jím vybraný způsob, jak řídit zasvěcování v ISKCON-u. A prací GBC je zabezpečit, aby fungoval hladce, ne jej rozpustit a začít s jejich vlastním systémem a postupem času vyvinout jejich vlastní filozofii podporující jejich systém:

„Standardy, které jsem vám již dal, se nyní snažte udržovat pro vždy podle standardního procesu. Nezkoušejte zavádět novoty cokoli vytvářet nebo cokoli vyrábět, to by vše zničilo.“

(Šríla Prabhupád dopis pro Bali Mardana a Pušta Kršnu, 18/9/72)

„Nyní jsem zplnomocnil GBC udržováním standardů naší Kršny si Vědomé společnosti, tak udržujte toto GBC velmi ostražitě. Již jsem vám dal úplné pokyny v mých knihách.“

(Šríla Prabhupád dopis pro Satsvarúpa, 13/9/70)

„Původně jsem jmenoval 12 členů GBC a dal jsem jim 12 zón pro jejich administrativu a management, ale jednoduše na základě dohody jste vše změnili, tak co to je, nevím.“

(Šríla Prabhupád dopis pro Rūpanūgu, 4/4/72)

„Co se stane, když zde já už nebudu, bude vše zkaženo prostřednictvím GBC?“

(Šríla Prabhupád dopis pro Hansadūtu, 11/4/72)

GBC komise by měla jednat výhradně v rámci parametrů ustanovených Šrílou Prabhupádou. Je pro nás bolestné vidět, jak orgán zastupující Šrílu Prabhupádu jakýmkoliv způsobem dělá kompromisy, protože bylo jeho touhou, aby všichni spolupracovali pod tímto vedením.

Tož pojďme všichni spolupracovat pod vedením posledního pokynu Šríly Prabhupády.

Závěr

Doufáme, že čtenář získal nyní hlubší ocenění důležitosti posledního pokynu Šríly Prabhupády v souvislosti s budoucností zasvěcování v ISKCON-u. Omlouváme se, pokud se nějaká část naší prezentace kohokoliv dotkla; nebylo to naším záměrem, tak nám prosím promiňte naše nedostatky.

Na začátku této studie jsme zdůraznili naše přesvědčení, že pokud se staly nějaké chyby, nebyly úmyslné a neměla by proto být pocíťována potřeba honu na čarodějnice nebo zbytečného utrácení energie při obviňování kohokoliv. Skutečnost je taková, že když áčára odejde, automaticky se vyskytne nějaký zmatek. Když uvážíme, že Hnutí je určeno pro pokračování po nejméně dalších 9,500 let, devatenáct let zmatku je opravdu velmi málo. Nyní je načase se zamyslet co se stalo špatně, poučit se z našich chyb a potom odložit minulost stranou a pracovat společně při budování lepšího ISKCON-u.

Může být považováno za nezbytné opatrně znovu-zavést *ritvik* systém jemně, možná postupně - po etapách. Možná, že může dokonce běžet souběžně s M.A.S.S. po krátkou, předem - specifikovanou dobu, za účelem nevytvořit nepatřičné napětí a zmatek. Takové body bude třeba pečlivě zvážit a diskutovat. Pokud je náš cíl znovu ustanovit poslední pokyn Šríly Prabhupády, pak by se v rámci toho mělo jemně jednat s city všech zúčastněných. Musíme jednat s oddanými s péčí a uvážlivě, přičemž je třeba jim dát čas se s tím vyrovnat. Jestliže bude moci být představen rozsáhlý program, ve kterém budou systematicky prezentovány instrukce a učení Šríly Prabhupády, jsme si jisti, že se celá věc může změnit docela rychle a s minimem zmatku a zášťe.

Jakmile bude odsouhlaseno, že *ritvik* systém je cesta vpřed, budeme potřebovat chladicí periodu, aby se nepřátelství, které vyvstalo na obou stranách sporné otázky, mohlo rozptýlit. Měla by být organizována setkání, kde by se obě strany mohly sejít a sprátelit se. Nyní je však pro toto bohužel značná nezralost situace, jak ze strany zastánců *ritviku*, tak ze strany kohokoliv jiného. Jisté je, že nevěříme, že kdybychom byli na místě starších žáků v době odchodu Šríly Prabhupády, jednali bychom určitě nějak jinak nebo nějak lépe. Pravděpodobněji bychom udělali záležitosti ještě horší.

Podle naší zkušenosti mnoho oddaných v ISKCON-u, včetně těch starších, nemělo možnost opravdu blíže zkoumat otázku *ritviku* podrobně. Bohužel forma většiny *ritvik* - literatury je dostatečná k tomu, aby vytvořila na věc špatný náhled, obsahuje osobní útoky a velmi málo filozofie. Nejlepším řešením, podle toho co můžeme vidět je, aby tuto záležitost vyřešilo GBC, což bude dobré i pro ně samotné. Pokud získají GBC správné informace, jsme si jisti, že vše bude upraveno správně a včas. Což by jistě bylo více žádoucí než být stále pod

tlakem skupiny oddaných, kteří chtějí změnu, jsou rozladěni a zahořklí. A z nichž někteří možná mají své vlastní programy, které také nejsou zcela ve shodě s posledním pokynem Šríly Prabhupády.

Samozřejmě si uvědomujeme, že také podléháme čtyřem nedokonalostem, a tak všele vítáme jakékoli komentáře nebo kritiku. Naši hlavní nadějí při psaní této brožury je to, že může inspirovat diskusi, která bude nějak směřovat k řešení jednoho z nejzdlouhavějšího a obtížného sporu ISKCON-u, kterému čelí od odchodu Jeho božské milosti. Prosím, promiňte naše přestupky. Všechna sláva Šrílovi Prabhupádovi.

Pouze Šríla Prabhupád nás může spojit.

Kdo je to *ritvik*?

Ritvici jsou často definováni jedním z těchto dvou nesprávných způsobů:

- 1) Jako bezvýznamní kněží, pouzí funkcionáři, kteří jednoduše rozdávají duchovní jména jako roboti.
- 2) Jako začínající *dikša* guruové, kteří jsou ve funkci *ritviků* jen do té doby, než se plně kvalifikují a v tom okamžiku začínají zasvěcovat již sami za sebe.

Nyní budeme srovnávat tyto definice s rolí *ritvika*, jak byla dána Šrílou Prabhupádu.

Podívejme se nejprve na **definici 1**). Post *ritvika* je velmi zodpovědná pozice. To by mělo být zřejmé z toho důvodu, jelikož Šríla Prabhupád výslovně vybral 11 oddaných, kteří se již osvědčili v přijetí zodpovědnosti vedoucích v jeho misi. On jednoduše netahal jména z klobouku. Takže, ačkoli z větší části byla jejich funkce rutinní, oni by také měli být první, kdo si všimne úchylek z přísných standardů nutných pro zasvěcení. Podobně jako práce policisty je většinou rutina, protože většina občanů dodržuje zákony, avšak on bude často první osoba, která bude vědět, že byl spáchán nějaký přečin. Šríla Prabhupád často vyjádřil touhu, aby zasvěcení proběhlo pouze pokud student prokázal po dobu nejméně šesti měsíců, že může provádět 16 kol denně, následovat čtyři regulativní principy, číst jeho knihy atd. Pokud by tedy chrámový prezident poslal doporučení *ritvikovi* pro studenty, kteří selhali v jedné z těchto základních oblastí, *ritvik* by měl moc odmítnout zasvěcení. Tímto způsobem by *ritvik* zajistil, aby standardy uvnitř ISKCON-u zůstaly stejné jako v den, kdy Šríla Prabhupád opustil planetu.

Jistě i samotný *ritvik* by musel vše následovat striktně a z toho důvodu by byl kvalifikovaným *šikša* guruem. Zda by *ritvik* měl mít *šikša* neboli instrující vztah s osobami které byly jeho prostřednictvím zasvěcení, je jiná otázka. On ho mít může nebo nemusí. Pro oddaného, který přijme tuto pozici, je jeho *ritvik* portfolio oddělené a odlišné od jeho *šikša* guru portfolio, ačkoliv tyto dvě oblasti se mohou někdy překrývat. Když byl Šríla Prabhupád přítomen, nově zasvěcovaný se nutně dokonce ani nemusel setkat s *ritvikem* jednajícím v jeho zóně. Velmi často byl zasvěcovací obřad uskutečněn chrámovým prezidentem a zasvěčující jméno přišlo poštou od *ritvika*, který byl nově zasvěcovanému určen. Zároveň však můžeme vidět, že neexistuje žádný důvod, proč by se *ritvik* neměl setkat s nově zasvěcovaným nebo proč by dokonce nemohl vykonávat obřad, jestliže je takové uspořádání vhodné pro místní chrámovou úroveň.

Nyní budeme zkoumat **definici 2**). Jak bylo již několikrát uvedeno, aby mohl někdo přijímat žáky, musí být plně autorizovaným *mahá bhágvatou*. Předtím, než Šríla Prabhupád odešel, zavedl systém, díky kterému je ilegální pro

kohokoliv jiného než pro něj samotného, aby v ISKCON-u zasvěcoval. Tudiž zde není žádná autorizace pro kohokoliv, kdykoliv v budoucnosti ISKCON-u, zasvěcovat sám pro sebe, nezávisle na Šrílovi Prabhupádovi. Takže dokonce i kdyby *ritvik*, nebo i někdo jiný, dosáhl úrovně *mahá bhágavata*, přesto by musel následovat *ritvik* systém, jestliže by chtěl zůstat v ISKCON-u. 9.června 1977 jsme dostali nějaký pokyn a ten neříká nic o tom, že by se *ritvici* někdy měli stát *dikša* guruy.

Co dělají a jak jsou vybráni:

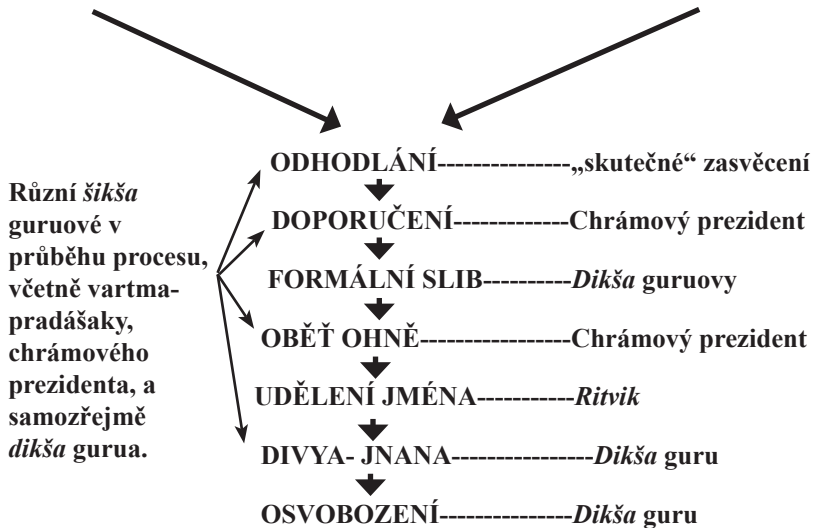
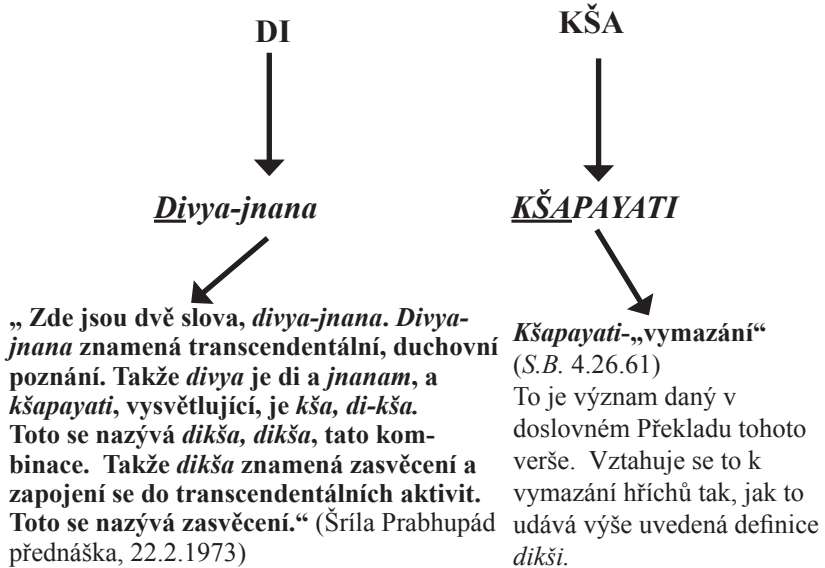
- a) *Ritvik* přijímá žáka, tím způsobem, že udílí nově zasvěcovaným duchovní jméno, odříkává Haré Kršna mahámantru na růženci a při druhém zasvěcení dává *gayátri mantru* – vše v zastoupení Šríly Prabhupády (prosím, podívejte se na dopis z 9.července v přílohách). Toto je metoda vybraná Šrílou Prabhupádou, prostřednictvím které zodpovědní oddaní dohlíží na zasvěcovací postupy a standardy v ISKCON-u. *Ritvik* zkoumá všechna doporučení zasláná chrámovými prezidenty, aby zabezpečil u budoucích žáků potřebný standard oddané praxe.
- b) *Ritvik* je kněz a tak musí být kvalifikovaným *bráhmanou*. Při vybírání *ritviků*, Šríla Prabhupád nejdříve navrhl ‘starší *sanjásíny*’, ale vybral také osoby, které nebyly *sanjásíny* (prosím, podívejte se na konverzaci ze 7.července v dodatcích). Vybraní *ritvici* byli starší zodpovědní lidé, kteří měli zajistit, aby proces zasvěcování pokračoval hladce po celém světě.
- c) Budoucí *ritviky* může vybrat GBC. A způsob, jakým by byli *ritvici* vybráni, kárání nebo vyřazení, by byl prakticky identický se způsobem, jakým nyní GBC v ISKCON-u organizuje *dikša* guruy. Toto je definitivně v rámci kompetencí, které udělil Šríla Prabhupád GBC, podobně jako byli autorizováni vybírat, recenzovat a kontrolovat mnoho starších kádrů společnosti tj. *Sannyásíny*, správní rady, zonální tajemníky atd. To, že by GBC mohlo přidat více *ritviků*, bylo také přiznáno Tamálem Kršnou Gosvámím v “doznání z Topanga kařonu“ v roce 1980. (prosím podívejte se na přílohy)

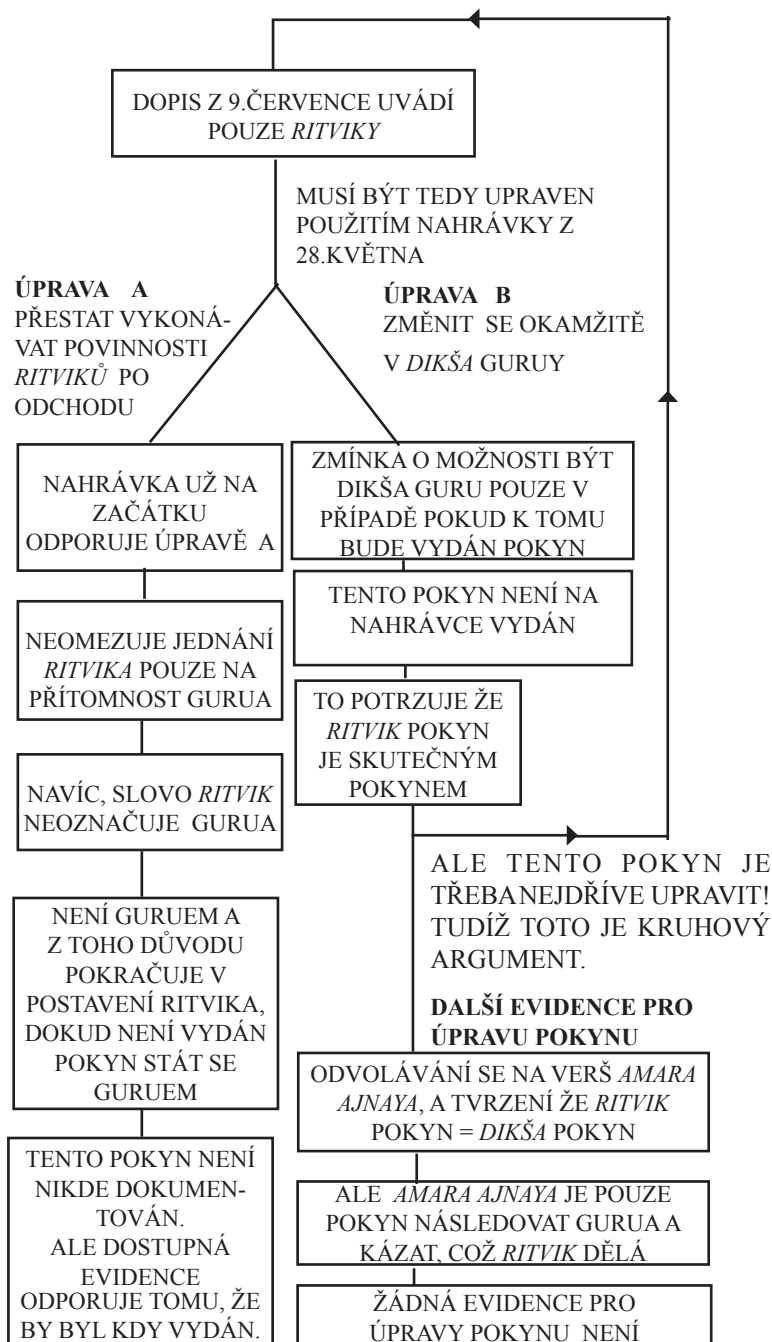
Takže, když to shrneme, systém by pracoval přesně tak, jak fungoval když byl ještě Šríla Prabhupád na planetě. Nálada, postavení a vztahy mezi různými zúčastněnými stranami atd. budou pokračovat nezměněny stejným způsobem, jak tomu bylo pro krátkou čtyři měsíční dobu v roce 1977. Jak Šríla Prabhupád důrazně uvedl ve druhém odstavci jeho Poslední vůle:

„Systém managementu bude pokračovat tak, jak funguje nyní a není zde žádná potřeba jakékoliv změny.“

Dikša

„*Dikša* je proces, prostřednictvím kterého je člověk schopen probudit své transcendentální poznání a zvítězit nad všemi reakcemi pocházejícími z hříšného jednání. Osoba, která je expertem v učení zjevených písem zná tento proces jako *dikša*.“ (C.C. Madhya, 15 : 108)

Musí být guru fyzicky přítomen?

„Fyzická přítomnost je nehmotná. Přítomnost transcendentálního zvuku získaného od duchovního mistra by měla být naším vodítkem v životě. To učiní náš duchovní život úspěšný. Jestliže vnímáš velmi silně mou nepřítomnost pak si postav můj obrázek na místo, kde sedávám a to bude pro tebe zdrojem inspirace.“

(Dopis ŠP Brahmanandovi a ostatním studentům, 19/1/67)

„Vždy si připomínej, že jsem vždy s tebou, a že když ty myslíš na mě, tak já také myslím na tebe. Ačkoliv fyzicky nejsme spolu, tak nejsme odděleni duchovně. Takže my bychom se měli vždy zabývat pouze tímto duchovním spojením.“

(Dopis ŠP Gaurasundarovi, 13/11/69)

„My bychom se měli sdružovat na základě vibrace, a ne na základě fyzické přítomnosti. To je skutečné sdružování se.“

(Přednáška ŠP, ŠB, 18/08/18)

„Jsou dvě koncepce, fyzická a vibrační. Fyzická koncepce je dočasná, zatímco vibrační je věčná.[...] Když cítíme odloučení od Kršny nebo od duchovního mistra, měli bychom se vždy snažit vzpomínat na jejich slova nebo pokyny a nebudeme již více cítit žádné odloučení. Taková společnost s Kršnou nebo duchovním mistrem by měla být pomocí vibrace ne pomocí fyzické přítomnosti. To je skutečné sdružování.“

(Povyšení do Kršna vědomí, kapitola 4)

„Ačkoliv vzhledem k hmotné vizi Jeho Božská Milost Šríla Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura Prabhupáda odešel z tohoto hmotného světa posledního dne v prosinci 1936, já stále uvažuji tak, že Jeho Božská Milost je se mnou stále přítomen v podobě *vani*, jeho slov. Jsou dva druhy sdružování - pomocí *vani* nebo pomocí *vapuh*. *Vani* znamená slova a *vapuh* znamená fyzická přítomnost. Fyzická přítomnost je někdy projevená a někdy ne, ale *Vani* existuje věčně. Proto my musíme přijmout výhodu *Vani*, ne fyzické přítomnosti.“

(Č.č., Antya, Závěrečná slova)

„Proto bychom měli vzít prospěch z *vani*, ne z fyzické přítomnosti.“

(Dopis ŠP Suci Devi Dasi, 4/11/75)

„Já tě budu dál osobně vést, fyzicky přítomný nebo nepřítomný, tak jako já dostávám vedení od mého Guru Maharaji.“

(ŠP konverzace, Vrindavan, 14/7/77)

„Někdy je nedorozumění, že když se někdo bude sdružovat s osobami zaměstnanými v oddané službě, tak nebude schopen vyřešit ekonomické problémy. Abych odpověděl na tento argument, mohu říci, že je doporučeno sdružovat se s osvobozenými osobami né přímo, fyzicky, ale skrze filozofii a logiku a současně vyřešit problémy svého života.“

(Š.B. 3:31:48)

„Jsem vždy s tebou. Nikdy by Nikdy by jsi neměl uvažovat tak, že jsem fyzicky nepřítomen.“

(Dopis ŠP Jayánandovi, 16/9/67)

Paramánanda: „My vždy pocítujeme Vaši přítomnost velice silně, Šrílo Prabhupado, jednoduše díky Vašemu učení a Vaším pokynům. Vždy rozjímáme nad vašimi pokyny.“

Šríla Prabhupád: „Děkuji Vám. To je skutečná přítomnost. Fyzická přítomnost není důležitá.“

(konverzace ŠP, Vrndavana, 6/10/77)

„Píšeš, že máš touhu se se mnou zase sdružovat, ale proč zapomínáš, že jsi ve skutečnosti vždy se mnou? Když pomáháš mé misi, tak na tebe vždy myslím a ty vždy myslíš na mne. To je skutečné sdružování. Tak jako já vždy myslím na svého duchovního mistra, a protože se mu snažím sloužit nejlépe jak umím, tak i přesto že není fyzicky přítomen, jsem si jist, že mi pomáhá prostřednictvím svých duchovních požehnání. Takže jsou dva druhy společnosti: fyzická a duchovní. Fyzická společnost není tak důležitá jako společnost duchovní.“

(Dopis ŠP Govinda Dasi, 18/8/69)

„Co se týká mých požehnání, tak ty nevyžadují moji fyzickou přítomnost. Jestliže zpíváš Haré Kršna a následuješ mé instrukce, čteš knihy, přijímáš pouze Kršna *prasádam* atd., potom tady není žádný důvod, abys nezískal požehnání Pána Čaitanyi, jehož misi se já pokorně snažím postrkovat kupředu.“

(Dopis ŠP Bala Kršnovi, 30/6/74)

„Kdokoliv, kdo má neochvějnou víru v Pána a v duchovního mistra, může porozumět zjeveným písmům’. Pokračuj tedy se stejným postojem jako dosud a určitě budeš úspěšný v duchovním pokroku. Jsem si jistý, že i když nejsem před tebou fyzicky přítomen, tak stále budeš schopen provádět všechny své povinnosti ve věcech Kršna vědomí, jestliže následuješ výše uvedené principy.“

(Dopis ŠP Subalovi, 29/9/67)

„A tak i když fyzické tělo není přítomno, vibrace by měla být přijata jako přítomnost duchovního mistra, vibrace. To, co jsme slyšeli od duchovního mistra, tak to je živoucí.“

(ŠP přednáška, 13/01/69, Los Angeles)

Oddaný: „...někdy je duchovní mistr velmi daleko. Může být v Los Angeles. Někdo kdo přijde do chrámu v Hamburku, si může myslet, ‘jak potěším duchovního mistra?’“

Šríla Prabhupád: „Pouze následuj jeho příkazy, duchovní mistr je spolu s tebou prostřednictvím svých slov. Tak jako můj duchovní mistr není fyzicky přítomen, ale já se s ním sdružuji prostřednictvím jeho slov.“

(ŠP přednáška, 18/08/71)

„Vždy když pracuji, tak můj Guru Maharaja je zde, Bhaktisiddhanta Sarasvati. Fyzicky nemusí být přítomen, ale v každé mé činnosti se nachází.“

(konverzace ŠP, Vrindávan, 2/5/77)

„Takže to se nazývá prakata, fyzická přítomnost. A dále je zde aprakata, fyzická nepřítomnost. Ale to neznamená, že Kršna je mrtvý nebo, že Bůh je mrtvý. To neznamená, prakata nebo aprakata, fyzická přítomnost nebo nepřítomnost, na tom nezáleží.“

(ŠP přednáška 11/12/73, Los Angeles)

„Takže v duchovním životě není otázka odloučení, dokonce i po fyzické stránce můžeme stát od sebe na vzdálených místech.“

(Dopis ŠP Šyama Dasi, 30/08/68)

„Šel jsem do vaší země za účelem rozšiřování Kršna vědomí a vy mě pomáháte v mé misi, takže i když nejsem fyzicky přítomný, tak duchovně jsem vždy s vámi.“

(Dopis ŠP Nandarani, Kršna Devi a Subalovi, 3/10/67)

„Ve skutečnosti nejsme odděleni. Jsou dva druhy - *Vani* a *Vapuh* - *Vapu* je fyzická přítomnost a *Vani* je přítomnost pomocí vibrace, ale oba tyto druhy jsou ve skutečnosti stejné.“

(Dopis ŠP Hamsaduttovi, 22/6/70)

„Takže při fyzické nepřítomnosti duchovního mistra, je *vaniseva* více důležitá. Můj duchovní mistr Sarasvati Goswami, se může zdát fyzicky nepřítomný, ale přesto jelikož se snažím sloužit jeho pokynům, nikdy se od něj necítím odloučen.“

(Dopis ŠP Karandharovi, 22/8/70)

„Já také necítím odloučení od mého duchovního mistra. Když jsem zaměstnán ve službě jemu, jeho obrázek mi dává dostatečnou duchovní sílu. Sloužit slovům duchovního mistra je více důležité, než mu sloužit fyzicky.“

(Dopis ŠP Šyamasundarovi, 19/7/70)

Následovat instrukce, ne tělo

„Co se týká mého osobního sdružování s mým duchovním mistrem, tak jsem ho viděl pouze 4krát nebo 5krát, ale nikdy jsem ve skutečnosti neopustil jeho společnost ani na okamžik. A to proto, jelikož následuji jeho pokyny. Proto nikdy necítím odloučení. Tady v Indii jsou někteří mí duchovní bratři, kteří měli neustálou společnost s Guru Maharajou, ale zanedbali jeho pokyny. To se podobá štěnici, která sedí na klíně krále. Ona může být velice pyšná na svou pozici, ale jediné v čem může uspět, je kousnout krále. Osobní společnost není tak důležitá jako sdružování se skrze službu.“

(Dopis ŠP Satyadhanovi, 20/2/72)

„Takže duchovní zjevení či zmizení, v tom není žádný rozdíl ... z duchovního hlediska žádný takový rozdíl neexistuje. Takže i přesto, že je dnes den odchodu Om Višnupada Šri Šrimad Bhaktisiddhanta Sarasvatiiho Thakura, není důvod k žádnému nářku, přestože cítíme odloučení.“

(přednáška ŠP, Los Angeles 13/12/73)

„Takže můj Guru Maharaja s tebou bude velmi, velmi spokojen ... to není tak, že on je mrtvý a zmizel. To není duchovní pochopení ... on vidí. Já nikdy necítím, že jsem sám.“

(ŠP přednáška, 2/03/75)

„*Vani* je více důležité než *vapuh*.“

(Dopis ŠP Tušta Kršna Dasovi, 14/12/72)

„Ano jsem potěšen, že tvému centru se vede tak dobře a všichni oddaní teď oceňují přítomnost duchovního mistra v podobě následování jeho pokynů i přesto, že již není osobně přítomen. To je správný duch.“

(Dopis ŠP Karandharovi, 13/9/70)

„Duchovní mistr může svými slovy proniknout do srdce trpící osoby a vložit tam transcendentální poznání, jež samotné uhasí oheň hmotné existence.“

(Š.B. 1.7.22, význam)

„Jsou zde dvě slova, *vani* a *vapuh*. *Vani* znamená pokyny a *vapuh* znamená fyzické tělo. *Vapuh* jednou pomine. Toto hmotné tělo jednou pomine, taková je jeho povaha. Ale jestli se budeme držet *vani*, neboli slov duchovního mistra, tak zůstaneme velmi pevní...nebudete tím dotčeni, ve spojení se slovy a pokyny duchovního mistra budete vždy svěží. To je duchovní pochopení.“

(ŠP přednáška, 2/03/75)

„Takže my více zdůrazňujeme zvukovou vibraci, ať již Kršny nebo duchovního mistra. Nikdy si nemyslete, že jsem od vás odloučen, přítomnost pomoci poselství (neboli nasloucháním) je skutečný dotek.“

(Dopis ŠP studentům, 2/8/67)

„Přijímání duchovního poznání není nikdy pod kontrolou jakýchkoliv hmotných podmínek.“

(Š.B. 7.7.1, význam)

„Síla transcendentálního zvuku se nikdy nesnižuje, přestože zdroj je zdánlivě nepřítomen.“

(Š.B. 2.9.8, význam)

„Žák a duchovní mistr nejsou nikdy odděleni, duchovní mistr vždy udržuje společnost se svým žákem, pokud žák striktně následuje pokyny duchovního mistra. To se nazývá sdružování se s *Vani*. Fyzická přítomnost se nazývá *Vapuh*.. Tak dlouho dokud je duchovní mistr fyzicky přítomen, tak by se žák měl snažit sloužit jeho tělu. A ve chvíli, kdy už duchovní mistr není fyzicky přítomen, tak by měl žák sloužit instrukcím duchovního mistra.“

(Š.B. 4.28.47, význam)

„Jestliže není možnost sloužit duchovnímu mistrovi přímo, tak by mu měl oddaný sloužit tím, že si připomíná jeho pokyny. Není žádný rozdíl mezi pokyny duchovního mistra a duchovním mistrem samotným. V nepřítomnosti duchovního mistra by jeho pokyny měly být pýchou žáka.“

(Č.č. (1975 Ed), *Adi* 1.35)

„Žije navždy ve svých božských pokynech a jeho následovník žije s ním.“

(Š.B. [1962 Ed] Předmluva)

„Má špatné pochopení ten, kdo říká, že Vaišnava umírá, když ty znáš umění žít ve zvuku.“

(Bhaktivinoda Thakura, *Písně vaišnavských učárjů*, vydání z roku 1972)

„Ano, extáze odloučení od duchovního mistra je dokonce větší extáze, než setkání s ním.“

(Dopis ŠP Jadurani, 13/1/68)

„Kršna a jeho představitel jsou totožní. Tak jako Kršna může být přítomen zároveň na miliónech míst. Podobně duchovní mistr může být přítomen, kdekoliv žák chce. Duchovní mistr je princip, ne tělo. Podobně jako televize může být sledována na tisících místech prostřednictvím principu sledování televizního vysílání.“

(Dopis ŠP Malati, 28/5/68)

„Nejlepší je sloužit Kršnovi a duchovnímu mistrovi za pocitů odloučení, jelikož přímá služba může být někdy riskantní.“

(Dopis ŠP Madhusudanovi, 31/12/67)

Knihy jsou postačující

Oddaný: „Šrílo Prabhupádo, když nejsi osobně přítomen s námi, jak je možné získávat tvé pokyny? Například může vyvstat nějaká otázka...“

Šríla Prabhupád: „Ano otázky jsou zod...zodpovězeny zde v mých knihách.“

(ŠP, ranní procházka, Los Angeles, 13/5/73)

„Tak využij jakýkoliv čas, který máš ke studiu mých knih. Potom všechny tvé otázky budou zodpovězeny.“

(Dopis ŠP Upendrovi, 7/1/76)

„Pokud je to možné, tak jdi do chrámu a přijmi prospěch, který chrám nabízí. Chrám je místo, kde je příležitost přímo sloužit Nejvyššímu Pánu Šrí Krišnovi. Ve spojitosti s tím by jsi měl vždy číst mé knihy - každý den a tím všechny tvé otázky budou zodpovězeny a ty budeš mít pevný základ Krišna vědomí. Tímto způsobem dosáhneš dokonalosti života.“

(Dopis ŠP Hugo Salemonovi, 22/11/74)

„Každý z vás musí číst pravidelně naše knihy přinejmenším dvakrát denně ráno a večer a pak všechny otázky budou automaticky zodpovězeny.“

(Dopis ŠP Randhirovi, 24/01/70)

„V mých knihách je filozofie vědomí Kršny plně vysvětlena, takže jestli je něco čemu nerozumíš, pak je jen musíš číst znovu a znovu. Tím, že je budeš číst denně, se ti vyjeví duchovní poznání a tím se rozvine tvůj duchovní život.“

(Dopis ŠP Brahmarupa Dasovi, 22/11/74)

Šríla Prabhupád: „Dokonce jen pouhý moment sdružování se s čistým oddaným - veškerý úspěch!“

Revatinandana: „Vztahuje se to také na čtení knih čistého oddaného?“

Šríla Prabhupád: „Ano.“

Revatinandana: „Dokonce i jen malá společnost s vašimi knihami bude mít ten stejný efekt?“

Šríla Prabhupád: „Efekt. To samozřejmě vyžaduje obě věci. Daná osoba musí být velmi dychtivá ho získat.“

(ŠP konverzace, 13/12/70)

Paramahansa: „Má otázka je, čistý oddaný, když komentuje Bhagavad Gitu, tak i když jej někdo nevidí fyzicky, ale pouze přijde do styku s jeho komentáři a výklady, tak je to to samé?“

Šrīla Prabhupád: „Ano, můžeš se sdružovat s Kršnou čtením *Bhagavad-Gity*. A tyto svaté osoby, daly své výklady a komentáře. Takže kde je problém?“

(ŠP Ranní procházka, Paříž 11/6/74)

„Není nic nového co bych měl ještě říci. Cokoliv jsem měl říci, jsem již řekl ve svých knihách. Nyní se musíš snažit pochopit to a pokračovat ve svém úsilí. Ať jsem přítomen nebo ne, na tom nezáleží.“

(ŠP, konverzace, 17/5/77, Vrindávan)

„I když já odejdu, tak zde není žádný důvod k nářku. Já budu vždy s vámi prostřednictvím svých knih a pokynů. Vždy zůstanu s vámi tímto způsobem.“

(Zpět k Bohu 13:1-2, prosinec 1977)

Šrīla Prabhupád je náš věčný duchovní mistr

Reportér: „Co se stane s Hnutím ve Spojených státech, až zemřete?“

Šrīla Prabhupád: „Já nikdy nezemřu!“

Oddaní: *Jaya! Haribol! (smích)*

Šrīla Prabhupád: „Já budu žít navždy ve svých knihách a vy to budete moci využít.“

(ŠP Interview, Berkeley, 17/7/75)

Indická lady: „... je to tak, že duchovní mistr vede žáka i po smrti?“

Šrīla Prabhupád: „Ano, ano. Právě tak jako Kršna nás vede, tak podobně nás také duchovní mistr může takto vést.“

(ŠP přednáška, 3/09/71)

„Věčné pouto mezi žákem a duchovním mistrem začíná ode dne, kdy žák slyší svého duchovního mistra.“

(Dopis ŠP Jadurani, 4/9/72)

„Vliv čistého oddaného je takový, že když se s ním někdo sdružuje s trochou víry, tak dostane šanci naslouchat o Pánu z autoritativních písem jako jsou *Šrīmad-Bhágavatam* a *Bhagavad-Gita*. To je první stadium sdružování se s duchovním mistrem.“

(*Nektar oddanosti*, (1982 Ed.), str.146)

„Toto nejsou obyčejné knihy. Je to záznam zpěvu. Kdokoliv, kdo je čte, tak také naslouchá.“

(Dopis ŠP Rupanuga Dasovi, 19/10/74)

„Co se týká *paramparý*, tak se není čemu divit, že jsou tam velké mezery. [...] My musíme vyzvednout prominentního *áčáryu* a následovat jej.“

(Dopis ŠP Dayánandovi, 12/4/68)

Narayana: „Takže ti žáci, kteří nemají možnost Vás vidět nebo s Vámi mluvit...“

Šrīla Prabhupád: „Tak on hovořil, *vani* a *vapuh*. Dokonce, i když nevidíš jeho tělo, tak můžeš využít jeho slov, *vani*.“

Narayana: „Ale jak poznají, že Vás těší?“

Šrīla Prabhupád: „Jestliže skutečně následuješ slova tvého gurua, to znamená, že on je potěšen. A jestli ne, tak jak může být potěšen?“

Sudama: „Nejenom to, Vaše milost se šíří všude a jestliže my ji využijeme, jak jste nám jednou řekl, budeme cítit výsledek.“

Šrīla Prabhupád: „Ano.“

Jayadvaita: „A jestli máme víru ve slova Gurua, pak se tak stane automaticky.“

Šrīla Prabhupád: „Ano. Můj Guru Maharaja odešel 1936, a já jsem začal toto hnutí 1965, 30 let poté. Potom? Já získávám milost Gurua. To je *vani*. Dokonce i když Guru není fyzicky přítomen, jestli následujete *vani*, tak získáte pomoc.“

Sudama: „Takže tu není otázka nějakého odloučení tak dlouho pokud žák následuje instrukce gurua.“

Šrīla Prabhupád: „Ne. *Cakhu-dano-dilo-jei*. Co je pak dalšího.“

Sudama: „*Cakhu-dano-dilo-jei, janme janme prabhu sei.*“

Šrīla Prabhupád: „*Janme janme prabhu sei*. Takže kde je odloučení? Ten, kdo mi otevřel oči, tak ten je zrození za zrozením mým pánem.“

(ŠP ranní procházka, 21/7/75, San Francisko)

Madhudviša: „Existuje nějaký způsob pro křesťany, aby dělali pokrok bez pomoci duchovního mistra. Dosáhnout duchovního nebe skrze slova Ježíše a snahu ho následovat?“

Šrīla Prabhupád: „Nechápu.“

Tamála Kršna: „Může křesťan v této době, bez duchovního mistra, ale čtením Bible a následováním Ježíšových slov, dosáhnout ...“

Šrīla Prabhupád: „Když čteš Bibli, následuješ Duchovního učitele. Jak můžeš říci bez. Jestliže čteš Bibli, tak to znamená, že následuješ pokyny Pána Ježíše Krista. To znamená následuješ Duchovního Učitele. Takže kde je nějaká příležitost být bez Duchovního Učitele.“

Madhudviša: „Myslel jsem žijícího Duchovního učitele.“

Šríla Prabhupád: „Duchovní Učitel není otázka toho...Duchovní Učitel je věčný...takže tvá otázka o možnosti být bez Duchovního Učitele. Bez duchovního učitele nemůžeš být v žádném stádiu tvého života. Můžeš přijmout tohoto Duchovního Učitele nebo tamtoho Duchovního Učitele. To je jiná věc. Ale přijímáš ho. Jak říkáš, že “čtením Bible”, když čteš Bibli, tak to znamená, že následuješ Duchovního učitele reprezentovaného nějakým knězem nebo farářem v linii Pána Ježíše Krista.“

(ŠP Ranní procházka Seattle, 2/1/68)

„Ptal jsi se, jestli je pravda, že duchovní mistr zůstává ve vesmíru až do té doby, než jsou všichni jeho žáci přemístěni do duchovního nebe. Odpověď je ano, to je pravidlo.“

(dopis ŠP Jayapatakovi, 11/7/69)

Přílohy

Přílohy

Kopie skutečného dopisu

ISKCON

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS

Founder-Acharya : His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

July 9th, 1977

To All G.B.C., and Temple Presidents

Dear Maharajas and Prabhus,

Please accept my humble obeisances at your feet. Recently when all of the GBC members were with His Divine Grace in Vrindavana, Srila Prabhupad indicated that soon He would appoint some of His senior disciples to act as "rittik" - representative of the acarya, for the purpose of performing initiations, both first initiation and second initiation. His Divine Grace has so far given a list of eleven disciples who will act in that capacity:

His Holiness Kirtanananda Swami
 His Holiness Satsvarupa das Goswami
 His Holiness Jayapataka Swami
 His Holiness Tamal Krsna Goswami
 His Holiness Hridayananda Goswami
 His Holiness Bhavananda Goswami
 His Holiness Namsadutta Swami
 His Holiness Ramesvara Swami
 His Holiness Harikesa Swami
 His Grace Bhagavan das Adhikari
 His Grace Jayatirtha das Adhikari

In the past Temple Presidents have written to Srila Prabhupad recommending a particular devotee's initiation. Now that Srila Prabhupad has named these representatives, Temple Presidents may henceforward send recommendation for first and second initiation to whichever of these eleven representatives are nearest their temple. After considering the recommendation, these representatives may accept the devotee as an initiated disciple of Srila Prabhupad by giving a spiritual name, or in the case of second initiation, by chanting on the Gayatri thread, just as Srila Prabhupad has done. The newly initiated devotees are disciples of His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupad, the above eleven senior devotees acting as His representative. After the Temple President receives a letter from these representatives giving the spiritual name or the thread, he can perform the fire yajna in the temple as was being done before. The name of a newly initiated disciple should be sent by the representative who has accepted him or her to Srila Prabhupad, to be included in His Divine Grace's "Initiated Disciples" book.

hoping this finds you all well.

Your servant,

Tamal Krsna Goswami
 Secretary to Srila Prabhupad

Skutečné znění dopisu

ISKCON

MEZINÁRODNÍ SPOLEČNOST PRO VĚDOMÍ KRŠNY

Zakladatel – Ačárja : Jeho Božská Milost A.C.Bhaktivedanta Swami Prabhupád

9.července 1977

Všem G.B.C., a chrámovým presidentům

Draží Maharádžové a Prabhus,

Prosím, přijměte mé pokorné poklony u vašich nohou. Právě nyní, když všichni členové GBC jsou s Jeho Božskou Milostí ve Vrindávanu, Šríla Prabhupád určil, že právě nyní On by chtěl určit některé z jeho starších žáků k tomu, aby jednali jako „rittik“ – reprezentanté áčárji, za účelem provádění obou zasvěcení, prvního zasvěcení a druhého zasvěcení. Jeho Božská Milost ustanovil seznam jedenácti žáků, kteří budou jednat s tímto oprávněním.:

Jeho Svátost Kirtanananda Swami
 Jeho Svátost Satsvarúpa dás Gosvami
 Jeho Svátost Jayapataka Swami
 Jeho Svátost Tamál Kršna Gosvami
 Jeho Svátost Hrdayananda Gosvami
 Jeho Svátost Bhavananda Gosvami
 Jeho Svátost Hamsadutta Swami
 Jeho Svátost Ramešvara Swami
 Jeho Svátost Harikeša Swami
 Jeho Milost Bhagaván dás Adhikári
 Jeho Milost Jayatirtha dás Adhikári

V minulosti chrámoví vedoucí psali Šrílovi Prabhupádovi zasvěcovací doporučení pro jednotlivé oddané. Nyní, když Šríla Prabhupád jmenoval tyto reprezentanty, chrámoví vedoucí mohou nadále posílat doporučení pro první a druhé zasvěcení kterémukoliv z těchto jedenácti reprezentantů, který je nejbliže jejich chrámu. Po zvážení tohoto doporučení, tito reprezentanti mohou přijmout oddaného jako zasvěceného žáka Šríly Prabhupády udělením duchovního jména nebo v případě druhého zasvěcení, zpíváním na Gayátrí šňůře tak, jak to dělal Šríla Prabhupád. Nově zasvěcení oddaní jsou žáci Jeho Božské Milosti A.C.Bhaktivedanta Svamiho Prabhupády. Těchto výše uvedených jedenáct starších oddaných jedná jako Jeho reprezentanté. Poté, co chrámoví vedoucí obdrží dopis od těchto reprezentantů udělující duchovní jméno nebo šňůru, on může provést ohňovou obět v chrámu tak, jak to bylo děláno dříve. Jméno nově zasvěceného žáka by měl poslat reprezentant, který ho nebo jí přijal pro Šrílu Prabhupádu, aby bylo uvedeno v knize „Zasvěcených žáků“ – Jeho Božské milosti.

Doufám, že jste všichni v pořádku

Váš služebník

*(zde je podpis TKG pod originálním dokumentem)***Tamál Kršna Gosvami**

Sekretář Šríly Prabhupády

Odsouhlaseno

/Podpis Šríly Prabhupády pod originálním dokumentem/

Kopie skutečného dopisu

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS
 P.O. Box 16, 1600 West 4th Ave., Lakewood, Colorado 80401

July 10th, 1977

My dear Kamaadatta Maharaja,

Please accept my humble obeisances at your feet. Srila Prabhupada has received your letters dated July 4th and July 9th, 1977 respectively, and has instructed me to reply them.

Srila Prabhupada was very pleased to hear how you have organized everything in Ceylon, and that so many people are now taking interest. Manifestly is proof of the effectiveness of your preaching. His Divine Grace said, "You are a suitable person and you can give initiation to those who are ready for it. I have personal eye among eleven men as 'initiate' or representative of the society, to give initiation, both first and second initiation, on a regular basis. A newsletter is being sent to all these representatives and I will be this month visiting the above representative initiated by His Divine Grace. Now who are initiated are the disciples of Srila Prabhupada, and anyone who you give first and initiation in this way, you must send their names to be included in Srila Prabhupada's 'initiated' newsletter. In this way the whole world is being initiated. Their names will be included along with the names of representatives who will give a personal eye of initiation to the society just as Srila Prabhupada has done." (1977)

Srila Prabhupada smiled very broadly when he heard of the wonderful progress expanded by the local people in your island province. But he says that you have introduced a full fasting program on Sunday, he said, "This is a good idea, so teach others how how to cook just as a fasting day."

Regarding the printing going slowly, His Divine Grace advised, "Leave him to sleep. It doesn't matter slowly. I initiated him and he started about the Simhasana translation which you mentioned. He said that "An uninitiated man knows Sanskrit" was translated into Sinhalese and was untranslatable in his book or books. We will try to get it to you as soon as possible. Do not know if Gopal Krishna has any Hindi manuscript, but if he does, we'll get him in about two days. I will tell him to send it to you. You may also write him directly. *Prabhupada says it may be possible to get a new translation. It is only 1 page.*

Srila Prabhupada was very glad to hear that you would try to bring some telephone devices to Mayagala and said, "Oh, that is very good. Let me know whether the very good Brahmacharis' disciples reading and writing, but not busy on work, regarding the exact position of the temple, and to the opinion of some people. Srila Prabhupada advised that from Hari Govind you may hear, he said, "You could have the fifth of whatever that name means in India. Regarding devotees you should use the name Govind or Govinda. Srila Prabhupada said, 'After a few days I will be better.'"

Your servant,

(Handwritten signature of Tural Aruna Chaudhary)

Tural Aruna Chaudhary
 Secretary to Srila Prabhupada

P.O. Holiness Kamaadatta, Room 1
 c/o 15/001 Colombo

1/17

Skutečné znění dopisu

ISKCON

MEZINÁRODNÍ SPOLEČNOST PRO VĚDOMÍ KRŠNY

Zakladatel-Áčarya: Jeho Božská Milost A.Č. Bhaktivédanta Swami Prabhupád

10. července 1977

Můj drahý Hamsadutto Maharajo,

Prosím, přijmi mé uctivé poklony. Šríla Prabhupád obdržel tvé dopisy z 4. a 5. července, 1977 a instruoval mě, jak mám na ně odpovědět.

Šríla Prabhupád byl velmi potěšen tím, jak všechno organizuješ na Ceylonu a to, že tak mnoho osob se nyní zajímá, je důkazem účinnosti tvého kázání. Jeho Božská Milost řekl, "Jsi vhodná osoba a můžeš dávat zasvěcení těm, kteří jsou pro to připraveni. Vybral jsem tě mezi jedenácti "rittiviki" neboli reprezentanty áčárji, abys dával zasvěcení, jak první, tak druhé na můj účet." (Dopis, který obsahuje tento pokyn byl rozeslán všem chrámovým presidentům a GBC, zmiňuje všech jedenáct reprezentantů vybraných Jeho Božskou Milostí. Ti, kdo budou zasvěceni jsou žáky Šríly Prabhupády a kdokoliv, koho pokládáš za vhodného k zasvěcení a zasvětiš tímto způsobem, tak by jsi měl poslat jeho jméno, aby bylo zapsáno do "Knihy zasvěcených žáků" Šríly Prabhupády. Tímto způsobem budou chrámoví presidenti zasílat svá doporučení pro zasvěcení přímo nejbližšímu zástupci, který bude dávat duchovní jméno a recitovat na Gayátri šňůře právě tak, jak to dělal Šríla Prabhupád.)

Šríla Prabhupád se velmi radoval, když slyšel o úspěšném programu organizovaném místními, který navštívilo 2000 osob. Když slyšel, že jsi představil úplný nedělní program, pravil: "Jsi dobrý kuchař, tak jen uť ostatní vařit, tak jak jsem to učil já tebe."

Co se týká pomalejšího tisknutí, Jeho Božská Milost řekl: "Nevadí. Jen pokračuj. Nezáleží jestli pomalu." Informoval jsem se od Pradyumny Prabhua o překladu do sinhali, kterou jsi zmínil. A on řekl, že: "Zpívání Hare Kršna Mantry" bylo přeloženo do sinhali, a že tento překlad je nyní v Bombaji. Budeme se snažit získat jej tak rychle, jak to jen půjde. Nevím, jestli Gopal Krishna má manuskript v tamili, ale jestli ano, jakmile jej za deset dní uvidím, řeknu mu, aby ti jej poslal. Můžeš mu také napsat přímo. Pradyumna tvrdí, že bude rychlejší získat nový překlad, jelikož se jedná pouze o jednu stránku.

Šríla Prabhupád byl velmi potěšen, když se dozvěděl, že se snažíš přivést nějaké cejlské oddané do Mayapura a pravil, "Oh, to je velmi dobré!" Nevěděl jestli příběh o Bhaktisiddhantových žácích, kteří viděli muže, který jedl krysu, byl pravdivý či ne. Co se týká skutečné pozice Sri Lanky, tak to je jen názor některých osob. Šríla Prabhupád poradil, abychom toto téma více na veřejnosti neprobírali. Prabhupád také doporučil, aby jsi odebíral od Hari Šauriho ghí. Pravil, že můžeš mít jednu pětinu všeho, co Hari Šauri pošle do Indie. Co se týká používání jména Swami nebo Goswámí, Šríla Prabhupád řekl, "Drž se jednoho. Swami je lepší."

Tvůj služebník,
(podpis pod originálním dokumentem)

Tamál Kršna Goswámí
Sekretář Šríly Prabhupády

Jeho Svátost Hamsadutta Swami
c/o ISKCON Colombo

Kopie skutečného dopisu

ISKCON

INTERNATIONAL SOCIETY FOR KRISHNA CONSCIOUSNESS

Founder-Acharya : His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

July 11th, 1977

My dear Kirtanananda Maharaja,

Please accept my most humble obeisances at your feet. His Divine Grace Srila Prabhupada has just received the latest issue of Brijabasi Spirit, Vol. IV, No. 4, which brought Him great joy. As He looked at the cover showing Kaladri performing a fire ceremony, He said, "Just see his face how devotee he is, so expert in everything." When Srila Prabhupada opened the first page, His eyes fixed on the picture of Radha-Vrindavana Candira, and He said, "Vrindavana Bihari—so beautiful. There is no danger wherever Vrindavana Candira is." After enjoying the whole magazine thoroughly Srila Prabhupada said, "It is printed on their own press. It is very good progress." His Divine Grace very much appreciated the article "How I Was Deprogrammed" by the young devotee boy. Prabhupada was feeling great sympathy when he heard his story and said, "If one man is turned like this boy then this movement is successful. There is good prospect, good hope. You all combine together and push this movement on and on. Now I am assured that it will go on." While going through the magazine, Srila Prabhupada also saw your good photo on the page "Istagoshti" and Srila Prabhupada bestowed a long loving look upon your good self expressing his deep appreciation for how you have understood the Krishna consciousness.

A letter has been sent to all the Temple Presidents and GBC which you should be receiving soon describing the process for initiation to be followed in the future. Srila Prabhupada has appointed thus far eleven representatives who will initiate new devotees on His behalf. You can wait for this letter to arrive (the original has been sent to Ramesvara Maharaja for duplicating) and then all of the persons whom you recommended in your previous letters can be initiated.

His Divine Grace has been maintaining His health on an even course and most amazingly has doubled His translation work keeping pace with the doubling of book distribution, hoping this meets you well.

Your servant,

Tamal Krsna Goswami
Secretary to Srila Prabhupada

His Holiness Kirtanananda Swami
c/o ISKCON New Vrindavana

/tkg

Skutečné znění dopisu

ISKCON

MEZINÁRODNÍ SPOLEČNOST PRO VĚDOMÍ KRŠŇY

Zakladatel-Áčárja: Jeho božská milost A.Č.Bhaktivédanta Swami Šríla Prabhupád

11. července 1977

Můj drahý Kírtananando Maharádžo,

Prosím, přijmi mé nejpokornější poklony u tvých nohou. Jeho božská milost Šríla Prabhupád právě dostal nejnovější vydání Brijabasi Spirit, sv.IV,č.4, které Ho velmi potěšilo. Když se díval na titulní stranu ukazující Kaladriho, jak vykonává obřad ohněm, řekl: “ Pouze pohledem na jeho tvář, je vidět, jak je oddaný ve všem obratný”. Když Šríla Prabhupád otevřel první stránku, Jeho oči spočinuly na obrázku Rádha- Vrindávana Čandry a řekl: “Vrindávana Bihári - tak krásný. Kdekoli Vrindávana Čandra je, není žádné nebezpečí.” Když si vychutnal prohlížení celého časopisu, řekl Šríla Prabhupád. “ Je to tištěno v jejich vlastním nakladatelství. To je velmi pěkný pokrok.” Jeho božská milost také velice ocenil článek “ Jak jsem byl deprogramován” od mladého oddaného chlapce. Prabhupád pocíťoval velké sympatie, když slyšel jeho příběh a řekl: “Jestliže se jeden muž změnil jako tento chlapec, pak je toto hnutí úspěšné. Je tu dobrá vyhlídka, dobrá naděje. Vše zkombinujte dohromady a tlačte toto hnutí dál a dál. Teď jsem s jistý, že to bude pokračovat.” Při prohlížení časopisu Šríla Prabhupád také viděl tvoji dobrou fotografii na stránce “Ištygosthi” a Šríla Prabhupád ti věnoval dlouhý milující pohled při vyjádření jeho hlubokého ocenění pro to, jak jsi porozuměl tomuto Kršna vědomí.

Dopis, který byl poslán všem chrámovým prezidentům a GBC a který by jsi měl brzy dostat, popisuje proces zasvěcování, který má být v budoucnosti následován. Šríla Prabhupád prozatím jmenoval jedenáct reprezentantů, kteří budou zasvěcovat nové oddané pro něj v Jeho zastoupení. Můžeš počkat až tento dopis přijde (originál byl poslán Raměšvarovi Maháradžovi, aby jej rozmnožil a zoslal) a potom mohou být zasvěceny všechny osoby, které jsi doporučil ve tvých předchozích dopisech.

Jeho božská milost si udržuje Svě zdraví stabilizované a velmi úžasně zdvojnásobil Svou překladatelskou práci, aby udržel rychlost se zdvojnásobením knižní distribuce. Doufám, že tě tento list zastihne ve zdraví.

Tvůj služebník,

*(originál obsahuje původní podpis)***Tamál Kršna Gosvámí**

Sekretář Šríly Prabhupády

Jeho svátost Kírtanananda Swami
c/o ISKCON New Vrindavana

Kopie skutečného dopisu

THE BHAKTIVEDANTA BOOK TRUST

Founder-Acarya: His Divine Grace A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

3784 WATSEKA AVE. LOS ANGELES, CA 90034, U.S.A. • TWX 910 340.7062/TEL. (213) 559.4455

July 21, 1977

ALL GLORIES TO SRI GURU AND GOURANGA!

Dear GBC Godbrother Prabhus,

Please accept my most humble obeisances in the dust of your feet. All glories to Srila Prabhupada! I have just received some letters from Tamal Krsna Maharaja, and am enclosing herein two documents: 1) Srila Prabhupada's final version of his last will, and 2) Srila Prabhupada's initial list of disciples appointed to perform initiations for His Divine Grace. This list is also being sent to all centers.

From Tamal's letters it seems that Prabhupada is enthusiastic despite his continuing poor health, and is translating full force. He especially becomes enthused when reports arrive from different GBC men and temples with preaching results, general good news, etc. and Tamal Krsna Maharaja has stressed that we should all be sending such reports, as His Divine Grace often asks, "What is the news?" An outstanding example of Prabhupada's mood was shown after receiving an encouraging preaching report from Hansadutta Swami in Ceylon. Srila Prabhupada said, "I want to go to Ceylon. I can go. I can go anywhere by chair. It is difficult only in the imagination. The swelling is touching the skin, not my soul."

More than anything else, Tamal has stressed the genuine need for a visiting GBC member to come every month for personal service. Since Prabhupada has recently said that now this regular visiting is very important, all GBC members should be anxious to do this, as it not only involves important work which will help relieve Prabhupada from management, but also involves attending Srila Prabhupada personally, giving him massages and many other nectarean services, and in general affords an unusual amount of personal association, even more than in the past. Out of over 23 GBC members there should never be one month not filled up.

One final news report is that Srila Prabhupada has appointed a new GBC member for North India (including Delhi but not Vrndavana) - His Holiness Bhakti Caitanya Swami. Tamal Krsna Maharaja said that His Divine Grace appointed him to encourage him for the outstanding preaching work he is doing in Punjab.

Jai, I hope this finds you all well, and fully absorbed in preaching and thus satisfying Srila Prabhupada fully.

Your most unworthy servant,

Ramesvara dasa Swami
Ramesvara dasa Swami

Enclosures

Skutečné znění dopisu

BBT

THE BHAKTIVEDANTA BOOK TRUST

Zakladatel - Áčárya: Jeho božská milost A.Č. Bhaktivedanta Swami Prabhupád

21. července, 1977

VŠECHNA SLÁVA ŠRÍ GURUOVI A GOURANGOVI!

Drazí GBC duchovní bratři Prabhus,

Prosím, přijměte mé nejpokornější poklony v prachu u vašich nohou. Všechna sláva Šrílovi Prabhupádovi! Právě jsem dostal nějaké dopisy od Tamál Kršny maharádži a v příloze také dva dokumenty: 1) Konečnou verzi Poslední vůle Šríly Prabhupády, a 2) Počáteční seznam žáků jmenovaných, aby vykonávali zasvěcování pro Jeho Božskou Milost. Tento počáteční seznam byl také rozeslán do všech center.

Z Tamálova dopisu je vidět, že Šríla Prabhupád je nadšený navzdory slabému zdraví a překládá s plnou silou. Zvláště jej těší, když přijdou zprávy od různých členů GBC a chrámů s kazatelskými výsledky, všeobecnými dobrými zprávami, atd. A Tamál Kršna maharádža zdůrazňuje, že všichni bychom měli posílat takové zprávy, protože Jeho božská milost se často ptá, "Co je nového?" Výrazný příklad nálady Šríly Prabhupády se projevil po přijetí povzbuzující kazatelské zprávy od Hansadúty Svamiho z Cejlonu. Šríla Prabhupád řekl: "Chci jet na Cejlon. Mohu tam jít. Mohu jít na jakékoliv místo. Je to obtížné jen v představitosti. Otok se dotýká jen kůže, né mojí duše."

Nadevše Tamál zdůrazňuje opravdovou potřebu, aby každý další měsíc přijel na návštěvu člen GBC za účelem osobní služby. Jelikož Šríla Prabhupád nedávno řekl, že nyní jsou tyto pravidelné návštěvy velmi důležité, všichni členové GBC by se o to měli snažit, jelikož jejich služba nezahrnuje jen důležitou práci pomáhat Šrílovi Prabhupádovi s řízením, ale také zahrnuje navštěvování Šríly Prabhupády osobně, dávající mu masáže a mnoho jiných nektarových služeb a obecně je dovoleno neobvyklé množství osobní asistence a společnosti, ještě víc než v minulosti. Takže všichni z více než 23 členů GBC by se měli po měsíci vystřídat.

Na závěr jedna zpravodajská zpráva, Šríla Prabhupád jmenoval nového člena GBC pro severní Indii (včetně Dillí, ale ne Vrndávana) - Jeho svátost Bhakti Čaitaňju Svamiho. Tamál Kršna Maharádža řekl, že Jeho božská milost udělila toto jmenování jako povzbuzení za výjimečnou kazatelskou práci, kterou on dělá v Paňdžábu.

Džai, doufám, že vás toto zastihne ve zdraví a plně zaujaté kázáním a tak uspokojující Šrílu Prabhupádu plně.

Váš nejhanebnější služebník,

(podpis pod originálním dokumentem)

Raméšvara dasa Swami

přílohy

Skutečné znění dopisu

[DOPIS Tamala Kršny Goswamiho jménem Šrily Prabhupady - Hansaduttovi.]

31.července, 1977

Můj drahý Hansadutto Maharajo,

Prosím, přijmi mé uctivé poklony. Jeho Božská Milost Šrila Prabhupád ti děkuje za tvůj dopis z 25. července 1977.

Napsal jsi Šrilovi Prabhupádovi, že nevíš, proč tě Šrila Prabhupád zvolil jako příjemce jeho milosti. Jeho Božská Milost okamžitě odpověděl: 'Je to, protože jsi můj upřímný služebník. Vzdal jsi se připoutanosti k překrásné a kvalifikované manželce a to je velké požehnání. Jsi skutečný kazatel. Proto tě mám rád. (Poté smích) Někdy jsi tvrdohlavý, ale to je každý inteligentní muž. Nyní máš velmi dobré pole působnosti. Zorganizuj to a získáme z toho velký prospěch. Nikdo tě tam nebude rušit. Udělej své vlastní pole a pokračuj jednat jako rittik v mém zastoupení.'

Šrila Prabhupád poslouchal s velkým entusiasmem, jak jsem předčítal ten novinový článek. Jeho Božská Milost byl velmi potěšen: 'Tento článek zvýší tvou prestiž. Je to velmi pěkný článek. Proto mu noviny věnovaly tolik místa. Je velmi dobrý. Musí být také vytištěn v Back to Godhead. Nyní máme v Back to Godhead sloupec nazvaný 'Prabhupada hovoří'. Tvůj článek může být nazván 'Prabhupadův žák hovoří'. Ano, určitě ten článek otiskneme. Ať je ten darebák bláznem před celou veřejností. Ten článek se mi velmi líbil. Chci, aby mi žáci hovořili...s úplným pochopením. 'Brahma sutra sunisthita', to je kázání. Buď požehnán. Všichni mí žáci by v tom měli pokračovat. Ty jsi je vyzval a oni neumí odpovědět. Ten Dr. Kovoore by měl být pozván....na kongres Dr. Svarupa Damodara s názvem 'Život pochází ze života'. Tam se něco může naučit."

Ano, zcela jistě by jsi měl dostat nějaké peníze z ISKCON Food Relief. Pro tvůj program je získáš to prohlašuji. Tři sta příchozích hostů to není žádná legrace. Zmínil jsi se, že děláte tak mnoho pěkných preparací. Chtěl bych je ochutnat, ale nemohu. Avšak, když slyším jejich jména (těch preparací) to je postačující. Právě jsem na tebe myslel dnešní ráno a ty mě nyní píšeš.

(poslední odstavec je nečitelný)

Tvůj služebník

(podpis na originálním dokumentu)

Tamala Kršna Goswami

Sekretář Šrily Prabhupády

Skutečná poslední vůle

Sridandi Goswami 65/TH

A.C. Bhaktivedanta Swami

Founder-Acharya:

International Society for Krishna Consciousness

CENTER: Krishna-Balarama Mandir,
Bhaktivedanta Swami Marg,
Bamanareti, Vrndavana, U.P.

DATE June 19 77 ..

DECLARATION OF WILL

I, A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, founder-acharya of the International Society for Krishna Consciousness, Settlor of the Bhaktivedanta Book Trust, and disciple of Om Visnupada 108 Sri Brimad Bhaktisiddhanta Sarasvati Goswami Maharaj Prabhupada, presently residing at Sri Krishna-Balarama Mandir in Vrndavana, make this my last will:

1. The Governing Body Commission (GBC) will be the ultimate managing authority of the entire International Society for Krishna Consciousness.
2. Each temple will be an ISKCON property and will be managed by three executive directors. The system of management will continue as it is now and there is no need of any change.
3. Properties in India will be managed by the following executive directors:
 - a) Properties at Sri Mayapur Dhama, Panihati, Haridaspur and Calcutta: Gurukrpa Swami, Jayapataka Swami, Bhavananda Goswami and Gopal Krishna das Adhikari.
 - b) Properties at Vrndavana: Gurukrpa Swami, Akshoyananda Swami, and Gopal Krishna das Adhikari.
 - c) Properties at Bombay: Tamal Krishna Goswami, Giriraj das Brahmachary, and Gopal Krishna das Adhikari.
 - d) Properties at Bhubaneswar: Gour Govinda Swami, Jayapataka Swami, and Bhagavat das Brahmachary.
 - e) Properties at Hyderabad: Mahama Swami, Sridhar Swami, Gopal Krishna das Adhikari and Bali Mardan das Adhikari.

Handwritten signature: A.C. Bhaktivedanta Swami

The executive directors who have herein been designated are appointed for life. In the event of the death or failure to act for any reason of any of the said directors, a successor director or directors may be appointed by the remaining directors, provided the new director is my initiated disciple following strictly all the rules and regulations of the International Society for Krishna Consciousness as detailed in my books, and provided that there are never less than three (3) or more than five (5) executive directors acting at one time.

4. I have created, developed, and organized the International Society for Krishna Consciousness, and as such I hereby will that none of the immovable properties standing in the name of ISKCON in India shall ever be mortgaged, borrowed against, sold, transferred, or in any way encumbered, disposed of, or alienated. This direction is irrevocable.

5. Properties outside of India in principle should never be mortgaged, borrowed against, sold, transferred or in any way encumbered, disposed of, or alienated, but if the need arises, they may be mortgaged, borrowed against, sold, etc., with the consent of the GBC committee members associated with the particular property.

Handwritten notes:
I have created, developed, and organized the International Society for Krishna Consciousness, and as such I hereby will that none of the immovable properties standing in the name of ISKCON in India shall ever be mortgaged, borrowed against, sold, transferred, or in any way encumbered, disposed of, or alienated. This direction is irrevocable.

Skutečná poslední vůle

International Society for Krishna Consciousness
A.C. Bhaktivedanta Swami
Founder Acharya
International Society for Krishna Consciousness

6. The properties outside of India and their associated IRC committee members are as follows:

- a) Properties in Chicago, Detroit and Ann Arbor: Jayatirtha das Adhikari, Harikesa Swami, and Balavanta das Adhikari.
- b) Properties in Hawaii, Tokyo, Hong Kong: Guru Krpa Swami, Rameswara Swami, and Tamal Krena Goswami.
- c) Properties in Melbourne, Sydney, Australia Part: Guru Krpa Swami, Hari Sauri, and Atreya Hsi.
- d) Properties in England (London Radlett), France, Germany, Netherlands, Switzerland and Sweden: Jayatirtha das Adhikari, Bhagavan das Adhikari, Harikesa Swami.
- d) Properties in Kenya, Mauritius, South Africa: Jayatirtha das Adhikari, Brahmananda Swami, Atreya Hsi.
- e) Properties in Mexico, Venezuela, Brazil, Costa Rica, Peru, Ecuador, Colombia, Chile: Hrdyananda Goswami, Panca Dravida Swami, Brahmananda Swami.
- f) Properties in Georgetown, Guyana, Santo Domingo, St. Augustine: Adi Kesava Swami, Hrdyananda Goswami, Panca Dravida Swami.
- g) Properties in Vancouver, Seattle, Berkeley, Dallas: Satsvarupa Goswami, Jagadisa das Adhikari, Jayatirtha das Adhikari.
- h) Properties in Los Angeles, Denver, San Diego, Laguna Beach: Rameswara Swami, Satsvarupa Swami, Adi Kesava Swami.
- i) Properties in New York, Boston, Puerto Rico, Fort Royal, St. Louis, St. Louis Part: Tamal Krena Goswami, Adi Kesava Swami, Rameswara Swami.
- j) Properties in Iran: Atreya Hsi, Bhagavan das Adhikari, Brahmananda Swami.
- k) Properties in Washington D.C., Baltimore, Philadelphia, Montreal and Ottawa: Rupanuga das Adhikari, Copal Krena das Adhikari, Jagadisa das Adhikari.
- l) Properties in Pittsburgh, New Vrindavana, Toronto, Cleveland, Buffalo: Kirtanananda Swami, Atreya Hsi, Balavanta das Adhikari.
- m) Properties in Atlanta, Tennessee Part, Gainesville, Miami, New Orleans, Mississippi Part, Houston: Balavanta das Adhikari, Adi Kesava Swami, Rupanuga das Adhikari.
- n) Properties in Fiji: Hari Sauri, Atreya Hsi, Vasudev.

7. I declare, say and confirm that all the properties, both movable and immovable, which stand in my name, including current accounts, savings accounts and fixed deposits in various banks, are the properties and assets of the International Society for Krishna Consciousness, and the heirs and successors of my previous life, or anyone claiming through them, have no right, claim or interest in these properties whatsoever, save and except as provided hereafter.

8. Although the money which is in my personal name in different banks is being spent for ISKCON and belongs to ISKCON, I have kept a few deposits specifically marked for allocating a monthly allowance of Rs. 1,000/- to the members of my former family (two sons, two daughters, and wife). After the deaths of the members of my former family, these specific deposits (corpus, interests, and savings) will become the property of ISKCON for the corpus of the trust, and the descendants of my former family or anybody claiming through them shall not be allowed any further change.

9. I hereby appoint Guru Krpa Swami, Hrdyananda Goswami, Tamal Krena Goswami, Rameswara Swami, Copal Krishna das Adhikari, Jayatirtha das Adhikari, and G.M. Das Brahmachary to act as executors of this will. I have made this will with full day of Jura, 1977, in possession of full sense and sound mind, without any persuasion, force or compulsion from anybody.

Witnesses: 1. *Hrdyananda Goswami*

G. Hrdyananda Goswami
Tamal Krena Goswami

Rameswara Swami
Copal Krishna das Adhikari

V. N. ARORA, Advocate
Bar No. 123, MATRUWA

A.C. Bhaktivedanta Swami

7-6-77
A.C. Bhaktivedanta Swami
MATRUWA

Znění poslední vůle
Tridandi Goswami

A.Č. Bhaktivédanta Swami

Zakladatel-Ačárya:

Mezinárodní Společnosti pro vědomí Kršny

CENTRUM: Kršna-Balaráma Mandir
 Bhaktivédanta Swami Marg,
 Ramanareti, Vrndavana, U.P.

DATUM: (4). června 1977.

VOJÁDRĚNÍ POSLEDNÍ VŮLE

Já, A.Č. Bhaktivédanta Swami Prabhupáda, zakladatel-ačárya Mezinárodní Společnosti pro vědomí Kršny a Bhaktivédanta Book Trust, který je žákem Om Višnupáda 108 Šrí Šrímad Bhaktsiddhánta Sarasvatí Gosvami Maharája Prabhupády, v současnosti sídlící v Šrí Kršna-Balaráma Mandiru ve Vrndávanu, takto prohlašuje svou poslední vůli:

1. Governing Body Commission (GBC) bude řídit celou Mezinárodní Společnost pro vědomí Kršny.
2. Každý chrám bude vlastnictvím ISKCONu a bude řízen třemi výkonnými řediteli. Systém managementu bude pokračovat tak, jak je nyní a není třeba žádné změny.
3. Vlastnitvív Indii bude řízeno následujícími výkonnými řediteli:
 - a) Vlastnictví v Šrí Mayapur Dhamu, Panihati, Haridaspuru a Kalkatě: Gurukrpa Swami, Jayapataka Swami, Bhavananda Gosvami a Gopal Krsna das Adhikari.
 - b) Vlastnictví ve Vrndávanu: Gurukrpa Swami, Akahoyananda Swami, a Gopal Krsna das Adhikari.
 - c) Vlastnictví v Bombaji: Tamala Krsna Gosvami, Giriraj das Brahmachary, a Gopal Kršna das Adhikari.
 - d) Vlastnictví v Bhubanéshwaru: Gour Govinda Swami, Jayapataka Swami, a Bhagawat das Brahmachary.
 - e) Vlastnictví v Hyderbadu: Mahamsa Swami, Sridhar Swami, Gopal Kršna das Adhikari a Bali Mardan das Adhikari.

Výkonní ředitelé, kteří byli výše určeni jsou zvoleni na svůj celý život. V případě smrti nebo neschopnosti jednat z jakéhokoliv důvodu, bude

Znění poslední vůle

zbývajícími výkonnými řediteli zvolen další ředitel nebo ředitelé, za předpokladu, že nastupující ředitel je mým zasvěceným žákem a striktně následuje pravidla a regulace Mezinárodní Společnosti pro vědomí Kršny, jak jsou detailně popsány v mých knihách, další podmínka je, aby počet ředitelů neklesl pod tři (3) a nebyl vyšší nežli (5) výkonných ředitelů konajících svou povinnost ve stejnou dobu.

4. Vytvořil jsem, rozvinul a organizoval Mezinárodní Společnost pro vědomí Kršny a jako takový zde ustanovuji, že žádná z nemovitostí, která je registrovaná na jméno ISKCONu v Indii nesmí být nikdy pronajata, vyměněna za, prodána, přepsána na, nebo jakkoliv jinak vyškrtuta z majetku nebo dána do zástavy. Tento příkaz je neodvolatelný.
5. Vlastnictví jež leží mimo Indii by také nikdy nemělo být pronajato, vyměněno za, prodáno, přepsáno na nebo jakkoliv jinak vyškrtuto z majetku nebo dáno do zástavy. Ale jestli vznikne potřeba, pak může být pronajato, vyměněno za, prodáno atd. Pouze za souhlasu rady GBC, která daný majetek spravuje.
6. Vlastnictví jež leží mimo Indii budou spravovat následující členové GBC:
 - a) Vlastnictví v Chicagu, Detroitu a Ann Arbor: Jayatirtha das Adhikari, Harikesh Swami, a Balavanta das Adhikari
 - b) Vlastnictví na Havaii, v Tokyu, Hong Kongu: Guru Krpa Swami, Ramesvara Swami a Tamal Krishna Gosvami.
 - c) Vlastnictví v Melbourne, Sydney, Australskou farmu, (nečitelné): Guru Krpa Swami, Hari Sauri, a Atreya Rsi.
 - d) Vlastnictví v Anglii (London Radlett), Francii, Německu, Nizozemí, Švýcarsku a Švédsku: Jayatirtha das Adhikari, Bhagavan das Adhikari, Harikesa Swami.
 - e) Vlastnictví v Kenyi, Mauritiu, Jižní Africe: Jayatirtha das Adhikari, Brahmananda Swami a Atreya Rsi)
 - f) Vlastnictví v Mexiku, Venezuale, Brazílii, Costa Rice, Peru, Ecuadoru, Kolumbii, Chile: Hrdayananda Gosvami, Panca Dravida Swami, Brahmanananda Swami.
 - g) Vlastnictví v Georgetown, Guyana, Santo Domingo a St. Augustine: Adi Kesava Swami, Hrdayananda Gosvami, Panca Dravida Swami.
 - h) Vlastnictví ve Vancouvru, Seattlu, Berkeley, Dallasu: Satsvarupa Gosvami, Jagadisa das Adikari, Jayatirtha das Adikari.
 - i) Vlastnictví v Los Angeles, Denveru, San Diegu, Laguna Beach:

Znění poslední vůle

Rameswara Swami, Satsvarupa Swami, Adi Kesava Swami.

- j) Vlastnictví v New York, Boston, Portoriku, Port Royal, St. Louis, St Louis Farm: Tamal Krishna Gosvami, Adi Kesava Swami, Rameswara Swami.
 - k) Vlastnictví v Iránu: Atreya Rsi, Bhagavan das Adhikari, Brahmanananda Swami.
 - l) Vlastnictví v Washingtonu D.C., Baltimore, Philadelphii, Montrealu a (nečitelné): Rupanuga das Adhikari, Gopal Krishna das Adhikari, Jagadisa das Adhikari.
 - m) Vlastnictví v Pittsburgu, Novém Vrndavanu, Torontu, Clevelandu, Buffalu: Kirtanananda Swami, Atreya Rsi, Balavanta das Adhikari.
 - n) Vlastnictví v Atlantě, Tennessee Farm, Gainesville, Miami, New Orleans, Mississippi Farm, Houston: Balavanta das Adhikari, Adi Kesava Swami, Rupanuga das Adhikari.
 - o) Vlastnictví na Fiji: Hari Sauri, Atreya Rsi, Vasudev.
7. Já ustanovuji a potvrzuji, že veškeré vlastnictví, ať již movité či nemovité, které je zapsáno na mé jméno, včetně současných účtů, vkladů a úspor v různých bankách, je vlastnictvím Mezinárodní Společnosti pro vědomí Kršny a jakýkoliv můj dědic nebo následník či kdokoliv, kdo by se snažil na ně uplatňovat jakýkoliv nárok, nemá žádné právo, nárok nebo zájem v tomto vlastnictví, mimo výše uvedených osob či jejich nástupců.
8. Také všechny peníze, zapsané na mé jméno v různých bankách budou používány ISKCONem a patří ISKCONu, udržoval jsem několik vkladů speciálně určených k měsíčnímu vyplácení Rs. 1000/- (nečitelné) členům mé dřívější rodiny (dva synové, dvě dcery a manželka) po smrti členů mé dřívější rodiny se tyto specifické účty stanou také majetkem ISKCONu, a kdokoliv z potomků mé rodiny nebo kdokoliv jiný požadující tyto peníze, nemá k tomuto majetku žádný přístup.
9. Tímto ustanovuji Guru Krpa Swamiho, Hrdayananda Gosvamiho, Tamal Krishna Gosvamiho, Rameswara Swamiho, Gopal Krsna das Adhikariho, Jayatirtha das Adhikariho a Giriraj das Brahmachariho jako jednatel mé poslední vůle. Ustanovil jsem tuto vůli 4. června 1977, při plném vědomí a zdravé mysli, bez jakéhokoliv nátlaku, nucení či násilí od kohokoliv.

Svědkové:

A.Č. Bhaktivédanta Swami

Výše zmíněná vůle byla podepsána Šrilou Prabhupádou a potvrzena následujícími svědky: Tamál Kršna Goswamí, Bhagavan das Adhikari a několik dalších svědků. (podpisy na originálním dokumentu)

Znění poslední vůle

Já, A.Č.Bhaktivédanta Swami Prabhupáda, sannyasí a Zakladatel - Ačárya Mezinárodní Společnosti pro vědomí Kršny, Ustanovitel Bhaktivédanta Book Trustu a žák Om Visnupada 108 Sri Srimad Bhaktisiddhanta Saraswati Goswami Maharaja Prabhupády, v současnosti sídlící v Šrí Kršna-Balaráma Mandiru ve Vrndávanu, takto prohlašuji svou poslední vůli a přídavek, abych ozřejmil a objasnil následující věci, které nebyly podrobně zmíněny v mé předešlé poslední vůli ze 4. června 1977, následovně:

Učinil jsem svou poslední vůli 4. června 1977 a zmínil jsem zde určité provize. Jedna z nich je provize, co se týká udržování Šrí M.M. De, Brindaban Chandra de, Miss Bhakti Lata De a Smt. Sulurmana Dey, kteří se mi narodili v mém grhastha ášramu, a Smt. Radharani De, která byla mou ženou v grhastha ášramu jak je uvedeno v odst.8 výše uvedené poslední vůle. Po důkladném uvážení jsem zjistil, že výše uvedený odstavec nezachycuje zcela mé zájmy, tímto zde prohlašuji, že Smt. Radharani De, dostane Rs. 1,000/- měsíčně na své životní potřeby z úroku, který bude získáván z pevně uložené částky Rs. 120 000 a který bude vytvořen ISKCONem v jakékoliv bance podle rozhodnutí autorit výše uvedené společnosti a bude fungovat po dobu sedmi let na jméno ISKCONu. Tato částka nebude dostupná jakémukoliv z jejich dědiců a po její smrti bude uvedená částka navržena ISKCONu a authority ISKCONu ji mohou použít, jak uznají za vhodné.

Co se týká Sri M.M. De, Sri Brindaban Chandra De, Smt. Suluxmana Dey a Miss Bhakti Lata De, ISKCON vloží částku Rs. 120 000 na 4 oddělené pevné vkladové účty, každý na Rs. 120 000/- po dobu sedmi let v bance, aby vydělal úrok přinejmenším Rs. 1,000/- za měsíc na každém účtu. Z výše uvedené částky Rs. 1,000/-, pouze Rs. 250/- bude vypláceno každému z nich z výše uvedeného úroku. Zbývajících Rs. 750/- bude vloženo znovu na nový vkladový list na jejich jména po dobu sedmi let. Poté co skončí doba trvání výše uvedených vkladových listů vytvořených z částky Rs. 750/- měsíčního úroku po dobu sedmi let, uvedená suma by měla být investována výše uvedenými osobami na nějaký státní dluhopis či jiný státem vedený investiční program nebo může být použita k zakoupení nějaké nemovitosti tak, aby byla částka bezpečně investována a nemohla být promarněna. V případě, že výše jmenované osoby poruší některou z podmínek a použijí uvedenou částku na účel, který neodpovídá výše uvedeným, ISKCONské autority budou mít možnost zastavit platbu měsíčního úroku těmto osobám z původní pevné částky Rs. 120 000/- a místo toho vloží uvedenou částku úroku tzn. Rs. 1,000/- měsíčně do Bhaktivédanta Swami Charity Trust. Zde je jasně ustanoveno, že dědici výše uvedených osob nebudou mít žádné právo nárokovat výše uvedené částky a že tyto částky jsou pouze pro osobní užitek osob souvisejících s mým předešlým životem a to pouze po dobu jejich

Znění poslední vůle

života.

Nyní zvolím za sebe vykonavatele své poslední vůle. Tímto zde zmiňuji jméno Šrí Jayapataky Swamiho, mého žáka, sídlícího v Šrí Mayapuru Chandrodoya Mandir, okres Nadia, Západní Bengálsko, jako vykonavatele mé poslední vůle spolu s dalšími, kteří již byli uvedeni v mé poslední vůli ze 4. června 1977. Dále zde stanovuji, že vykonavatelé mé poslední vůle mohou jednat společně nebo individuálně, aby vyplnili své závazky k mé poslední vůli.

Dále zde rozvádím a upravuji svou vůli ze 4. června 1977 způsobem výše uvedeným. Ve všech dalších ohledech bude výše uvedená vůle platná a měla by být vždy považována za platnou.

Tímto zde ustanovuji dodatek k vůli sepsaný dne 5. listopadu 1977, při plném vědomí a zdravé mysli bez jakéhokoliv nátlaku, nucení či násilí od kohokoliv.

Svědkové:

(podpisy na původním dokumentu)

A.Č.Bhaktivédanta Swami

KONVERZACE – 22. dubna, 1977, Bombay

- Šríla Prabhupád** : “Já jsem mu řekl: ‘Nemůžeš být tak nezávislý. Děláš to dobře, ale nedělej to v magazínu.’ (Pauza) Lidé si stěžovali na Hansadüttu. Víš o tom?”
- Tamál Kršna** : “Nejsem si jistý, o co konkrétně šlo, ale slyšel jsem různé...”
- Šríla Prabhupád** : “V Německu. V Německu.”
- Tamál Kršna** : “Oddaní tam.”
- Šríla Prabhupád** : “Tak mnoho stížností.”
- Tamál Kršna** : “A proto, je ta změna dobrá.”
- Šríla Prabhupád** : “Stanete se guruy, ale musíte být především kvalifikovaní. Tehdy se stanete.”
- Tamál Kršna** : “Oh, tak takové stížnosti.”
- Šríla Prabhupád** : “Víš o tom?”
- Tamál Kršna** : “Ano, slyšel jsem to, ano.”
- Šríla Prabhupád** : “Jaký je užitek z vytvoření nějakého guru darebáka?”
- Tamál Kršna** : “No, já jsem studoval sám sebe a ostatní žáky a je zcela jasné, že jsme všichni podmíněné duše, takže nemůžeme být guruy. Možná to jednou bude možné.”
- Šríla Prabhupád** : “Hmm!”
- Tamál Kršna** : “...ale ne nyní.”
- Šríla Prabhupád** : “Ano. Měl bych vytvořit nějaké guruy. Měl bych říci, kdo je guru. ‘Nyní se staňte *áčárji*. Staňte se autorizovaní.’ Já na to čekám. Staňte se všichni *áčárji* a já odejdu do důchodu. Úplně. Ale výcvik musí být úplný.”
- Tamál Kršna** : “Proces očištění tady musí být.”
- Šríla Prabhupád** : “Oh ano, musí tu být. Čaitanya Maháprabhu to chce, *amara ajnaya guru hana*. Staň se guruem. Ale buď kvalifikovaný. (smích) malá věc, striktně následuj.”
- Tamál Kršna** : “Žádné falešné známky.”
- Šríla Prabhupád** : “Potom to nebude účinné. Můžete podvádět, ale nebude to účinné. Jen se podívej na náš Gaudiya Math. Každý se chtěl stát guruem, mít malý chrám a být guru. Ale jaký je to druh guru? Žádné publikace a žádné kázání, jednoduše ziskat nějaké jídlo... Můj Guru Maharája tomu říkal,

“Úplná hrůza, místo k jedení a spaní.”

KONVERZACE – 27. května 1977, Vrindavana

- Bhavananda** : “Existuje člověk, kterého znám. Existuje muž, který se chce pokusit dosadit sebe jako Gurua.”
- Tamál Kršna** : “To se stalo také již před mnoha lety. Vaši duchovní bratři také tak uvažovali. Mádhava maharádža...”
- Bhavananda** : “Ó!, ano. Ó!, připraveni skočit.”
- Šríla Prabhupád** : “Je třeba velmi silného managementu a ostrážitého pozorování.”

KONVERZACE – 28. května 1977, Vrindavana

- Satsvarūp dás Goswámí** : “Naše další otázka se potom týká zasvěcování v budoucnosti, konkrétně doby, kdy už tu s námi nebudete. Chceme vědět jak první a druhé zasvěcení bude prováděno.”
- Šríla Prabhupád** : “Ano. Doporučím některé z vás. Jakmile budeme hotovi. Doporučím některé z vás, aby jednali jako celebrující *áčárja*.”
- (officiating acarya-*áčárja* plnicí kněžský úřad, vykonávající obřady)
- Tamál Kršna** : “Říká se tomu *ritvik-áčárja*?”
- Šríla Prabhupád** : “*Ritvik*. Ano.”
- Satsvarūp dás Goswámí** : “Jaký je vztah mezi osobou, která dává zasvěcení a ...”
- Šríla Prabhupád** : “On je guru. On je guru.”
- Satsvarūp dás Goswámí** : “Ale dělá to ve vašem zastoupení.”
- Šríla Prabhupád** : “Ano. Jedná se o formalitu. Protože v mojí přítomnosti nikdo nemůže být guruem, takže v mém zastoupení. Na můj pokyn, *amara ajnaya guru hana*, je skutečně guru. Ale na můj pokyn.”
- Satsvarūp dás Goswámí** : “Takže oni mohou být také považováni za vaše žáky?”
- Šríla Prabhupád** : “Ano, oni jsou žáky, ale považ...kdo...”
- Tamál Kršna** : “Ne. On se ptá, tito ritvik áčárjové, oni celebrují, předávají *dikšu*, jejich - ti lidé, kterým oni dají *dikšu*, či jsou to žáci?”
- Šríla Prabhupád** : “Oni jsou jeho žáci.”
- Tamál Kršna** : “Oni jsou jeho žáci.”

- Šrīla Prabhupád** : “Toho, kdo je zasvěcující... Jeho žáci-vnuci.”
- Satsvarūp dás Goswámí** : “Dále máme otázku týkající se...”
- Šrīla Prabhupád** : “Když vám nařídím stát se guruem, tak se stanete regulérním guruem. To je vše. Oni by se stali žáky mého žáka. Tak je to.”

KONVERZACE – 7. června 1977, Vrindávana

- Tamál Kršna** : “Šrīlo Prabhupádo, dostáváme spousty dopisů. Jsou zde lidé, kteří chtějí být zasvěceni. Ale od té doby, kdy jste onemocněl, jsme je požádali čekat.”
- Šrīla Prabhupád** : “Zkušenější *sanyásíni* v dané oblasti to mohou provést.”
- Tamál Kršna** : “To je to, co děláme. Mám na mysli, formálně jsme...oblastní GBC *sanyásíni*, zpívali na jejich růžencích a oni pak psali Vaší Božské Milosti. A vy jste dával duchovní jména. Takže měli bychom pokračovat v tomto postupu nebo bychom, já myslím, je řečeno, že duchovní mistr na sebe bere...bere na sebe...musí očistit svého žáka...takže my nechceme, abyste musel hm... vaše zdraví není příliš dobré, takže byste neměl... proto jsme požádali každého, aby čekal. Já chci jen vědět, jestli máme i nadále čekat.”
- Šrīla Prabhupád** : “Ne. Zkušenější *sanyásíni*.”
- Tamál Kršna** : “Takže oni by měli pokračovat...”
- Šrīla Prabhupád** : “Můžeš mi dát seznam *sanyásínů*. A já některé vyberu.”
- Tamál Kršna** : “OK.”
- Šrīla Prabhupád** : “Ty to můžeš dělat. Kírtanananda také. Satsvarúpa. Tito tři to mohou dělat.”
- Tamál Kršna** : “Takže předpokládejme, že někdo je v Americe. Měl by tedy jednoduše napsat Kírtananandovi nebo Satsvarūpovi?”
- Šrīla Prabhupád** : “Blíže. Jayatírtha to může dělat.”
- Tamál Kršna** : “Jayatírtha.”
- Šrīla Prabhupád** : “Bhagaván. A Harikéša může také.”
- Tamál Kršna** : “Harikéša Maharája.”
- Šrīla Prabhupád** : “Pět, šest mužů se rozdělí, kdo je nejbližší.”
- Tamál Kršna** : “Kdo je nejbližší. Takže lidé nemusí psát Vaší Božské Milosti. Mohou napsat přímo té určené

- osobě. Vždyť ve skutečnosti ty určené osoby zasvěcují na Váš účet. Osoby jimi zasvěčené jsou stále Vaši ...”
- Šríla Prabhupád** : “Druhé zasvěcení. Teď bychom měli přemýšlet o druhém.”
- Tamál Kršna** : “Tak to bylo pro první zasvěcení. OK. A pro druhé zasvěcení, v současnosti oni by měli...”
- Šríla Prabhupád** : “Také čekají. Druhé zasvěcení, to by mělo být.”
- Tamál Kršna** : “Někteří oddaní Vám nyní píšou žádosti o druhé zasvěcení. A já jim odpovídám, aby chvíli počkali, protože Vám není dobře. Tak mám jim tedy stále říkat, ať čekají?”
- Šríla Prabhupád** : “Mohou dostat druhé zasvěcení.”
- Tamál Kršna** : “Tím, že Vám napíšou?”
- Šríla Prabhupád** : “Ne. Těm osobám.”
- Tamál Kršna** : “Tak tedy oni mohou také dávat druhé zasvěcení. Takže oddaní už Vám nemusí psát žádosti o první a druhé zasvěcení. Mohou psát tomu, kdo je nejbližší, ale stále všichni ti oddaní jsou Vašimi žáky. A kdokoliv, kdo dává zasvěcení, tak činí ve Váš prospěch.”
- Šríla Prabhupád** : “Ano.”
- Tamál Kršna** : “Víte, že nyní já zapisuji jména do knihy všech Vašich žáků? Mám v tom pokračovat?”
- Šríla Prabhupád** : “Hmm!”
- Tamál Kršna** : “Tak jestli dá někdo zasvěcení jako například Harikéša Maharája, tak by měl poslat jména těch osob k nám tady a my je zapíšeme do knihy. OK. Tak je tady ještě někdo další v Indii, po kom byste chtěl, aby to dělal?”
- Šríla Prabhupád** : “V Indii? Já jsem zde. Uvidíme. V Indii - Jayapataka.”
- Tamál Kršna** : “Jayapataka Maharája?”
- Šríla Prabhupád** : “Ty jsi taky v Indii. Můžeš zapisovat tyto jména.”
- Tamál Kršna** : “Ano mám je.”
- Šríla Prabhupád** : “Kdo to tedy je?”
- Tamál Kršna** : “Kirtanananda Maharája, Satsvarūpa Maharája, Jayatirtha Prabhu, Bhagaván Prabhu, Harikéša Maharája, Jayapataka Maharája a Tamál Kršna

- Maharája.”
- Šríla Prabhupád** : “To stačí. Nyní to rozešlete.”
- Tamál Kršna** : “Sedm. Mám tady sedm jmen.”
- Šríla Prabhupád** : “Pro současnost, sedm jmen. To stačí (chvilka pausy) Můžeš napsat, Ramešvaru Maharáju.”
- Tamál Kršna** : “Ramešvara Maharaja.”
- Šríla Prabhupád** : “A Hridayanandu.”
- Tamál Kršna** : “Oh, Jižní Amerika.”
- Šríla Prabhupád** : “Takže bez toho aniž byste čekali na mne kdokoliv, kdo si myslíte, že si to zaslouží. Bude to záviset na vašem posouzení.”
- Tamál Kršna** : “Na posouzení.”
- Šríla Prabhupád** : “Ano.”
- Tamál Kršna** : “Takže první i druhé zasvěcení.”
- Šríla Prabhupád** : “Hmm!”
- Tamál Kršna** : “Mám poslat *kírtanovou* skupinu, Šrílo Prabhupádo?”

KONVERZACE – 19. června 1977, Vrindávana

Šríla Prabhupád /diktuje dopis Hansadůtovi/:

- Šríla Prabhupád** : “A nikdo tě tam nebude rozrušovat. Udělej si své vlastní pole působnosti, pokračuj jako *ritvik* a jednej na základě mého nařízení. Lidé tam začínají být přízniví. Je to velice pěkné místo.”
- Tamál Kršna** : “Ano. Dále on (Hansadůta) říká: ‘úvod k *Bhagavad-Gitě* byl přeložen do jazyku Tamil a až budu mít překlad po druhou kapitolu, tak poté budu publikovat malou brožuru na rozdávání’”.

KONVERZACE – 18. října 1977, Vrindávana

- Šríla Prabhupád** : “Haré Kršna. Přijel bengálský gentleman z New Yorku?” (Jeden muž cestoval z New Yorku, aby byl zasvěcen Šrílou Prabhupádou.)
- Tamál Kršna** : “Ano, Šrílo Prabhupádo. Pan Sukamoy Roy Choudry.”
- Šríla Prabhupád** : “Vždyť jsem pověřil některé z vás, abyste zasvěcovali?”

- Tamál Kršna** : “Ano.”
- Šríla Prabhupád** : “Myslím, že Jayapataka to může udělat. Jestliže proti tomu nic nemáš, už jsem jej určil. Řekněte mu, že někdo pověřený, myslím, že Jayapatakovo jméno tam bylo? Ano, určil jsem jej, aby to dělal v Mayápuru, tak může jít za ním. Já jsem prozatím skončil. Je to v pořádku?”
- Tamál Kršna** : “Cože Šrílo Prabhupádo?”
- Šríla Prabhupád** : “To zasvěcení, určil jsem své žáky, je to jasné nebo ne?”
- Tamál Kršna** : “Je to jasné”
- Šríla Prabhupád** : “Dostali jste ten jmenný seznam? A jestli se Kršnovou milostí zotavím z tohoto stavu, tak poté mohu znovu začít nebo ne, ale v tomto stavu zasvěcovat není dobré”.

KONVERZACE – 2. listopadu, 1977, Vrindávan

(Šríla Prabhupád vysvětluje předchozí debatu s hosty)

- Šríla Prabhupád** : “...Takže po tobě, kdo se stane vůdcem a já jsem řekl, že každý může. Všichni mí žáci. Jestli chceš můžeš se stát také. (Smích) Ale jen jestliže následuješ. Oni jsou připraveni obětovat vše. A proto se stanou vůdci. Já jako osoba mohu odejít. Ale jich budou stovky. Stovky jich budou kázat. Jestli chceš tak můžeš být taky vůdce. My neuznáváme takové věci jako je jeden jediný vůdce. Kdokoliv kdo následuje předchozí vedení. Je vůdce.”
- Tamál Kršna** : “Hmm”
- Šríla Prabhupád** : “Ind! My takto nerozlišujeme. Ind. Evropan.”
- oddaný** : “Chtěli by nějakého Inda, aby byl vůdcem”.
- Šríla Prabhupád** : “Ano každý. Všichni mí žáci jsou vůdci. Tak jak čistě následují, tak do té míry se stávají vůdci. Jestli chceš následovat, můžeš se stát vůdcem. Ale ty nenásleduješ. Tak jsem to řekl.” (pauza)
- Tamál Kršna** : “Ano. Oni pravděpodobně chtěli, aby byl vyhlášen někdo, kdo povede naše hnutí.”
- Šríla Prabhupád** : “Ano. Hmm. (pauza) ‘Vůdce’...samé nesmysly. (pauza) Vůdce znamená ten, kdo

se stal prvotřídním žákem. To je vůdce, ‘*evam parampara praptam*’, ten kdo dokonale následoval naše instrukce, to je vůdce. Hmm. Stát se vůdcem, není příliš těžké za předpokladu, že daná osoba je připravena následovat pokyny pravého guru.”

DOZNÁNÍ Z PYRAMIDOVÉHO DOMU, 3. PROSINCE 1980

Tamála Kršna Maharája: “Před pár dní jsem měl určitou realizaci.(...) Zcela zřetelně je zde tak mnoho výroků od Šríly Prabhupády, že jeho duchovní mistr ne zvolil žádné nástupce (...) Dokonce i Šríla Prabhupáda ve svých knihách píše, že guru je dán kvalifikacemi.(...)”

Inspirace přišla, jelikož jsem měl určité otázky ve svém srdci, tak mi je Kršna zodpovídal. Ve skutečnosti Prabhupáda nikdy ne zvolil žádné guruy. Zvolil pouze jedenáct *ritviků*. Nikdy je nejmenoval guruy. Já samotný a ostatní GBC jsme udělali velkou chybu, tu nejhorší službu tomuto hnutí za poslední tři roky, jelikož jsme špatně interpretovali jmenování *ritviků* jako jmenování guruů.

To co se přesně stalo, teď vysvětlím. Jak už jsem řekl naše interpretace byla špatná. Ve skutečnosti se Prabhupáda zmínil, že jmenuje nějaké *ritviky*. A tak se GBC rada sešla z různých důvodů a šli jsme za Šrílou Prabhupádou, pět nebo šest z nás. (*Toto odkazuje na setkání z 28. května 1977*). Zeptali jsme se ho, ‘Šrílo Prabhupádo, po tvém odchodu, jestliže budeme přijímat žáky, či žáci to budou, tvoji nebo naši?’

Později jsme měli plný list osob, co měly být zasvěceni a bylo to stále odkládáno. Řekl jsem, ‘Šrílo Prabhupádo, jednou jsi se zmínil o *ritvicích*. Já nevím, co mám dělat. My tě nechceme vyrušovat, ale jsou zde stovky jmen oddaných, právě držím v ruce všechny ty dopisy a nevím co chcete, abych udělal’.

Šríla Prabhupáda řekl, ‘V pořádku, jmenuji tolik, kolik bude třeba...’ a začal je jmenovat. Učinil to velice jasným, že jsou jeho žáky. V tom okamžiku to bylo pro mně zcela jasné, že jsou jeho žáci. Později jsem se ho zeptal dvě otázky, první: ‘A co Brahmananda Swamí?’. Zeptal jsem se, jelikož jsem měl k Brahmanandovi náklonost.(...) A Šríla Prabhupáda odpověděl, ‘Ne, ne dokud není kvalifikovaný’. Předtím, než jsem začal psát dopis, jsem se jej zeptal podruhé: ‘Šrílo Prabhupádo, je to vše nebo chcete přidat ještě někoho dalšího?’. A on odpověděl, ‘Když bude třeba, další mohou být přidáni.’

Nyní chápu, že Šríla Prabhupáda to učinil velmi jasně. On byl fyzicky neschopný provádět obřad zasvěcení; a proto určil celebrující kněze pro zasvěcení, kteří tak činili v jeho prospěch. Určil jich 11 a řekl velmi jasně: ‘Kdokoliv, kdo je nejbližší

může provádět obřad'. To je velmi důležité, protože když dojde k zasvěcení, není to ten, kdo je nejbližší, je to tak, že získáváš zasvěcení od toho, kam jde tvé srdce. Na koho vložíš svou důvěru, tak od něj získáš zasvěcení. Ale když se jedná o samotný obřad, tak je to kdokoliv je nejbližší a Šríla Prabhupád to řekl velmi jasně. Jmenoval své zástupce, kteří byli rozmístěni po celém světě a řekl: 'Kdokoliv je nejbližší, tak k němu přijděte a on Vás zasvěti v můj prospěch.' To není otázka komu dáváte svou důvěru - ne nic takového. To má na starosti pravý guru.

'Abych mohl organizovat toto hnutí', řekl Prabhupáda, 'zavedl jsem GBC a nyní jmenuji následující osoby. Aby se stále mohli k našemu hnutí připojovat nové osoby a získávat zasvěcení, tak musím určit nějaké kněze, aby mi pomohli, jelikož (...) nemohu fyzicky zvládat každou osobu.'

A tak to všechno bylo a nijak jinak. A vy můžete vsadit i svůj poslední dolar na to, že Prabhupáda tak hovořil v těch dnech, hodinách a týdnech. On již ve skutečnosti řekl předtím milionkrát, jak zařídit tu věc s guruy. On pravil: Můj Guru Maharája nejmenoval nikoho. To závisí na kvalifikaci.' Udělali jsme velkou chybu. Po Prabhupádově odchodu, jaké je vlastně postavení těch 11 osob?(...)

Prabhupáda ukázal, že to nemusí být pouze *sannyásini*. Jmenoval také *grihasty*, kteří mohli být *ritvici*, ukázal tak, že v tomto ohledu se vyrovnali jakémukoliv *sannyásinovi*. Takže kdokoliv, kdo je duchovně kvalifikován - ovšem vždy bylo jasné, že nelze přijímat žáky v přítomnosti vašeho gurma, ale když guru odejde, pak můžete přijímat žáky, jestliže jste kvalifikováni a někdo ve vás vloží svou důvěru. Samozřejmě, ti žáci by měli být schopni poznat, kdo je správný guru. Ale jestliže jsi ty pravým guruem a tvůj guru již není přítomen, tak je to tvé právo. Je to jako když muž může plodit nový život(...) Bohužel GBC nerozeznává tento bod. Oni se okamžitě rozhodli, že těch 11 zvolených osob jsou vybraní guruové. Ale já mohu zcela jistě říci aspoň sám za sebe a za to pokorně žádám každého o odpuštění, že zcela jistě zde byla nějaká snaha získat kontrolu(...) To je znak podmíněné povahy a hned to byla snaha o tu nejvyšší pozici ze všech, 'Guru, oh jak úžasné! Nyní jsem guru a je nás pouze 11(...).

Cítím, že tato realizace a pochopení je nezbytné k tomu, abychom zabránili dalším špatným věcem. Protože, věřte mi, bude se to opakovat. Je to pouze otázka času, trochu se to zlepší, ale pak to začne znova, ať už v LA nebo někde jinde. Bude se tak dít až do té doby než dovolíme skutečné duchovní síle Kršny projevit se bez jakéhokoliv omezení(...) Cítím, že jestli GBC, nepřijme tento bod velmi rychle a nepochopí pravdu pak se Kršna plně neprojeví. Nemůžete mi ukázat žádnou kazetu či rukopis, kde Prabhupád říká: 'jmenuji těchto 11 jako

guruy'. To neexistuje, protože on nikdy žádné guruy nejmenoval. To je pouhý mýtus.(...) Dnem, kdy získáš zasvěcení, máš právo stát se otcem až tvůj otec odejde za předpokladu, že jsi kvalifikovaný. Žádné jmenování. Nevyžaduje to nějaké jmenování, jelikož žádné nebylo.

Objednej si zaslání IRM časopisu – je to ZDARMA!

Zpět k Prabhupádovi

Časopis skutečného Hnutí Haré Kršna

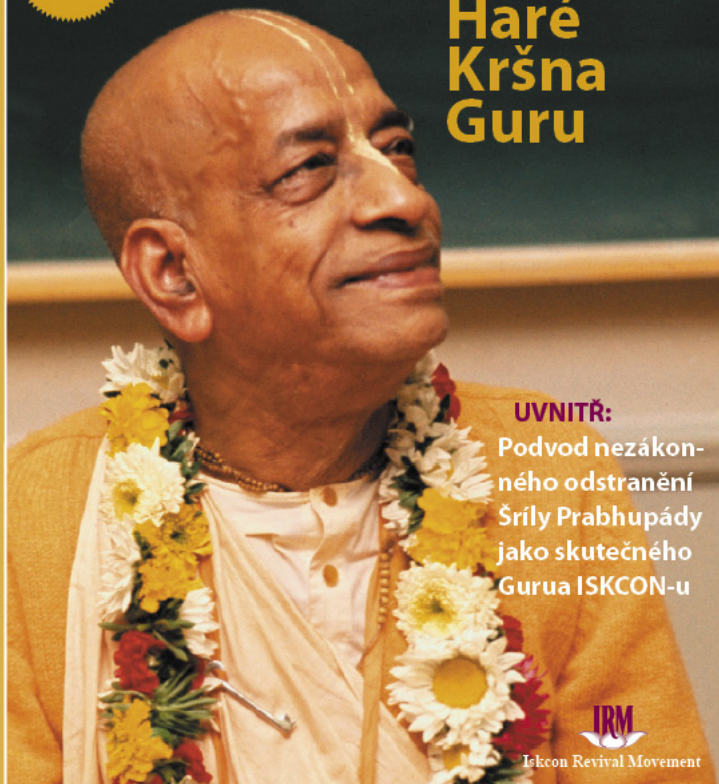
SPECIALNÍ SHRNUJÍCÍ VYDÁNÍ

„Které poráží tyranii v království myšlení“

www.iskconirm.com

SPECIALNÍ
SHRNUJÍCÍ
VYDÁNÍ

Skutečný Haré Kršna Guru

UVNITŘ:

Podvod nezákonného odstranění Šríly Prabhupády jako skutečného Guraa ISKCON-u

IRM

Iskcon Revival Movement

Pro získání svého výtisku zdarma každé čtvrtletí, prosím zašli e-mail se svým celým jménem a poštovní adresou na:
irm@iskconirm.com

Jeho božská milost A.Č.Bhaktivedanta Swami Prabhupad
Zakladatel – *Áčárja* Mezinárodní společnosti pro vědomí Kršny